

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 125 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ
φωτογραφικό
ρεπορτάζ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

Ο Πειραιεύς και οι επίσκεπτες του

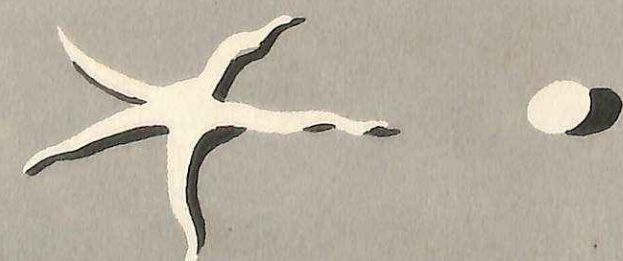
ΦΡΑΝΣ ΝΟΥΓΙΕΝ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Το άρτιώτερο
το πολυτελέστερο
το άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών εξυπηρετήσεων
εις όλην την Ελλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός δέρμανσιν
Ο καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Εστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Αθλοπαιδία ξηρὰς
καί θαλάσσης.

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΟΙΣ: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αρ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΤΑ:
Συντάξας, Γωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Έσωτερικόν, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησίαν δραχ. 260.
Έξωτερικόν, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησίαν δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων καί εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων καί των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Έπαινοι

Διά της παρουσίας σας υποβάλλω τὰ συγχαρητήριά μου διά την θαυμασίαν παρουσίαν, εις το τεύχος Φεβρουαρίου των ΕΙΚΟΝΩΝ, της εκδόσεως «Η οικογένεια του ανθρώπου», εις το Ζάπτεον. Έχω την γνώμην ότι τόσον το κείμενον όσον καί ή δ-λη εμφάνισις του θέματος, έχουν την σφραγίδα της τελειότητος. Είμαι βέβαιος ότι αυτή ή δημοσίευσις παρεκίνησε πολλούς εκ των 7.000 καί πλέον χθεσινών επισκεπτών του Ζαπτείου να έλθουν εις την έκθεσιν.

Μετά τιμής
Clary Thomson
Έπί των Δημοσίων Σχέσεων της
έν Αθήναις Αμερικανικής Τη-
λεράσιας Πληροφοριών.

Πολύεδρο

Το ρεπορτάζ σας από τις απο-
κρηάτικες εκδηλώσεις στην Πά-
τρα, στο Γαλαξείδι καί στην Θή-
βα, καθυστέρημένο. Καί, έν πάση
περιπτώσει, όχι πλήρες...

Ι. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, Αθήναι

Μπράβο! Πρώτη φορά ή έλλη-
νική επαρχία σ' ένα όραίο, ζω-
ν-τ α ν ό, συνθητικό κομμάτι.

ΗΛΙΑΣ ΤΕΡΖΗΣ, Θεσ)νίκη

Δέν νομίζω ότι ήτο επάναγκες
να θυσιάσετε τόσον χώρον του έγ-
κρίτου περιοδικού σας δι' έορτάς
ειδωλολατρικάς εις την ουσίαν
των, ως αί του Καρναβάλου, τας
όποιας στηλιτεύει (δυστυχώς, όχι
επαρκώς) ή Έκκλησία.

Ι. Α. Μ., Αθήναι

Εύτυχώς πού δέν σταματήσατε
στις Κάννες, στις Αργεντινές
καί στις Νίκαιες καί δώσατε, με
τόσην επιτυχία, τις ελληνικές ά-
πόψεις. Μία προσφορά στην του-
ριστική αξιοποίηση του τόπου μας.

Ν. ΑΝΑΓΓΥΡΟΤ, Αθήναι

Τέσσερις επιστολογράφοι—τέσσερις
γνώμες. Εύτυχώς οι υπόλοιποι πού έθι-
ξαν το ίδιο θέμα περιορίστηκαν στην
άπλη διχογνωμία: Κακό—καλό.

Η τηλεόραση

Διάβασα στις ΕΙΚΟΝΕΣ το
δημοσίευμα για την τηλεόραση
στην Ελλάδα καί έπειδή, κατά
κάποιο τρόπο, με ενδιαφέρει ως

τεχνικόν, εις το σημείο το σχε-
τικώ με την τοποθεσία των πομ-
πών αναμεταδόσεως καί ειδικά
του πομπού της Ιθάκης, αν καί
αυτό είναι ακόμη πάρα πολύ πρό-
ωρον, έν τούτοις, έχω να συστήσω
καί εγώ, σύμφωνα με την πτωχήν
μου γνώμην, ότι καταλληλότερα
τοποθεσία θα ήτο ή κορυφή του
όρους Αίνου της Κεφαλληνίας.

ΗΛ. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΣ, Αθήναι

Οι άμοδιώτεροι άς κρίνουν την πρό-
τασή σας—δταν έλθη ό καιρός.

Η προστάτις

Πρό ήμερών διάβασα στις έφη-
μερίδες ότι ή τηλεόραση, έπειτα
άπό άπόφαση του Πάπα, απέ-
κτησε προστάτιδα την Άγία
Κλαίρη, της Ασίζης. Μήπως εί-
σθε σε θέση να μάζ εξηγήσετε
πώς καί γιατί άπεφασίσθη αυτή
ή έκλογή;

Ι. Γ. Σαλμάς, Πειραιεύς.

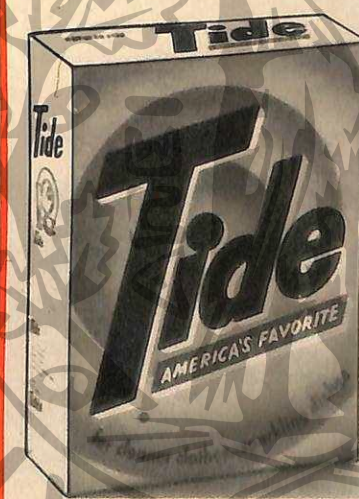
Η έκλογή της Άγίας Κλαίρης ως
προστάτιδος της τηλεόρασης προτάθηκε
έδω καί πέντε χρόνια κατά τόν έορτα-
σμό της πέμπτης εκατονταετηρίδος άπό
του θανάτου της. Ανεφέρθη τότε ότι
την παραμονή των Χριστουγέννων του
1252, όταν ή Άγία ήταν έτοιμόθνατη
είχε δ- ένα θαύμα πού έμοιαζε κάπως με
μια σημερινή έκπομπή τηλεόρασεως. Α-
πό το κρεβάτι του πόνου, στο μοναστήρι
του Σάν Νταμιάνο, είδε καί άκου-
σε ή λειτουργία του μεσονυκτίου πού
γινόταν εκείνη την ώρα στη Βασιλική
του Άγιου Φραγκίσκου, σε άπόσταση δύο
μιλίων. Η Άγία Κλαίρη της Ασίζης
ήπηρεε συγχρόνως καί συνεργάτις του
Άγιου Φραγκίσκου, του εφ'ωχούλη του
Θεού. Είχε γεννηθή καί αυτή στην Άσ-
σίζη στις 16 Ιουλίου 1194, καί ήταν ή
πρωτότοκος του Φαβορίνο Σκίφι, κόμι-
τος του Σάσσο Ρόσσο. Ο πατέρας της
ήταν πλούσιος καί ευγενής άπό μεγάλη
κοσμική οικογένεια. Ήταν μόλις 18 χρό-
νων όταν άκουσε το κήρυγμα της πενι-
ας του Άγιου Φραγκίσκου. Την ένέπνευ-
σαν τόσο τά λόγια του, ώστε ζήτησε άπό
τον εφ'ωχούλη να τη βοηθήσει να ζή-
τον σύμφωνα με τις έντολές του Εδωγνε-
ση σ.σ. 1212, στο παρεκκλήσι Πορτι-
λιου. Στά 1212, στο παρεκκλήσι Πορτι-
λιου, ή Άγία Κλαίρη έκάρη μονα-
σινκόλα, καί πέρασε το υπόλοιπο της ζωής
καί καί πέρασε το υπόλοιπο της ζωής
στο μοναστήρι του Σάν
Νταμιάνο, όπου είδε καί
άκουσε το θαύμα. Δύο
χρόνια μετά το θάνατό
της, ο Πάπας Αλέξαν-
δρος Δ' την άνεκένυσε
Άγία.

Tide Πλένει υαδαρώτερα
άπό υάδε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι
μπορεί να βασισθ- στο TIDE για την καθα-
ρώτερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τα
άσπρόρρουχα λευκότερα, τα χρωματιστά
λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE καί δά διαπι-
στώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την
καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο άφρός του περ-
νώντας μέσα άπό το ρούχο διαλύει κάθε
ξένη ούσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) καί την πα-
ραούρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό το κο-
ριτάκι. Φοράει πεν-
τακάδαρο φουστανά-
κι. Η Μητέρα του εί-
ναι περήφανη καί ευ-
χαριστημένη γιατί
τώρα ξέρει πως ή
μπουγάδα με TIDE εί-
ναι ή καθαρώτερη καί
ή πιο οικονομική.
Η Έλληνίδα Νοικο-
κυρά γνωρίζει σίγου-
ρα πως το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

BLAUPUNKT

"ΚΑΜΠΑΝΑ", 1054

SPEZIALAUSFÜHRUNG FÜR MERCEDES

Premier Constructeur Allemand
produisant des autoradio à transistors
 Faible consommation de courant - Grande puissance -
 Excellente musicalité grâce à sa sortie en Push pull

ΕΙΔΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΤΥΠΟΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 14 - ΤΗΛ. 90.337

ΑΝΤΙΠΡ. ΡΑΔΕΞ Α.Ε. - ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 4 - ΤΗΛ. 28115 - ΑΘΗΝΑΙ

"Γνώμη"

rouge à lèvres
Christian Dior

Ζητήσατε τούς κυκλοφορήσα-
 ντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

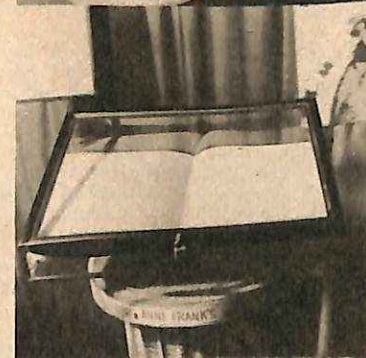
Η εξωτική Φράνς Νουγιέν
 δά εμφανισθή στήν νέα ται-
 νία της Τουνιέθ Σέντισου-
 ου Φόξ, «Νότιος Ειρηνικός»
 ή οποία γυρίσθηκε με το σύ-
 στημα TODD-AO. Ο «Νότιος
 Ειρηνικός» των Ρότζερς
 και Χάμμερστέιν, είχε γνω-
 ρίσει μεγάλες επιτυχίες στο
 θέατρο, όπως άλλωστε, το
 φημισμένο έργο των «Οκλα-
 χόμα», που είδαμε πρό όλι-
 γου καιρού στήν Αθήνα.

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ HORDER

«Η μύρα», λέγει ο Λόρδος Horder,
 «ανάπληρώνει τις απώλειες που
 υφίσταται ο οργανισμός και του
 ξαναδίνει ενέργητικότητα... Διευ-
 κολύνει την αφομοίωση των τρο-
 φών. Η μύρα συντελεί στήν καλυ-
 ττέρα απόδοσι των εργαζομένων»
 (Bière et Santé, σελ 170). Η μύρα
 είναι πλούσια σε βιταμίνες, που
 κάνουν τις τροφές αποδοτικώτε-
 ρες. Είναι, επίσης, πλούσια σε α-
 λατα ορυκτών που δυναμώνουν τα
 οστά. Από σήμερα πάρετε την εύ-
 χάριστη καθημερινή συνήθεια να
 πίνετε με το φαγητό την εξαιρετι-
 κή μύρα Φίξ. Θα αισθάνεσθε κα-
 λύτερα.

Οι σημειώσεις του κ. **ΟΣΚΑΡ**

♦ Εύχарίστα τα τελευταία νέα, που έρχονται από το Χόλλυγουντ...
 «Εύχарίστα» για ό,τι αφορά τον μεγαλύτερο κινηματογραφικό οργανι-
 σμό του κόσμου, την «Τουνιέθ Σέντισου Φόξ».
 ♦ Ο πρόεδρος της, κ. Σπύρος Σκούρας, αναγγέλλοντας το νέο πρό-
 γραμμα παραγωγής του 1958, ανέφερε μεταξύ άλλων ότι ούδέποτε κι-
 νηματογραφική εταιρία παραγωγής κατώρωσε να συγκεντρώση στους
 κόλπους της ένα τόσο μεγάλο καλλιτεχνικό επιτελείο γνωστών και δη-
 μοφιλών ηθοποιών, σκηνοθετών ανεγνωρισμένου κύρους, παραγωγών λαμ-
 πρού παρελθόντος (όπως ο Ντάρυλ Ζάννακ, ο Ντέιβιντ Ό Σέλτζνικ, ο
 Τζέρρυ Γουάις κ.ά.), συγγραφέων διεθνούς καταναλώσεως κλπ.
 ♦ Έξήντα πέντε νέες ταινίες έχει να παρουσιάση η «Φόξ». Οι περισ-
 σότερες απ' αυτές είναι κιόλας έτοιμες, άλλες εύρίσκονται στο στάδιο
 της πραγματοποίησεως και άλλες στο στάδιο της αποπερατώσεως των.

νας Φράνκ». Το σκηνοθετεί ο ίδιος ο παραγωγός του έργου, ο Τζώρτζ
 Στήβενς, ο οποίος ανέζητησε σ' όλο τον κόσμο την κατάλληλη κοπελί-
 τσα, που θα απέδιδε στήν όδονη τη
 μορφή της μαρτυρικής Έθραιπούλας.
 Τη βρήκε τελικά στο πρόσωπο της δε-
 κατετράχρονης Μίλλυ Πέρκινς, μιάς λε-
 πτής κοπελίτσας, που, κοντά στο θαυ-
 μάσιο υποκριτικό της ταλέντο έχει και
 μία καταπληκτική ομοιότητα με την
 ηρώδα του έργου.

♦ Στις δημοσιευόμενες φωτογραφίες
 εικονίζεται η Μίλλυ Πέρκινς, η πρῶ-
 ταγωνίστρια του «Ημερολογίου της
 Άννας Φράνκ». Στο μέσον φαίνεται το
 θρυλικό ημερολόγιο της Άννας Φράνκ
 και κάτω ο σκηνοθέτης και παραγωγός
 του έργου Τζώρτζ Στήβενς, με την απο-
 κάλυψή του.

♦ Σημειώστε, τέλος μιά μεγάλη ημερομηνία: Στις 24 Μαρτίου προβά-
 λεται στήν Ελλάδα η κοσμοσλαία υπερπαραγωγή του Ντέιβιντ Ό Σέλ-
 τζνικ «Ο αποχαριτωμένος στα όπλα»...
 ♦ Άλλα με την ταινία αυτή θ' ασχοληθούμε αναλυτικά στο προσεχές
 τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ... Αυτά για σήμερα!

(Ανακοίνωσις)

Ο Κρίστος Οσκάρι

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
 ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
 ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "COMERZBANK"

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ,
 ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957 ΔΡΧ. 2.108.475.532.33

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
 ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ:
 COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
 17, ST. HELEN'S PLACE E.C. 3, LONDON

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ
 55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
 2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

FIRENZE

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΠΑΛΑΤΙ

Το σπίτι υπήρξε πάντα ή καταφυγή και το μικρό βασίλειο του ανθρώπου. Έκει ο πρωτόγονος γύρισε προστασία, ζήτη, θαλπωρή, έκει ο σύγχρονος άνθρωπος ζητά κάτι παραπάνω: ανάπαυση και μαζί αισθητική γαλήνη. Γι' αυτό επάσχιε χρόνους πολλούς να το καταστήσει ιδανικό καταφύγιο. Έζητησε, πέρα από την αύστηρή και άναγκαία επίπλωσι, κάτι «άνθρωπινότερο», κάτι που να του δημιουργεί συγχρόνως ψυχικήν εύεξία. Και το κατώρδωσε.

Σήμερα, που οι μηχανιστικές συνθήκες της ζωής παρέσυραν μοιραίως, τον άνθρωπο στο δικό τους δρόμο, το πρόβλημα του σπιτιού απέκτησε τεράστιες διαστάσεις, γιατί τώρα δεν είναι μόνον η ανάγκη της καταφυγής, αλλά και της αναπαύσεως και της ούσιαστικότερης ήρεμίας.

Κάτι τέτοιο έρχεται να προσφέρει το νέο κατάστημα της οδού Αμερικής 9, λίγο μετά την λεωφόρο Πανεπιστημίου. 'Η πρώτη ματιά πέφτει στο ζωηρόχρωμο ντεκόρ του τσίχου και από έκει οτά εκδέματα, που καλύπτουν όλη την έκτασι του καταστήματος. Μικρά έπιπλα, ιδιόμορφα κρύσταλλα και κάθε λογής κομψοτεχνήματα μιάς περιερχής τέχνης. Το παλαιό στυλ προσαρμοσμένο στους μοντέρνους χαρούμενους τόνους. Το μαύρο χρώμα είναι κυρίαρχο και σπάει στο ζωηρό κόκκινο ή στο πράσινο και σ' όλες τις ένδιάμεσες χρωματικές εναλλαγές. Έτσι το παλαιό «ρενεσάνς» ή το «μπάροκ» ή το «ροκοκό» με

Ευρωπαίους ειδικούς, είδε σε όλη του την έκτασι το πρόβλημα της εξοικονομήσεως χώρου και της προσαρμογής του στις σύγχρονες ανάγκες της ζωής και της έδωσε αυτό το χαρούμενο αποτέλεσμα, που θαυμάσαμε στην έκθεσί του. «Κομόντ» για τις γωνιές του σπιτιού,

«μπερζέρ» με ειδική ταπεταρία μεταξωτο-πυμένων ύφασμάτων — ή μεταξοτυπία αποτελεί την τελευταία λέξι των τεχνικών εξέλιξεων σ' αυτό τον τομέα — πολυθρόνες, τραπέζακια, κονσόλες, μικρά μπάρ, πολυθρόνισσες, μεγαλύτερα μπάρ, όλα μιά υπέροχη χαρά για το δεατή.

Αδυναμία του καταστήματος ή φλωρεντινή τέχνη, πράγμα που δικαιολογεί άλλωστε και τον τίτλο του καταστήματος «FIRENZE». 'Η φλωρεντία που πρωτοστάτησε στην Αναγέννησι, ή φλωρεντία του Ντά

Βίντσι, του Ραφαέλλο, του Μισελάντζελλο και άλλων, μάς έδωσε και το παράδειγμα της τεχνικής επεξεργασίας των κρυστάλλων. Κρύσταλλα με χρώματα, λουλούδια, φωτοσκιάσεις, συμπλέγματα διακοσμητικά, που για πρώτη φορά τ' βλέπουμε, σήμερα, σ'τά επάνω μέρη των έπιπλων.

Το FIRENZE δεν είναι μιά όπλη έμπορο-τεχνική επιχείρησις. 'Η προσπάθεια της λεπτομερειακής επεξεργασίας των εκδεμάτων δείχνει καθαρά πως ο τεχνίτης ενδιαφέρθηκε και ενδιαφέρεται βασιικά να δημιουργήσει αυτή τη θαυμάσια διακοσμησι του τέλειου, του ιδανικού σημερινού σπιτιού, που Ικανοποιεί πλήρως τον σύγχρονο άνθρωπο. 'Ο,τι θέλει ο επισκέπτης στο κατάστημα FIRENZE τον γεμίζει Ικανοποίησι και υπερηφάνεια για το γεγονός ότι υπάρχουν και στην πατρίδα μας οι τεχνίτες, που αναμφιδόλως μάς τοποθετούν στην ευρωπαϊκή κλίμακα του είδους.

Κατά πόσον ή εργασία του Γιώργου Φωτεινού έχει απήχρησι στο καλλιεργημένο αισθητήριο του αθηναϊκού κοινού, καταφαίνεται από το γεγονός ότι εξέχοντα πρόσωπα της κοινωνίας μας είναι πελάτες του, και εκφράζονται με ένθουσιασμό για τα καλλιτεχνικά επιτεύγματά του. Αναφέρουμε την περίπτωση του σεμνού και ολοκληρωμένου καλλιτέχνη κ. Δημήτρη Μυράτ, που εξέφρασθη ως εξής:

«'Ο,τι θέλω έδω μέσα ξεπερνά τις προσδοκίες μας και το έργο αυτό αποτελεί τιμή για τον τόπο μας».

«μικρά άριστουργήματα» που τιμούν τον τόπο μας πραγματικά! Και, χωρίς άμφισβησία, τιμούν παράλληλα και τον δημιουργό καλλιτέχνη, που τα ένεπνεύσθη και που τα έκαμε προσπάσι στην αισθητική συνείδησι του ελληνικού κοινού. 'Ο Γιώργος Φωτεινός έμαθήτευσε πολλά χρόνια γύρω σ' αυτή την τέχνη. Έμόχθησε, ταξίδεψε πολύ, είχε επαφές και συνεργασίες με

(Ανακοίνωσις)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ, ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Γίνονται δεκτές μικρές δημοσιεύσεις για πράγματα που ζητούνται ή πωλούνται, προσωπικές υπηρεσίες, προσφορές λογοτεχνικής, εκδοτικής και γενικότερα πνευματικής φύσεως, αιτήσεις εργασίας, ιδέες για αξιοποίηση κλπ. Όλες οι άγγελίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τον χαρακτήρα του περιοδικού. Τιμή: δραχ. 3 κατά λέξη (σε μετρητά ή με ταχυδρομική έπιταγή). Έλάχιστο όριο 10 λέξεις. Αποστολή: Περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ, Σωκράτους 57 - Αθήναι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΛΙΝΧΟΦ φωτογραφική μηχανή (10X12 εκ.) λήψεις, εις άρίστην κατάστασιν ζητείται. Τηλ. 53.366, 6 - 8 μ.μ.

ΓΚΡΑΦΛΕΞ φωτογραφική μηχανή (10X12 εκ.) με ριντώ, με εδυνάμιον και τηλεφάκον, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (71).

ΦΛΑΣ κατάλληλον διά λήψιν έγχρωμων φωτογραφιών, ισχυρόν, με δυο άνταναστήρας, ζητείται. Τηλ. 463.392, 3 - 5 κ. Κίμων Ραφαηλίδης.

ΣΤΕΓΝΩΤΗΡ φωτογραφιών, κυλινδρικός, περιστρεφόμενος, μετρίου μεγέθους, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (72).

ΜΕΓΕΘΥΝΤΙΚΗ μηχανή δυνατότητας μεγεθύνσεως έως 2 μέτρων, σε τιμή ευκαιρίας, ζητείται. Τηλ. 53.366, 6-8.

ΜΙΝΟΞ, μικροσκοπική φωτογραφική μηχανή άκρίβειας, με τρίποδο, πωλείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (10).

ΒΙΒΛΙΑ

ΜΠΡΟΚΧΑΟΥΣ μεγάλο, πολύτομο, πλήρες, ζητείται σε τιμή ευκαιρίας. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (84).

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ από τα γερμανικά στα ελληνικά, άπεύθυνες, σε όρια γλωσσική άπόδοσι, κειμένων επιστημονικών και λογοτεχνικών, αναλαμβάνω κατά συμφωνίαν. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (18).

ΚΥΑΝΑΙ Βίβλοι (Έγγραφα) άγγλικά, Κίτρινα γαλλικά Βίβλοι και Λευκά ελληνικά Βίβλοι, σχετικα με τον πόλεμον του 1897 και το Κοιτικόν Ζήτημα 1895 - 1898, ζητούνται. Τηλ. 663.203, 5 - 7 μ.μ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ή από τον τίτλον «La politique extérieure de l'Allemagne», γαλλική μετάφρασις του IB' τόμου της «Grosse Politik der Europäischen Kabinette». Τηλ. 663.203, 5 - 7 μ.μ.

ΠΡΟΠΥΛΑΙΕΝ Ιστορία της τέχνης, πλήρη σειρά, σε καλήν κατάστασιν ζητώ. Έν ανάγκη και μεμονωμένους τόμους. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (22).

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ σε δίσκους και διδύο, εκδόσεως LINGUA-PHONE INSTITUTE. Περιλαμβάνει 32 άποσπάσματα Shiller, Heine, Goete, Fichte Lessing κλπ. Πανεπιστημίου 10, τηλέφωνον 21.473.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ γνωστότατου Ιστορικού έργου, σημειώσαντος καταληκτικήν έπιτυχία, κατά την α' έκδοσιν, πωλείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (8).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΒΟΓΚΚ. Ζητείται ή σειρά του περιοδικού «Βόγκκ» από το 1945 μέχρι σήμερα, σε γαλλική ή άμερικανική έκδοσι. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (26).

ΣΙΜΠΛΙΤΙΣΙΣΙΜΟΥΣ, σειράς παλαιών τευχών, ζητώ. Γράψατε λεπτομερώς έτη. ΕΙΚΟΝΕΣ (20).

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

ΠΙΝΑΞ του Νικολά ντε Λαργκινιέρο, από τα πρώτα έργα του καλλιτέχνη (1656-1746), όταν διοικόνταν στην αθή του Καρόλου Β' της Άγγλιας, εκτίθεται στην έκθεσι «Αντίκας», Ακαδημίας 28α, τηλ. 611.549.

ΡΟΤΟΝΤΑ παλαιά, άρίστην κατασκευής, μαρματεία, μετρίου μεγέθους, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (13).

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ, μέγεθος οεθύοι, άνωμάλου χρώματος blanc nacré, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (7).

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ σειρά Δωδεκανήσου, Ιταλικής στρατιωτικής κατοχής, 1912 - 13, βουλγαρικά με έπισφράγισιν Διοικήσεως Άν. Μακεδονίας 1913 - 14 κλπ., πωλούνται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (79).

40 ΔΙΣΚΟΙ μακράς διαρκείας κλασικής μουσικής, πωλούνται εις τιμήν μεγάλης ευκαιρίας. Τηλ. 811.486. 5-7 μ.μ. πλην Τρίτης.

ΜΠΡΑΙΧΕΛ, αντίγραφα πιστά ζητούνται. Τηλ. 615.934, 3 - 4.

Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», έτών 1946-58, πλήρης, ταξινομημένη πωλείται. Τηλ. 75.621.

ΚΟΤΤΕΡΟ 10 μέτρων, ζητείται. Τηλ. 664.382.

ΕΣΤΑΜΠ γιαπωνέζικες, αθθεντικές, σε τιμήν ευκαιρίας, ζητούνται. Γράψατε με λεπτομερή περιγραφή, ΕΙΚΟΝΕΣ (63).

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΕΣ πάσης φύσεως εκτελούνται, με έπιμέλεια και ταχύτητα. Πανόδετες από δοχ. 20 Βασιλ. Καλλιαντζής. Εισοδον Έθνικής Βιβλιοθήκης.

ΛΙΓΚΟΥΑΦΟΝ άγγλικά σε άρίστην κατάστασιν πωλείται, συγχρόνως με γραμμόφωνο «Κολούμπια». Τηλ. 665.517.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ελληνικών ζωών, κατ' οίκον, από διπλωματούχο της Σχολής Πράσινα. Τηλ. 612.263.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ από τα άγγλικά, αναλαμβάνονται από έμπειρο μεταφραστή, λογοτεχνικών και Ιστορικών έργων. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (1).

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ κειμένων και γενικά κάθε εκδοτικής εργασίας, καθώς και διορθώσεσι δοκιμίων, αναλαμβάνω κατά συμφωνίαν. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (2).

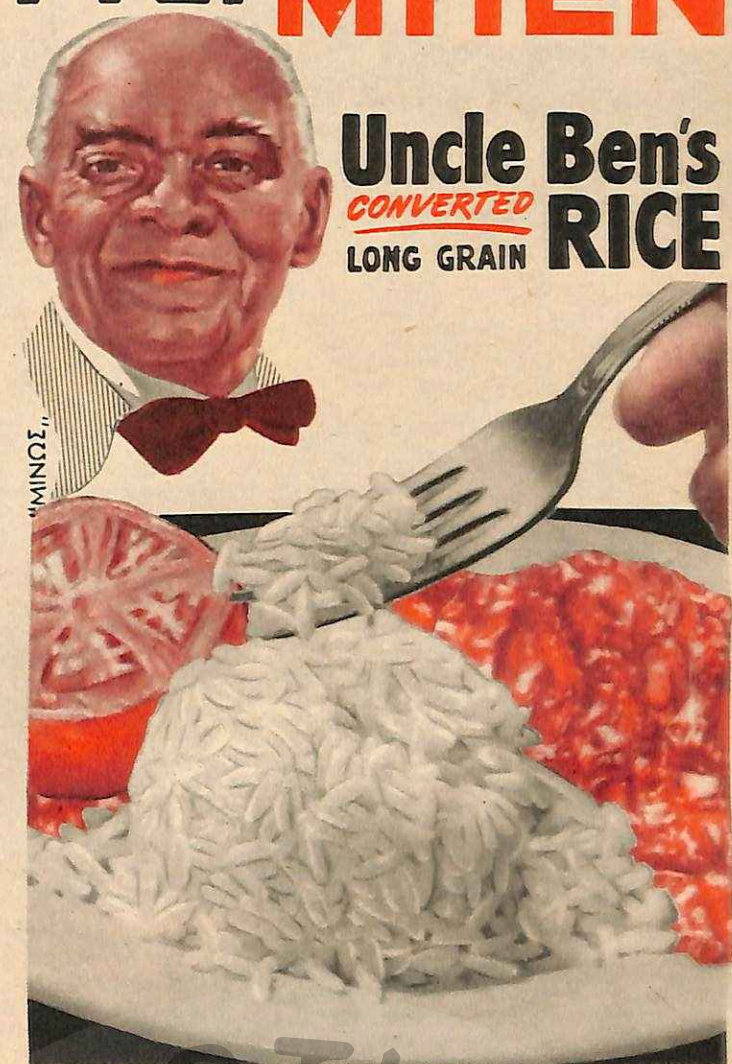
ΠΙΚ - ΑΠ τύπου Dual, έπιπλο, από μόνον περιστροφής δέκα δίσκων, σε καλήν κατάστασιν πωλείται. Πωλείται επίσης οαδιόφωνο «Τζένεραλ Έλέκτρικ». Τηλέφωνισατε 872.877, 10 - 1.

ΣΑΝΤΟΥΡΙ σε άρίστην κατάστασιν πωλείται. Τηλ. 612.263.

ΔΙΣΚΟΣ αθθεντικής έγγραφής του Γκλένν Μύλερο, του Stardust, ζητείται. Γράψατε ΕΙΚΟΝΕΣ (6).

Οί άπαντήσεις, έφ' όσον ο άγγελιοδότης δεν όρίζει διαφορετικά, πρέπει ν' άποστέλλωνται στή διεύθυνσιν του περιοδικού, με έγκρινη σημείωσιν του αριθμού της άγγελίας σ'όν φάκελο.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ ΡΥΖΙ

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρύνει ξανασεσταίνεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε άπόδοσι
- Τώρα πιά αγοράσατε χύμα ρύζι με τα πεταλάκια του

ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%

“ΟΛΥΜΠΙΑ” ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ

Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ. 34.720 • 25.708

Με τις **ΕΙΚΟΝΕΣ** σ'ας βλέπει

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ

είναι το

ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

(ATP News Photo Zyrich)

Βουδή τραγωδία: Κανείς από τους Παρισινούς που απολαμβάνουν την ανοιξιάτικη λιακάδα στις όχθες του Σηκουάνα, ούτε καν ο φωτογράφος που τους απαθανάτισε ανέτηλη ότι μπρός στα μάτια του έκτυλισσάνταν μια τραγωδία. Ο άνθρωπος που διακρίνεται στο νερό πνιγόταν με τη θέλησή του. Εκείνοι φαντάζονταν ότι καλυμβούσε. Αργότερα πληροφορήθηκαν ότι είχε πηδήσει από τη γέφυρα του Άγιου Μιχαήλ να τερματίσει τη ζωή του, και το έπεται.

Φιλανθρωπία: Πάνω από 100.000 έλβετικά φράγκα, δηλαδή 750.000 δραχμές περίπου, συνελέγησαν μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από έρανο, που διεξήχθη για την δεκάχρονη Μαρλντ Όντεντ. Η άτυχη Μαρλντ παίζοντας στο σιδηροδρομικό σταθμό του Νεφσάτελ, είχε γλιστρήσει κάτω από ένα συρμό και έχασε τα δύο της πόδια. Στη φωτογραφία, η μικρή ανάπηρος στο νοσοκομείο.

Ανταρκτική: Ενώ ο δρ Φούκς συνεισφέρει τον δόλο του διασχίζοντας την Ανταρκτική ήπειρο από το ένα άκρο ως το άλλο, οι έπιστημονικές αποστολές των άλλων εθνών συνεχίζουν τις εργασίες τους στα πλαίσια του Διεθνούς Γεωφυσικού Έτους. Τρακτέρ του αμερικανικού ναυτικού φαίνονται εδώ, καθώς προχωρούν από το σταθμό «Μικρή Αμερική» προς τον σταθμό «Μπέρντ», κατά τη διάρκεια μιας έξερευνησεως

Ο πέμπτος: Η Ρίτα Χαίγγουορθ έτέλεσε τους γάμους της με τον παραγωγό Τζέιμς Χίλλ. Η τελετή έγινε σε αυστηρά οικογενειακό κύκλο, στη βίλλα της «στάρ», στο Μπέβερλυ Χίλλ της Καλιφορνίας. Η Χαίγγουορθ αποφάσισε να αναζητήσει για πέμπτη φορά την ευτυχία στο γάμο, έπειτα από φλογερό ειδύλλιο τεσσάρων μηνών.

(International News Sounphoto)

Διαπιστευτήρια: Στις αρχές της περασμένης εβδομάδας, ο πρεσβευτής της Ινδίας, κ. Ρατζεσβάρ Νταϊάλ, έπέδωσε τα διαπιστευτήριά του στην Α. Μ. των Βασιλείων, παρουσία του μονίμου ύφυπουργού των Έξωτερικών κ. Π. Σκέφερη και των αυλικών της υπηρεσίας. Ο Ινδός πρεσβευτής με τον κ. Βλαδίμηρο Λεβίδη.

(Φωτορεπορτάζ Τρεβιζάκη)

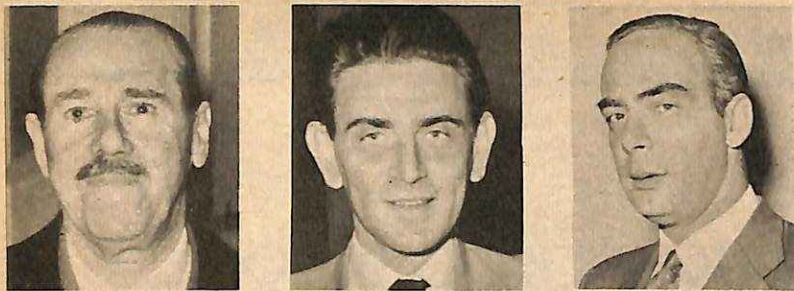
Τυνησιακό: Ο Αμερικανός ύφυπουργός κ. Ρόμπερτ Μάρφου, ο οποίος ανέλαβε, κατόπιν εντολής του προέδρου Αϊζενχάουερ, να προσφέρει τας «καλώς ήπιες» διενέξεις, έπειτα από τον άπην έβομβαρδισμό των άμύχων του μεθοριακού χωρίου Σάκιετ Σίντι Γουσεφ από την γαλλική αεροπορία, διατηρεί την αίσιοδοξία του, παρό τις δυσχερείς που συναντά στην άποστολή του. Ο κ. Μάρφου μετακινείται συνεχώς μεταξύ Τύνιδος, Παρισιών και Λονδίνου, προσπαθών να ικανοποίηση και τα δυο ενδιαφερόμενα κοάτη, ώστε η κρίση που ξέσπασε να τερματισθ.

Εάν σας άπασχολή τó δέρμα σας, ένα πρέπει νά ξέρετε ότι τίποτα δέν μπορεί νά άντικαταστήση τήν κρέμα TOKALON. Είναι μία άπλήλ θεραπεία μέ καταπληκτικά άποτελέσματα. Είναι πολύ οίκονομική.

11

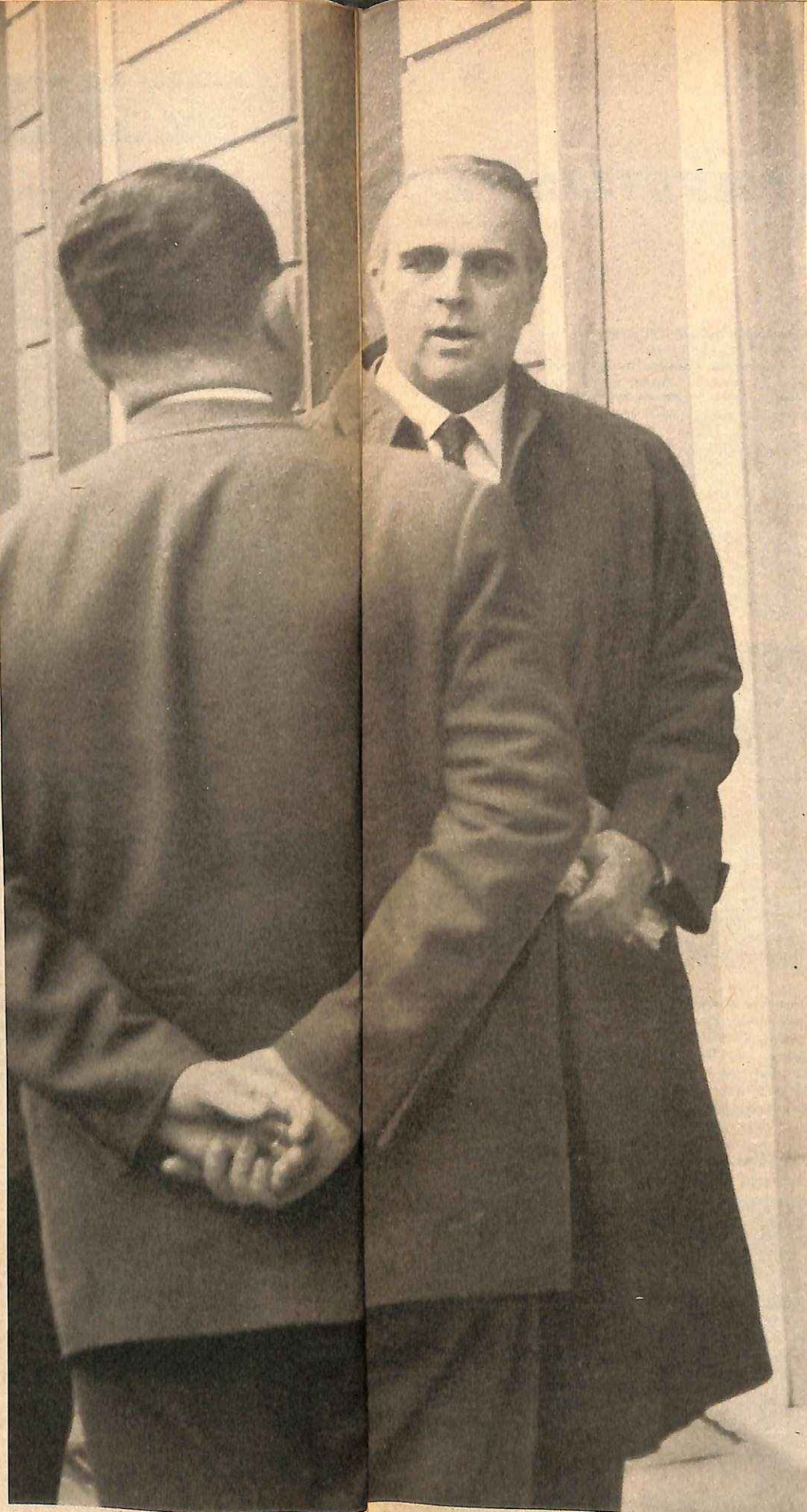
← Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ των κ. Α. Αποστολίδη, Π. Παπαληγούρα και Γ. Ράλλη, πρὸς τὸ ἐκλογικὸ νομοσχέδιο τὸ ὁποῖο κατέθεσε στὴ Βουλὴ ὁ κ. Καραμανλῆς, ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ τῆς νέας αὐτῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.

Σαφνικά, μέσα στὴν πολιτικὴν αἰθρία τοῦ τόπου, ξέσπασε ἡ κρίση. Βέβαια, ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐλέχθη ὅτι τὰ σύννεφα εἶχαν συσσωρευθῇ ἀπὸ καιρὸ κ' ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν φορτισμένη ἠλεκτρισμό. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι μόλις παραιτήθηκαν δυὸ σημαίνοντες ὑπουργοί, ὅταν συγκροτήθηκε μιὰ ὁμάδα 15 διαφωνούντων, ἡ Κυβέρνηση ἐγκατέλειψε τὴν ἀρχή. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὅλα ἐξελίχθηκαν ἀστραπιαία—τὸ δημοκρατικὸ πολίτευμά μας ἔδειξε ὅτι μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ μὲ τὴν ἐπιδαλλομένη ταχύτητα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς καταστάσεως.

Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ δίνουν σήμερα φωτογραφικὰ τὴν πρόσφατην αὐτὴν κρίση ποὺ θὰ βρῇ τὸ τέρμα τῆς ἐκφρασῆς τῆς κυρίαρχης γνώμης τοῦ λαοῦ. Δίνουν ἀκόμη ἓνα σύντομο ἀλλὰ περιεκτικὸ χρονικὸ τῶν κρίσεων τῶν μεταπελευθερωτικῶν χρόνων τῆς χώρας μας.

ΚΕΝΟ τὸ πρωθυπουργικὸ γραφεῖο —μετὰ τὴν παραίτηση τῆς κυβερνήσεως— ἀναμένει τὸν προσωρινὸ πρωθυπουργὸ τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως καὶ ἀκολούθως —μετὰ τὴν διενέργεια τῶν ἐκλογῶν— τὸν νέον ἐκλεκτὸ τοῦ λαοῦ.

Οἱ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ κρίσεις εἶναι θεβαίως πάντοτε δυσάρεστες. Δημιουργοῦν

πολλὰ καὶ περίπλοκα προβλήματα, ἐθνικά, πολιτικά —ἀλλὰ, ἀναμφισβητήτως, καὶ ἐνδοκομματικά.

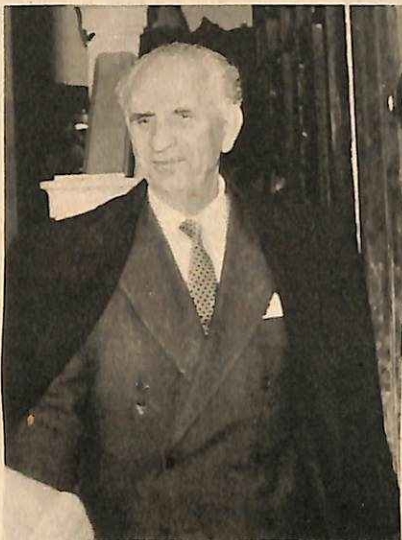
ΚΑΤΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ φαίνεται ὅτι θὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλῆ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου τῆς Ἐνισχυμένης Ἀναλογικῆς.

ΚΑΙ, ΞΑΦΝΙΚΑ, ΞΕΣΠΑΣΕ Η ΚΡΙΣΙΣ...

ΕΝΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΩΝ ΚΡΙΣΕΩΝ - ΔΩΔΕΚΑ ΕΤΗ, ΔΩΔΕΚΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΙΟΙ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Συνειργάσθη μετά του τώως ύπουργού Έσωτερικών διά τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον.

Η κοινοβουλευτική ζωή εἰς τὴν χώραν μας ἐπανήρχισε τὴν 4ην Ἀπριλίου 1946, μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς πρώτης μεταπελευρωτικής κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως, ὕστερα ἀπὸ διακοπὴν ἑννέα ἐτῶν καὶ ὀκτὼ μηνῶν. Ἀλλ' ἐπανήρχισε κατὰ τρόπον ὄχι ὁμαλῶς κοινοβουλευτικόν. Ἡ πρώτη μεταπολεμικὴ κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις εἶχε πολιτικὸν χαρακτῆρα καὶ πρωθυπουργὸν ἐξωκοινοβουλευτικόν. Τὸν πρῶτον αὐτοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Π. Πουλιάσαν. Μόνον μετὰ 14 ἡμέρας, τὴν 18ην Ἀπριλίου, ὠρκίζετο ἡ Κυβέρνησις Κ. Τσαλδάρη, ποὺ ἐξέπροσώπει τὴν ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 31ης Μαρτίου προελθούσαν πλειοψηφίαν. Κανονικῶς, ἡ Κυβέρνησις αὕτη δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς πρώτη μεταπελευθερωτικὴ κοι-

Ο κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ψύχραιμος ὅπως πάντα παρατηρητής, θεᾷται τὰ γενόμενα.

νοβουλευτικὴ Κυβέρνησις. Τότε, ὅμως, ἡ Κυβέρνησις Πουλίστα εἰς ποίαν κατηγορίαν ἀνήκε;

Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ Κυβέρνησις Πουλίστα ἐκάλυψε τὸ κενὸν μεταξὺ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συνήλθεν ἡ συνέλευσις τῶν βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τοῦ πλειοψηφήσαντος ἐκλογικῶς, καὶ ἐξέλεξε τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος. Διότι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἶχε κατέλθει εἰς τὰς ἐκλογὰς μετὰ τριμελὴ ἡγεσίαν, συμφωνηθέντος ὅπως ὁ ἀρχηγὸς ὑποδειχθῇ, ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς, ἀπὸ τὰ στελέχη ποὺ θὰ ἐξελεγόντο βουλευταί. Θὰ ἦτο, δηλαδή, δυνατόν νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ κ. Πουλίστας ἦτο τοποτηρητὴς τοῦ μέλλοντος ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀπέτελε τὸν πυρῆνα τῆς Κυβερνήσεως Τσαλδάρη, τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ οὐσιαστικῶς ἤρχισε τὴν 4ην καὶ οὐχὶ τὴν 18ην Ἀπριλίου. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως Πουλίστα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἤνοιξε κυβερνητικὴν κρίσιν. Ἐν τούτοις, ἤνοιξε μίαν κρίσιν τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι ἐγέναν αἰσθηταὶ μετὰ 9 μηνῶν. Διότι εἰς τὴν Κυβέρνησιν Πουλίστα μετέσχον καὶ οἱ κ.κ. Βενιζέλος, Παπανδρέου, Κανελλόπουλος οἱ ὅποιοι ἠρνήθησαν νὰ μετέσχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Τσαλδάρη.

Τι εἶναι κυβερνητικὴ κρίσις;

Χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος κυβερνητικὴ κρίσις διὰ νὰ υποδηλωθῇ ἡ πολιτικὴ ἀσάφεια ἡ ὁποία προκαλεῖται ἐκ τῆς παραίτησεως μίας Κυβερνήσεως. Χρησιμοποιεῖται, ἐξ ἄλλου, ὁ ὅρος κυβερνητικὴ κρίσις διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀδυναμία ἐνὸς κυβερνητικοῦ συγκροτήματος νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐδράναν κοινοβουλευτικὴν βάσιν καὶ νὰ υπερπηδῇ τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ ἀντιθέσεις, ποὺ διασποῦν τὴν συνοχὴν τοῦ. Ἡ διάκρισις μεταξὺ κυβερνητικῆς καὶ πολιτικῆς κρίσεως εἶναι ἀδόκιμος. Εἰς τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην περίπτωσιν ὑπάρχει κρίσις Κυβερνήσεως, δηλαδή ἔλλειψις τῶν στοιχείων ποὺ συνθέτουν τὰς προϋποθέσεις κυβερνητικῆς σταθερότητος.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι: 1) Ἀσφαλὴς κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία. 2) Πλήρης σύμπτωσις ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πλειοψηφίας ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος. 3) Εὐμενὴς διάθεσις τῆς πλειοψηφίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ-

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Καραμανλῆ. Ὑπεστήριξε τὸ δίσωμον τῆς Βουλῆς.

ταν ἐν ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῶν ἐκλείψῃ, εὐρισκόμεθα πρὸς κυβερνητικὴν κρίσιν. Ἡ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἡ κατόπιν ἐξαναγκασμοῦ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ τὴν κατάληξιν καὶ ὄχι τὴν ἐναρξιν τῆς κρίσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ παραίτησις ἀποτελεῖ τὸ ἐμφανὲς σημεῖον τῆς κρίσεως, δι' αὐτὸ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁμιλοῦν περὶ κρίσεως. Ἐνῷ ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰσερχόμεθα εἰς τὸ σταθμὸν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, τῆς ἀναρρώσεως, μετὰ ἄλλα λόγια, τοῦ ἀσθενοῦς, ὁ ὁποῖος, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ ἱατρικὰ συμβούλια, ὑπεβλήθη, τέλος, εἰς τὴν σωτηρίαν ἐγχείρησιν.

Ὑπὸ τοιούτους ὁρους θὰ ἦτο δύσκολον νὰ λεχθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς 31ης Μαρτίου 1946 καὶ ἐντεύθεν ὑπῆρξαν μακραὶ αἱ περίοδοι τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας μας, καθ' ἃς αἱ Κυβερνήσεις διέθετον καὶ τὰ τρία στοιχεῖα ποὺ συνθέτουν τὰς προϋποθέσεις τῆς κυβερνητικῆς σταθερότητος.

Περίοδος 1946 - 50

Ἡ Κυβέρνησις Κ. Τσαλδάρη παρέμεινεν ἐπὶ 9 μηνῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὑφίστατο συνεχὴς πίεσις, τόσο ἐκ τῶν ἑσῶ ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἑξῶ, νὰ διευρύνῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν τῆς βάση, τῆς ὁποίας ἡ περιορισμένη ἐκτασις ἐπρόκειτο νὰ ὑποστῇ περαιτέρω μείωσιν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν 18 βουλευτῶν, ποὺ ἠκολούθησαν τὸν κ. Μαρκεζίνη εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Νέου Κόμματος. Ἀποτελούμενη ἐκ τριῶν κομμάτων δὲν διέθετε τὴν ἀπαραίτητον ἐσωτερικὴν σύμπτωσιν. Δι' αὐτὸ οὐδένα ἐξέπληξεν ἡ ἐξ αὐτῆς ἐξόδος τοῦ κόμματος τῶν Ἑθνικῶν Φιλελευθέρων, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὴν ἀνατροπὴν τῆς. Ἡ διάδοχος τοῦ Κυβερνήσεως Δ. Μαζίμου, στηριζόμενη εἰς συνασπισμὸν 7 κομμάτων διέθετε ἀκόμη ὀλιγώτερον τῆς Κυβερνήσεως Κ. Τσαλδάρη τὰ στοιχεῖα τῆς σταθερότητος. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἦτο ἐξωκοινοβουλευτικὸς. Οἱ μετέχοντες εἰς αὐτὴν ἔπαιον πολὺ μεγάλαν γενικὰς γραμμὰς, ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς. Ἡ κοινοβουλευτικὴ τῆς πλειοψηφία ἦτο ἀπειθάρχος καὶ τῆς ἐθιμοῦργεῖ συνεχῶς ζητήματα. Ὅτι ἐξῆλθεν ἐπὶ 9 μηνῶν ὠφέλιμο εἰς καθάραν σύμπτωσιν, διότι ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς τῆς ἦτο θυσιγενὲς σχῆμα.

Δεκαπέντε ἡμέραι ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ ἐξευρεθῇ

ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις. Στὴ φωτογραφία ὁ τ. ὑπουργός

ἡ καλύτερα δυνατὴ λύσις εἰς τὴν δυσδικὴν Κυβέρνησιν Σοφούλη-Τσαλδάρη. Αὕτη ἐπλεονέκει τῶν προηγουμένων εἰς τὸ ὅτι προσήλκυσε τὴν συμπάθειαν μείζονος μερίδος τῆς κοινῆς γνώμης, διότι ἐκάλυπτε τὴν ἀνάγκην τῆς εὐρύτερας συγκεντρώσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγωνιζομένου ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιδρομῆς ἔθνους. Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις αὕτη, στερουμένη ἐσωτερικῆς συνοχῆς, δὲν ἐξῆσε παρὰ μόνον 16 μηνῶν. Ἀνατραπέια τὸν Νοέμβριον τοῦ 1948 ἀνεσχηματίσθη καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1949, ὅτε ἠναγκάσθη νὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς καὶ ἄλλα κόμματα (Βενιζέλου, Μαρκεζίνη, Κανελλόπουλου), νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν συνεργασίαν ἐξωκοινοβουλευτικῆς προσωπικότητος, τοῦ Ἀλεξ. Διομήδη, καὶ νὰ ἀναθέσῃ, ἐν λευκῷ, τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν στρατάρχην Παπάγον. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀνέκτησε τὴν συμπάθειαν τῆς

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Σύμφωνος μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Καραμανλῆ εἰς τὰς βασικὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου τῆς Ἐνισχυμένης Ἀναλογικῆς. Ἡ συμφωνία ἔγινε αἰτία τῆς ἀνατροπῆς

κοινῆς γνώμης, διήρυνε τὴν κοινοβουλευτικὴν τῆς βάση καὶ, διὰ τοῦ συγκροτηθέντος συντονιστικοῦ συμβουλίου, ἐπέδωξε καί, ἐν πολλοῖς, ἐπέτυχε τὴν χάραξιν ἐνιαίας γραμμῆς.

Ἡ Κυβέρνησις αὕτη, παρ' ὅλον ὅτι ἔφερεν εἰς αἴσιον πέραν τὸν ἐνοπλὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν συμμο-

Ἐσωτερικῶν (δεξιὰ) συζητεῖ μετὰ τὸν βουλευτὴν κ. Σταυρόπουλον στὸ σαλόνι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε.

ριτῶν, λόγω τῶν δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τῆς παραίτησεως τοῦ Μαρκεζίνη (Ἀπρίλιος 1949) καὶ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Σοφούλη (Ἰούνιος 1949 — τὸν ὅποιον διεδέχθη εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ἀλέξ. Διομήδης, χωρὶς ἄλλην μεταβολὴν εἰς τὴν σύνθεσιν), δὲν κατάρθωσε νὰ συμπληρώσῃ ἔτος ζωῆς. Τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1950 ἀνετράπη, κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεως ἐξ αὐτῆς τῶν κομμάτων Βενιζέλου καὶ Κανελλόπουλου.

Περίοδος 1950 - 52

Ἀμέσως μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Διομήδη ἐσχηματίσθη ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ι. Θεοτόκην, μεταφερθέντα ἐπείγοντως διὰ στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου ἐκ Κερκύρας εἰς Ἀθήνας, ἡ ὁποία προεκήρυξε ἐκλογὰς διενεργητέας τὴν 5ην Μαρτίου 1950. Εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐπλεοψήφησεν ὁ ἀποκλήθεις συνασπισμὸς τῶν κομμάτων τοῦ κέντρου (Πλαστήρας — Βενιζέλος — Παπανδρέου). Ἀλλὰ εἰς τὸν συνασπισμὸν αὐτὸν δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἡ σύμπτωσις ἀπόψεων οὔτε ἐπὶ τὰς προσωπικῶν ζητημάτων (πᾶσι πρωθυπουργίας), οὔτε ἐπὶ ὀρισμένων βασικῶν προγραμματικῶν ἀρχῶν (ἀποκλίσις πρὸς τὴν ἀριστερὰν ἢ πρὸς τὴν δεξιάν). Ὑστερα ἀπὸ δύο ἀποπειράς ἀποκλίσεως πρὸς τὴν δεξιάν (Κυβερνήσεις Βενιζέλου — Κανελλόπουλου τὸν Μάρτιον 1950, Κυβερνήσεις Βενιζέλου — Παπανδρέου — Τσαλδάρη Σεπτέμβριον — Νοέμβριον 1950) μετὰ ἀπόπειραν ἀποκλίσεως πρὸς τὴν ἀριστερὰν (Κυβέρνησις Πλαστήρας, Ἀπρίλιος — Αὐγούστος 1950) κατέληξεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μειοψηφίας Βενιζέλου-Παπανδρέου, ἡ ὁποία ἐστηρίχθη τότε εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα (διασπασθέν, ἐν τῷ μεταξύ, εἰς δύο πτέρυγας) καὶ τότε εἰς τὴν Ε.Π.Ε.Κ. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς τῶν κομμάτων τοῦ κέντρου νὰ ἐξεύρουν κοινὰ σημεῖα ἐπαφῆς, ὑπῆρξεν ὅτι, ἀπὸ τὸν Μάρτιον 1950 μέχρι 30 Ἰουλίου 1951, ὅτε διελύθη ἡ Βουλὴ καὶ προεκηρύχθησαν νέαι ἐκλογαί, ἐπράγματοποιήθησαν 5 ὀρκωμοταὶ Κυβερνήσεων (Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Αὐγούστος, Σεπτέμβριος, Νοέμβριος 1950) καὶ δύο βασικοὶ ἀνασχηματισμοὶ (Φεβρουάριος καὶ Αὐγούστος 1951).

Αἱ ἐκλογαί τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1951 ἔδωσαν ἐκ

ΘΑ ΚΑΤΟΡΘΩΣΗ ὁ κ. Τσαλδάρης νὰ συγκεντρώσῃ πάλιν εἰς τὴν δυνάμειν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος;

νέου τῆς πλειοψηφίας εἰς τὸν συνασπισμὸν τῶν κομμάτων τοῦ κέντρου, ὁ ὁποῖος, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχε περιορισθῇ εἰς δύο κόμματα (Πλαστήρας — Βενιζέλος), τὸ Κόμμα τοῦ Παπανδρέου ἐκμνηστεύοντος ἐκλογικῶς. Ὁ συνασπισμὸς ἐσχημάτισε Κυβέρνησιν τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1951. Δὲν διέθετεν ὅμως εὐρείαν κοινοβουλευτικὴν βάση, μόνον ἐπὶ ψήφους πλειοψηφίαν, οὔτε ἐξάρετον συνοχὴν. Ἐστρέφετο κυρίως εἰς τὴν εὐμενὴ διάθεσιν τῆς πλειοψηφίας τῆς κοινῆς γνώμης. Τοῦτο τοῦ ἐπέτρεψε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ ἑν ἔτος παρὰ τὴν δοκιμασίαν τῆς ἀσθενείας τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα. Ἡ ἑλλειψὶς ἐσωτερικῆς συνοχῆς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν διαπιστώσιν ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ Πλαστήρα ἦτο ἀνίατος τὸν ἀπεστέρεσε τὸν συμπαθείων τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ διενέργεια νέων ἐκλογῶν κατέστη ἀπαραίτητος.

Περίοδος 1952 - 55

Αἱ ἐκλογαί τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952, διενεργηθεῖσαι ἀπὸ ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν, σχηματισθεῖσαν τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1952 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δμ. Κιουσοπούλου, ἀπέληξαν εἰς περιφανὴ νίκην τοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀλεξ. Παπάγου κόμματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ. Ἡ σχηματισθεῖσα τὴν 19ην Νοεμβρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ στρατάρχου Κυβερνήσεως ἐνεφανίζετο ὡς ἡ πρώτη μεταπολεμικὴ Κυβέρνησις διαθέτουσα καὶ τὰ τρία στοιχεῖα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κυβερνητικὴν σταθερότητα. Εὐρείαν κοινοβουλευτικὴν βάση (247 βουλευταὶ ἐπὶ συνόλου 300), ἐσωτερικὴν συνοχὴν καὶ τὴν συμπάθειαν τῆς μεγίστης μερίδος τῆς κοινῆς γνώμης, ἐκδηλωθεῖσαν καὶ κατὰ τὰς διενεργηθείσας ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς καθ' ἃς ἐπλεοψήφησε καὶ εἰς περιφέρειας ὅπου ἐμειώθησε κατὰ τὰς γενικὰς (Ρεθύμνης καὶ Πειραιῶς, Μάρτιος 1953).

Παρὰ ταῦτα, 17 μηνῶν μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἡ Κυβερνήσεως Παπάγου ὑπέστη σοβαρὰν δοκιμασίαν, διὰ τῆς παραίτησεως τοῦ θεωρουμένου ὡς κυριωτέρου ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς, ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Σπύρου Μαρκεζίνη. Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Μαρκεζίνη ὡδήγησεν εἰς εὐρύτερον ἀνασχηματισ-

Ο κ. Γ. ΡΑΛΛΗΣ διευκρίνισε ὅτι δὲν ἀπέβλεπε εἰς τὴν διάσπασιν τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως.

ΜΟΝΟΝ ΟΙ Κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΠΡΩΘΗΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ τηλε-
φώνημα του υπη-
ρεσιακού πρωθυ-
πουργού κ. Κ. Γε-
ωργακοπούλου, με
τὰ τὴν ἔγκριση
τοῦ καταλόγου
τῶν ὑπουργῶν του
ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ 8, Μεγαλοκονίμου 5, Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ 1, Χατζηκωνσταντίνου 1, Φλώρου 1)

σμὸν τῆς Κυβερνήσεως (10 Ἀπριλίου 1954) καὶ μετὰ ὀκτάμηνον εἰς ἀποχώ-
ρησιν ἐκ τοῦ Συναγερμοῦ 24 βουλευ-
τῶν καὶ τὴν παραίτησιν ἐκ τῆς Κυ-
βερνήσεως τριῶν ἀκόμη ὑπουργῶν. Ὁ
στρατάρχης εὐρέθι ὑποχρεώμενος νὰ
προβῇ εἰς νέον ἀνασηματισμὸν. Ἀλλ'
ἡ Κυβέρνησις του δὲν διέθετε πλέον
καὶ τὰ τρία στοιχεῖα τῆς σταθερότη-
τος. Ἡ ἐσωτερικὴ τῆς συνοχῆς εἶχε δια-
ταραχθῇ, ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς κοινῆς
γνώμης εἶχε κλονισθῇ. Ἡ ἐπελθοῦσα
εὐθύς μετ' ὀλίγον ἀσθένεια τοῦ στρα-
τάρχου, πού εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν
ἀπώλειαν κάθε συντονισμοῦ τοῦ κυβερ-
νητικοῦ ἔργου, ἐπεδείκνυσε τὴν κρίσιν.
Ὅταν ὁ Παπάγος ἀπέθανε, τὴν 4ην
Ὀκτωβρίου 1955, ἡ Κυβέρνησις του,
ὡς ὀργανικὸν καὶ ἐνιαῖον σύνολον, εἶ-
χε παύσει πρὸ μακροῦ νὰ ὑπάρχῃ.

Περίοδος 1955 - 58

Ἡ ὀρκισθεῖσα τὴν 8ην Ὀκτωβρίου
1955 Κυβέρνησις Κ. Καραμανλῆ πε-
ριέλαβε μερίδα, ἐκ τῶν νεωτέρων, τῶν
στελεχῶν τοῦ Συναγερμοῦ, τὰ ὁποῖα
ἀνεγνώριζον ὡς ἐνδεχόμενον διάδο-
χον τοῦ στρατάρχου τὸν νέον πρωθυ-

πουργόν. Τοῦτο προσέδιδε συνοχὴν εἰς
τὸ νέον κυβερνητικὸν σχῆμα, τὸ ὁ-
ποῖον, ἐπὶ πλέον, ἔγινεν εὐμενῶς δε-
κτὸν καὶ ἀπὸ σημαντικὴν μερίδα τῆς
κοινῆς γνώμης. Ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτὸ
ψήφος ἐμπιστοσύνης, ἐκ μέρους τοῦ
συνόλου, σχεδόν, τῶν συναγερμικῶν
βουλευτῶν, τοῦ ἐξασφάλισε καὶ τὴν ἀ-
παραίτητον κοινοβουλευτικὴν βάση.

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς δὲν ἠσθάνετο
ἰδικῇ του τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειο-
ψηφίαν πού τὸν ὑπεστήριζε. Δι' αὐτό,
τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του,
διέλυσε τὴν Βουλὴν καὶ προέκηρυξεν
ἐκλογάς, τὰς ὁποίας καὶ διενήργησεν
ὁ ἴδιος. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκ-
λογῶν ἔδωσαν μικρὰν πλειοψηφίαν εἰς
τὸν κ. Καραμανλῆν, ἱκανὴν ὁμῶς νὰ
τὸν κρατήσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, δεδομέ-
νοι ὅτι οἱ ἀντίπαλοί του δὲν ἀπετέ-
λουν συγκεκοτημένην δύναμιν. Ἀνε-
σχημάτισε τὴν Κυβέρνησιν του, τῆς ὁ-
ποίας ἐκ νέου ἡ σύστασις παρείχε τὴν
ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ συνοχὴ ἦτο
ἐξασφαλισμένη.

Πρῶτην δοκιμασίαν διὰ τὴν Κυ-
βέρνησιν Κωνσταντίνου Καραμανλῆ ἀ-
π' τέλεσεν ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ
τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σπ. Θεοτόκη

(Μάιος 1956). Δευτέραν ἡ μείωσις
τῆς κοινοβουλευτικῆς του δυνάμεως κα-
τὰ τρεῖς βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι ἐγκα-
τέλειψαν τὰς κυβερνητικὰς τάξεις.
(Σεπτέμβριος — Νοέμβριος 1956). Ἡ
μείωσις αὕτη ἔφερε τὸ περιθώριον τῆς
πλειοψηφίας ἀπὸ 14 εἰς 11 βουλευ-
τάς. (Ἀργότερον ἐπέτυχεν νὰ τοὺς
ἀντικαταστήσῃ διὰ τριῶν βουλευτῶν
τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι προ-
σεχώρησαν εἰς τὴν κυβερνητικὴν παρά-
ταξιν). Τρίτην, ἡ παραίτησις τοῦ
ἀντιπροέδρου τῆς κ. Ἀποστολίδου (11-
οὔλιος 1957). Αἱ δοκιμασίαι αὗται
ἀπετέλουν ἐνδείξεις ὅτι ἡ κυβερνητικὴ
συνοχὴ δὲν ἦτο τόσο ἰσχυρὰ ὅσον ἐ-
νφανίζετο καὶ ὅτι λίαν πιθανῶς θὰ
ἐξεδηλοῦτο νέον σύμπωμα, μοιραῖον
διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ μοιραῖον αὐτὸ
σύμπωμα ὑπῆρξεν ἡ παραίτησις τῶν
κ.κ. Παπαληγοῦ καὶ Ράλλη καὶ ἡ
τῶν 15 βουλευτῶν κατάθεσις δηλώσεως
περὶ ἀρσεως τῆς ἐμπιστοσύνης.

Ἐξῆς πρωθυπουργοὶ ἐξωκοινοβουλευτικοί

Εἰς τὸ διάστημα τῶν 12 ἐτῶν τοῦ
μεταπελευθερωτικοῦ κοινοβουλευτικοῦ

μας βίου ἀνεδείχθησαν ἔξ κοινοβου-
λευτικοὶ πρωθυπουργοί. Ἐξ αὐτῶν ὁ
Θεμιστοκλῆς Σοφούλης ἀνήκεν εἰς τὴν
παλαιὰν φρουράν, ἐνῶ οἱ Νικόλαος
Πλαστήρας καὶ Ἀλέξανδρος Παπάγος
ἦσαν στρατιωτικοί. Μόνον οἱ κ.κ. Κ.
Τσαλδάρης, Σοφ. Βενιζέλος καὶ Κ. Κα-
ραμανλῆς προωθήθησαν εἰς τὴν ἀνω-
τάτην πολιτικὴν ἡγεσίαν ἐκ τοῦ μετα-
πολεμικοῦ Κοινοβουλίου. Ὁ πλέον δὲ
τυχρὸς ἐκ τῶν τριῶν ὑπῆρξεν ὁ κ.
Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσεν ἀ-
διατάρακτον ἐν τῇ πρωθυπουργίᾳ πα-
ραμονὴν δύο ἐτῶν καὶ πέντε μηνῶν, ἐ-
νῶ ὁ μὲν κ. Βενιζέλος διετέλεσε πρω-
θυπουργὸς ἐπὶ 15 μηνῶν, ὁ δὲ κ. Τσαλ-
δάρης μόνον ἐννέα.

Κατὰ τὸ ἴδιον διάστημα ἐχρίσθη-
σαν πρωθυπουργοὶ ἔξ προσωπικότητες
ἐξωπολιτικαὶ καὶ ὁ κ. Ι. Θεοτόκης. Δη-
λαδὴ ἔγιναν πρωθυπουργοί, ἂν δὲν ὑ-
πολογισθοῦν καὶ οἱ δύο στρατιωτικοί,
εἰς διάστημα ὀκτῶ ἐτῶν μόνον πέντε
πολιτικοὶ ἄνδρες, συνυπολογιζομένου
καὶ τοῦ κ. Ι. Θεοτόκη. Λίαν ἀποκαρ-
διωτικὴ διαπίστωσις διὰ τὸν πολιτι-
κὸν μας κόσμον.

ΓΡΗΓ. Δ. ΔΑΦΝΗΣ

ΑΔΕΛ
15/1

Καί ὅταν
Ξυπνήσῃ
δὰ εἶναι
ὠραία...

γιατί γνωρίζει νὰ διατηρῇ τὴν ὁμορφιά της μέ τις τελευ-
ταῖες κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης.

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ · ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Μὲ τὴν POND'S εἶναι βεβαία κάθε γυναῖκα ὅτι δὰ φαί-
νεται ὠραιότερη.

Πενήντα χρόνια, τὰ προϊόντα POND'S ἀποτελοῦν
τὴν προτίμησιν τῶν γυναικῶν ὅλων τῶν πολιτισμένων χω-
ρῶν, γιατί κατασκευάζονται μὲ τὴν μεγαλύτερη προσοχὴ
καὶ φημίζονται γιὰ τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ποιότητά τους.

Ἡ βάση τῆς ὁμορφίας σας εἶναι ἡ POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ POND'S — VANISHING CREAM. Εἰδικὴ γιὰ τὴν
προστασίαν τοῦ δέρματος. Εἶναι κρέ-
μα λευκὴ καὶ κάνει καὶ γιὰ φυσιο-
λογικὴ, ἀλλὰ καὶ γιὰ λιπαρὴ ἐπιδερ-
μίδα. Ἡ κρέμα ἡμέρας POND'S μπο-
ρεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς βάση
τοῦ μακιγιάζ καὶ ὡς μάσκα ὁμορφίας.

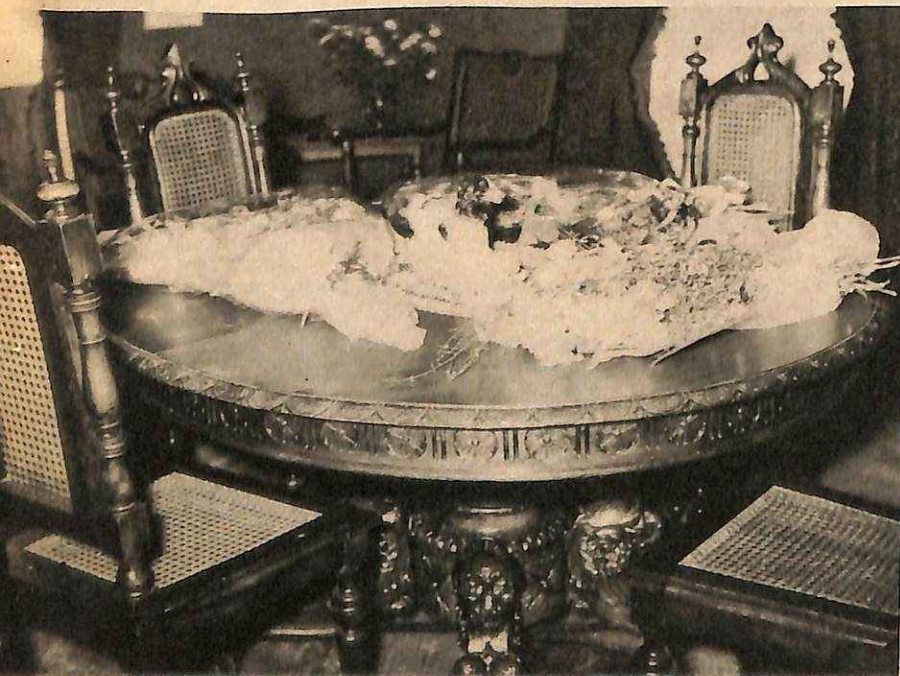
ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ POND'S — COLD
CREAM. Εἶναι μιὰ ἀγνή, ἐλαφ-
ρὰ κρέμα, πού εἰσδύει γρήγορα, συ-
στέλλει τοὺς πόρους καὶ καθαρι-
ζει τὸ δερμα ἐντελῶς. Ἡ ΚΡΕΜΑ
ΝΥΚΤΟΣ POND'S δίνει μιὰ φυσι-
κὴ λάμψιν στὸ δερμα, ἀποτελεσμα-
τοῦ τελείου καθαρισμοῦ του.

20 δρχ. τὸ σωληνάριο.

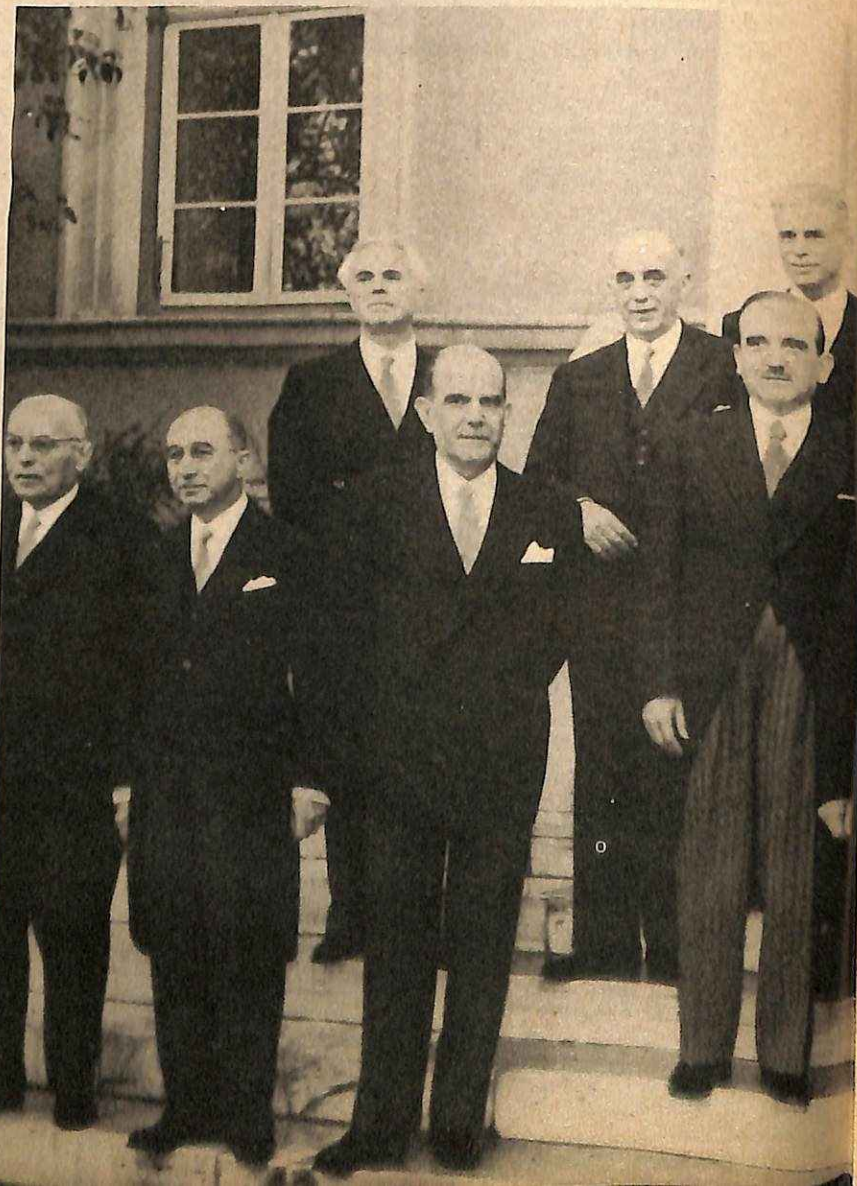

POND'S ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ
ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ κατα-
φθάνουν στὸ σπίτι τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργακοπούλου

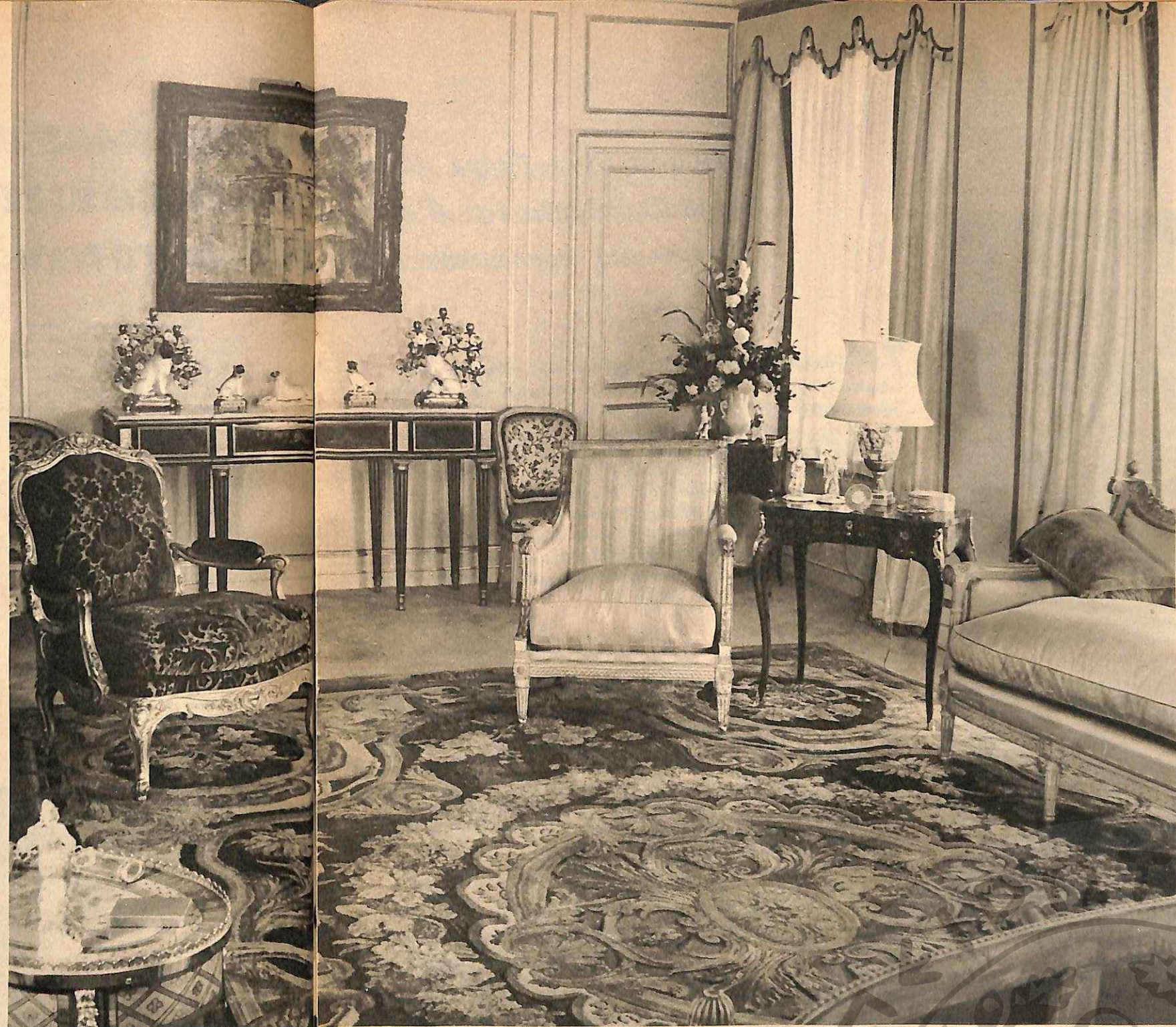

Ἡ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ἀμέσως μετὰ τὴν ὀρ-
κωμοσίαν της. Ἀπὸ τ' ἀριστερά, ἀ' σειρά: Οἱ κ.κ. Κ.
Δημητρακάκης, Μιχ. Πεσμαζόγλου, Σ. Στεργιόπουλος, Κ.
Γεωργακόπουλος, Ι. Καποδίστριας καὶ Δημ. Πίππας.
Β' σειρά: Οἱ κ.κ. Ι. Παρασκευόπουλος, Σπ. Μαλασπίνας,
Δ. Τσάφος, Θ. Μερτικόπουλος, Κ. Ἀρλιώτης, Ν. Λιανό-
πουλος, Σπηλιωτόπουλος, Φραγκίστας καὶ Μανιδάκης.

ΤΟ "ΑΝΑΚΤΟΡΟ" «N»

Το ρετιρέ του ξενοδοχείου «Κλάριτζ» φιλοξενεί τους θησαυρούς που μάζεψε ένας σύγχρονος Ναπολέων των θαλασσών

Ο κ. Σταύρος Νιάρχος θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους συλλέκτες έργων τέχνης της εποχής μας. Είναι όνομαστές οι συλλογές που έχει συγκεντρώσει τόσο στα διαμερίσματά του στη Νέα Υόρκη, στο Λονδίνο, στις Κάννες, όσο και στη θαλαμηγό του «Κρεολή». Το ρεπορτάζ του Άγγλου δημοσιογράφου κ. Τόμ Μπλάου, που δημοσιεύεται συγχρόνως σε όλα τα μεγάλα περιοδικά, μάς μεταφέρει στο διαμέρισμα του κ. Νιάρχου, στο «Κλάριτζ» του Λονδίνου.

Όλο το τελευταίο ρετιρέ του ξενοδοχείου «Κλάριτζ» είναι στη διάθεση του κ. Σταύρου Νιάρχου. Έδω έχει συγκεντρώσει μερικά από τα εκλεκτότερα έργα των συλλογών του. Πίνακες του Γκωγκέν, του Ρενουάρ, του Σεζάν, υπέροχα και ανεκτίμητα αντικείμενα τέχνης του Φαμπρζέ —που χρυσόχοο του τελευταίου τσάρου, για τον οποίο είχαν αφιερώσει πρό καιρού ιδιαίτερο άρθρο οι ΕΙΚΟΝΕΣ— θαυμάσια έπιπλα διαφόρων εποχών, πορσελλάνες των Σεβρών και του Μάισεν. Κάθε κομμάτι των συλλογών του Έλληνας έφοπλιστου συνδέεται και με κάποιο μεγάλο όνομα, είτε του κατασκευαστού του, είτε εκείνου που το χρησιμοποίησε για πρώτη φορά. Στο σαλόνι, στο διαμέρισμα του «Κλάριτζ» (άριστερά) δεσπόζει ο φημισμένος πίνακας του Πάωλ Σεζάν «Υδραγωγείο και ύδατοφράκτης».

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΟΥ Κ.ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ

Ο Σταύρος Νιάρχος και η σύζυγός του Ευγενία στη θαλαμηγό του «Κλάριτζ», όπου κατοικεί προσωρινά η οικογένειά του Έλληνας έφοπλιστου, έως διου τελειώση ή διακόσμηση και η έπιπλαση της βίλλας που αγοράσαν στο Παρίσι και που θα αποτελέσει τη μόνιμη κατοικία τους.

Η τριτοπακέρα από οβάλ-το άφηκε στην βασιλέα της Γαλλίας Λουδοβίκο ΙΕ'. Είναι έργο του Χουμπέρ Λονθό και έχει θαυμάσια διακόσμηση από διαφόρων ειδών άνθη

Χρησώγιο του 18ου αιώνα, από πορσελλάνη του Μάισεν. Τα άνθη και τα κλαδιά, που περιβάλλουν τα 2 σκυλάκια, είναι εξαιρετικά λεπτής επεξεργασίας και το σύνολο θεωρείται σαν ένα από τα καλύτερα δείγματα διακοσμικής.

Το γυνό του Αδ γούστου Ρενου-άρ, ή φημισμέ-νη «Φουονάριο σα» όπως έχει ε-πιομασθή. Τό έργο φιλο-τεχνήθηκε σία 1904, όταν ό «μαίτω» του Ιμ-προεσιονισμο ο υ δριοκόταν στή μεγάλη άκμή.

Πίνακες Βάν Γκόγκ, Λεζάν, Ρενουάρ, σοβύλιμες πορσελάνες, κομψολεχνήματα Ιοϋ Φαμπερζέ, άράγματα Ιοϋ Μωουσιέλλι, δίνουν μιά μουσειακήν όψη σλό διαμέρισμα Ιοϋ ζενοδοχείου

Τό κεφαλαίο γράμμα «N» —γράφει ό κ. Τόμ Μπλάου— κάποτε έσκόρπισε τό φόβο και τό θαυμασμό σ' όλη τήν Εύ-ρώπη, γιατί ήταν τό μονόγραμμα τοϋ Μεγάλου Κορσικα-νοϋ. Τώρα κέρδισε πάλι ένα μέρος τοϋ μεγαλείου του χά-ρη στην καταπληκτική άνοδο τοϋ Σταύρου Νιάρχου, πού άρέσκεται νά χαράσσει τό πρώτο γράμμα τοϋ επιθέτου του σία φονγάρα τών πλοίων του. Νευρώδης, κομψός, γεμά-τος αυτοπεποίθηση, ό Νιάρχος είναι ό ισχυρότερος και ό πλουσιώτερος από τήν μικρή ομάδα τών Έλλήνων έφο-πλιστών, πού μεταπολεμικώς άνεδείχθησαν, με τά πετρε-λαιοφόρα τους, κλειδοκράτορες τοϋ συγχρόνου κόσμου. Χω-

ρίς τό πετρέλαιο είναι άδύνατο νά υπάρξει σύγχρονη βιο-μηχανία, είτε ειρηνική, είτε πολεμική. Καί χωρίς πετρε-λαιοφόρα είναι άδύνατο νά μεταφερθή τό πετρέλαιο.

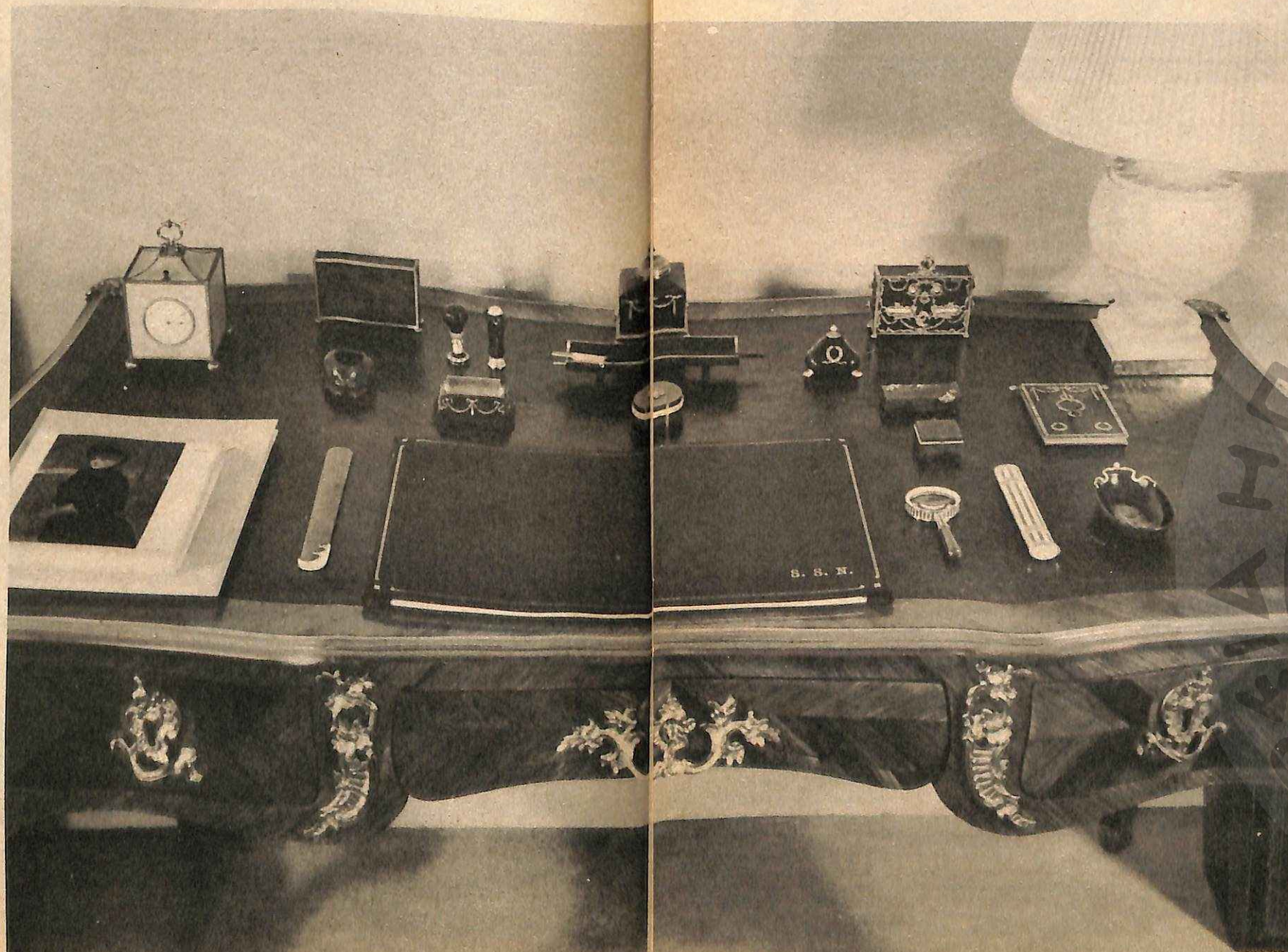
Ό στόλος τοϋ Νιάρχου —πενταπλάσιος τοϋ έμπορικοϋ στόλου τής Γαλλίας— άνέρχεται σέ 2 έκατομμύρια τόν-νους. Τόν άγόρασε είτε τόν ναυπήγησε μέσα σέ 12 χρό-νια από τό τέλος τοϋ πολέμου. Τά ναυπηγεία τής 'Αμερι-κής, τής 'Ιαπωνίας, τής Γερμανίας και τής 'Αγγλίας έκ-τελούν παραγγελίες του, πού ή μεγαλύτερη άπ' αυτές εί-ναι ένα «τάνκερ» συνολικοϋ έκτοπίσματος 65.000 τόννων.

Ένας πίνακας Ιοϋ Πόλ Γκωγκέν, ζωγρα-φισμένος σία 1888, όταν ό ζωγράφος έμε-νε στήν 'Αθή, σλό σπίτι Ιοϋ Βάν Γκόγκ. Όλη ή τραπεζαρία είναι γεμάτη με άντι-κείμενα πορσελλάνης, πού τό καθένα φέρει τή σφραγίδα ενός διάσημου κατασκευαστοϋ.

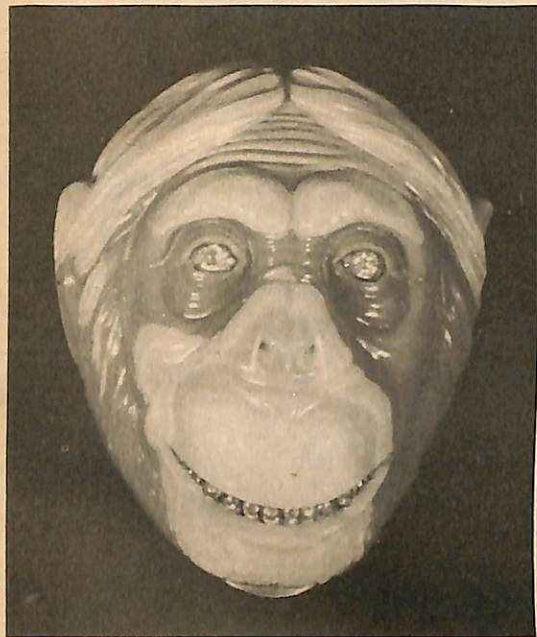
Εντύπωση κάνει, σ' όσους τόν πλησιάζουν, ή δξύτητα Ιοϋ πνεύματος πού διαγράφεται σαφώς στή φροτογνώμια Ιοϋ κ. Νιάρχου. Τα χαρακτηριστικά του προδίδουν ένα μυα-λό πού θοίσκεται συνεχώς σ' επιφυλακή. Άλλά πολλές φορές ένα παιδιάτικο χαμο-γελο διαλύει τήν αυστηρότητα τής μορφής.

Ετήν τραπεζαρία υπάρχει ό πίνακας Ιοϋ Βάν Γκόγκ «Αγοισιουμουλιές τής 'Αθ-λής», έργο Ιοϋ 1888. Είναι τοποθετημένος πάνω από ένα γραφειάκι Ιοϋ 1775, από «μα-όνι» τής 'Αμερικής, τό όποίο φιλοξενεί έκ-λεκτά αντικείμενα διακοσμησης τέχνης.

Τό γραφείο Ιοϋ κ. Στ. Νιάρχου σιολίζουν έργα Ιοϋ Φαμπερζέ, από νεφρίτη, με χονοές και σμάλινες διακοσμήσεις. Τό ρολόι από ήμιδιαφανές σμάλι με χονοούς κρίκους.

Οι θησαυροὶ ἀνήκουν σὶδὸν κ. Νιάρχο. Δὲν μποροῦν ὅμως
νὰ μελακινθοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀγγλία

Ἡ κεφαλὴ πιθήκων τοῦ Φαμπερζέ ἀπὸ ποι-
κίλογωμο ἀγάτη, εἶναι σὴν πραγματικό-
τητα κοντί. Τὸ καπάκι ἀπὸ χρυσὸ καὶ σμάλ-
το, τὰ μάτια καὶ τὰ δόντια ἀπὸ διαμάντια.

Πορτραῖτο προγί-
λου Λουδοβίκου τοῦ
ΙΣΤ', σὲ πορσελ-
λάνη τῶν Σεβρών,
ἀναμνηστικὸ τῆς ἀ-
νόδου του σὶδὸ θρό-
νο τῶν Βουρβώ-
νων. «Ἀπὸ τὸν λαό,
γιὰ τὴν ἀνάδοσή
σου, Λουδοβίκε...».

Φωτ. Camera Press)

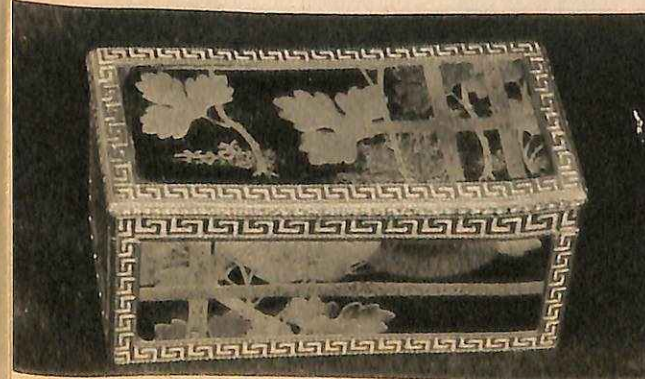
Πάνω στὸ γαλλικὸ λευκὸ μάρμα-
ρο τοῦ τζακιού, πλάϊ στὰ ἐκλεκτὰ
βάζα, βρίσκεται τὸ ρολοὶ τοῦ Λου-
δοβίκου τοῦ ΙΣΤ', ἀπὸ ἐπίχρυσο
μπρούντζο. Τὰ ἀγαλματάκια εἶναι
μορφὲς τῆς ἰταλικῆς Κομέντια ντέλ
'Αρτε, ἡ Λαλὰ καὶ ὁ Ἀρλεκίνος, ἔρ-
γα τοῦ διασήμου διακοσμητοῦ
Φράντς Ἀντον Μπουστέλλι, κατα-
σκευασμένα στὰ 1760. Κάτω ἀπὸ
τὸ τζάκι, οἱ πυροστάτες, πού παρι-
στάνουν μιά γάτα κ' ἓνα σκύλο τῆς
Παρμερανίας, ἀνῆκαν στὸν Λουδοβί-
κο ΙΕ'. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ —ὅπως σ'
ὅλες τὶς γωνιές— τὸ ἔργο πού δε-
σπόζει εἶναι ὁ πίνακας τοῦ Αὐγού-
στου Ρενοῦαρ «Οἱ δύο ἀδελφές». Ἡ
συλλογὴ πινάκων πού ἔχει συγκεν-
τρώσει ὁ κ. Νιάρχος θεωρεῖται μιά
ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες καὶ ἐκλεκτό-
τερες ἰδιωτικὲς συλλογὲς τοῦ κό-
σμου. Τὰ ἔργα του εἶναι τόσο φημι-
σμένα, ὥστε πολλὲς φορὲς ἔχει ν'
ἀντιμετωπίσῃ μιά ἀνυπερβλήτη δυσ-
κολία. Τὸ κράτος, στὸ ὁποῖο τὸ ἀ-
γόρασε, τοῦ ἀναγνωρίζει μὲν τὴν ἰ-
διοκτησίαν, ἀλλὰ τοῦ ἀπαγορεύει τὴ
μεταφορὰ στὸ ἐξωτερικόν, γιὰτὶ ὑπὸ
τὴν εὐρεία ἐννοία τὰ καλλιτεχνικὰ
δημιουργήματα θεωροῦνται ἐθνικοὶ
θησαυροί. Ἰσως εἶναι καὶ αὐτὸς ἕ-
νας ἀπὸ τοὺς λόγους πού ὁ Ἕλληνας
ἐφοπλιστὴς ἔχει ὁργανώσει ἀπὸ ἓνα
σχεδὸν μουσεῖο στὸ κάθε του μῆγα-
ρο, στὴν Ἀμερική, στὴ Γαλλία, στὴν
Ἀγ'λία. Μόνο τὰ ἔργα πού ἔχει
στὴ βαλαμῆγὸ του κινεῦνται ἐλεύθε-
ρα καὶ ταξιδεύουν σ' ὅλη τὴ γῆ.

Ἄλλος ἐκλεκτὸς πίνακας τοῦ Ρενοῦαρ, τὸ «Κορίτσι
μὲ ἀκουμπισμένο τὸ κεφάλι σὲ χέρι του», πού θρί-
σκεται πάνω ἀπὸ τὸ «σεκρεταίον» τοῦ Ριέζενερ. Ὁ
«Προσκνητὴς», καθὼς καὶ ἡ «Κυρία μὲ τὸν ἵπλο-
τη» εἶναι ἔργα τοῦ Φράντς Ἀντὼν Μπουστέλλι.

Κοντί τῆς ὀνομα-
σιῆς διωμηχανίας
πορσελλάνης τοῦ
Νύμφενμποργκ,
τοῦ Μονάχου, ἔργο
τοῦ 1760. Ἐχει δι-
άμετρο 8,5 ἑκατο-
στῶν καὶ ὕψος 5.

Χρυσὸ κοντί τοῦ
Λουδοβίκου ΙΕ', δι-
στάσεων 7,5X3,5X
3,5 ἑκατοστομέτρων,
μὲ λεπτὰ ἐπεξεργα-
σμένους σκηνὲς κήπου
ἔργο τοῦ Ζαν-Μα-
ρι-Τερζόν, στὰ 1762.

Ὁ «Ἄνθρωπος μὲ τὸ καπέλλο μελόν», ἡ περίφη-
μη αὐτοπροσωπογραφία τοῦ Σεζάν, ἔργο τοῦ 1883-
85, βρίσκεται στὴν κατοχὴ τοῦ κ. Νιάρχου, πάνω
ἀπὸ ἓνα «σεκρεταίον» τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου
ΙΣΤ', τὸ ὁποῖο εἶναι ἔργο τοῦ Μαρτίν Καρλόν.

Ποιμνὴ κλονδὶ μὲ παπαγάλους, τοῦ Κάρολ Φα-
μπερζέ. Ἐνα δευτέρου ὁμοῦ κομμάτι βρίσκεται στὰ
Ἀνάκτορα τοῦ Σάπρινγκχαμ καὶ ἀνήκει στὴ συλλο-
γὴ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Μ. Βρετανίας.

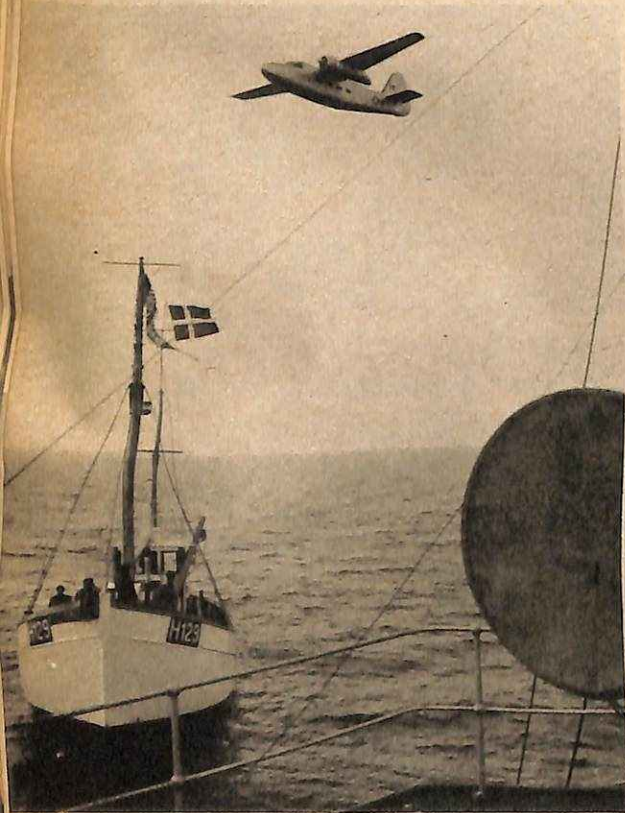

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ

«ΣΑΡΑ» ονομάζεται ο νέος μικροσκοπικός ασύρματος, που μπήκε στη διάθεση των ναυαγσωστικών υπηρεσιών στις σκανδιναβικές χώρες, για να υποβοηθήσει το τόσο δύσκολο και φιλότιμο έργο τους.

Όλα τα ναυτικά κράτη και κατά κύριο λόγο οι χώρες που έχουν έκτεταμένα και σε πολλά σημεία επικίνδυνα παράλια, ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για την άρτια οργάνωση των ναυαγσωστικών υπηρεσιών τους, ώστε να είναι σε κάθε στιγμή έτοιμες να προσφέρουν την πολύτιμη βοήθειά τους στους θαλασσιούς, που αγωνίζονται να σωθούν απ' την επίθεση των μανιασμένων κυμάτων.

Σήμερα με τα μέσα που υπάρχουν στη διάθεση του ανθρώπου, η διάσωση των ναυγών ενός πλοίου έχει πολύ περισσότερες πιθανότητες να στεφθεί από επιτυχία παρά την εποχή, που σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις της τότε αρμόδιας υπηρεσίας: «Ναυαγσωστικά πλοία ορμούντα εις λιμένα εύρισκονται διαρκώς με κεκαλυμμένα τα πυρά των, ίνα εις πρώτην αναγγελίαν δια του ασυρμάτου ναυαγίου καλούντος αυτά εις βοήθειαν, ωθήσωνται τα πυρά και ύψουντα άτμον σπεύσωσιν επί τόπου εις το διά της κλίσεως οριζόμενον πλάτος και μήκος».

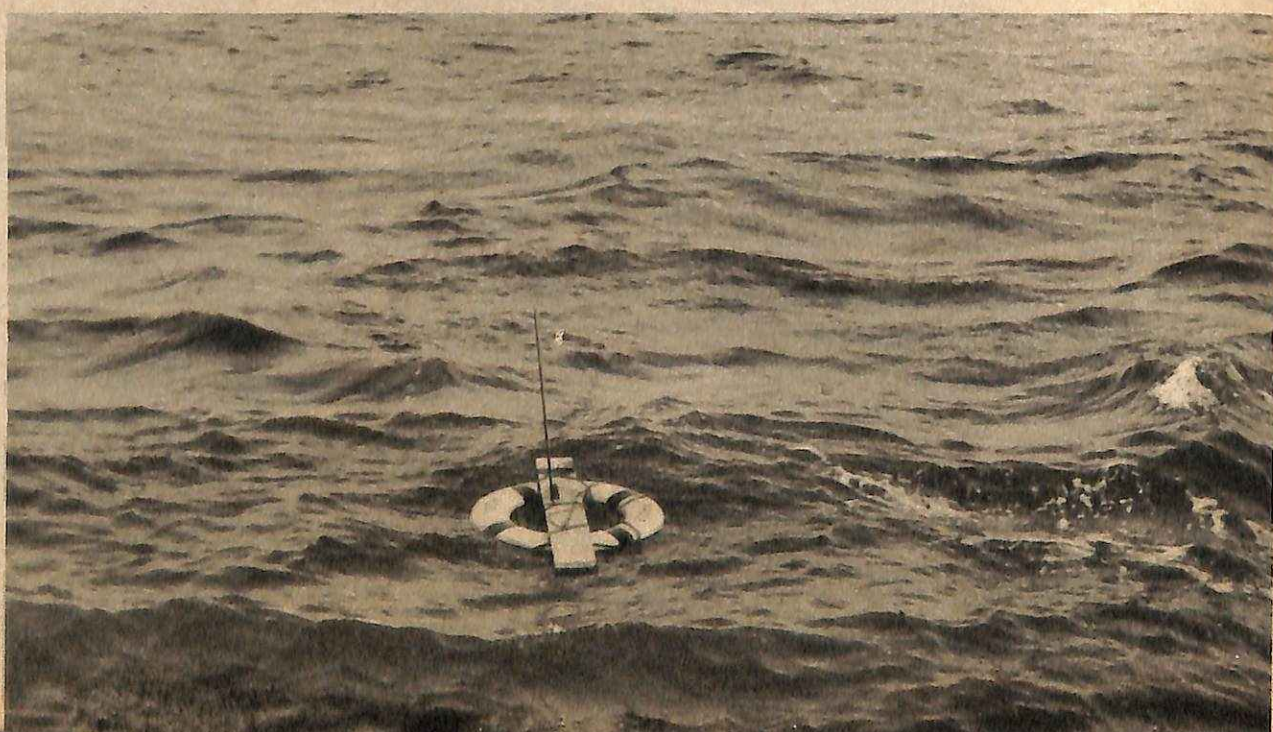
Για πολλούς λόγους αυτή η αγωνιώδης άσπασή των ναυαγσωστικών δεν είναι στην εποχή μας άπαραίτητη. Βέβαια οι ναυαγσωστικές υπηρεσίες δεν παύουν να άγρυπνούν, αλλά τα μέσα που διαθέτουν, —άεροπλάνα, ελικόπτερα, ταχύτατα σκάφη— δεν τις άναγκάζουν να εστιάσουν τα κάυσιμα των πλοίων μέσα στο λιμάνι.

Σ' όλες αυτές τις εύκολες ήρθε να προστεθεί τελευταία και ένα καινούργιο σύστημα, που θα επιτρέψει στους ψαράδες και στους άλλους ναυτικούς, που έχουν ναυαγήσει, να διατηρούν άμείωτες τις ελπίδες τους ότι αυτόματα θα τους προσφερθεί ένα χέρι βοήθειας. Η νέα εφεύρεση ονομάζεται «ΣΑΡΑ» —άπό τα αρχικά των λέξεων «Αναζήτησις και διάσωσις και περίθαλψις»— και είναι ένας μικροσκοπικός πομπός ασυρμάτου, που μπορεί να τοποθετηθεί σε ψαρόβαρκες ή άκόμε και σε σωσίδια. Αυτός ο λιλλιπούτειος ασύρματος καθοδηγεί με τα σήματα που εκπέμπει ένα ελικόπτερο ή ένα ναυαγσωστικό στην προσπάθειά του να έντοπίσει άκόμε και ένα μεμοωμένο ναυαγό στην άνοικτη θάλασσα και άπό άπόσταση 50 έως 100 μιλίων.

Αυτών τον πολύτιμο πομπό ασυρμάτου έπείδειξε πριν άπό λίγο καιρό σε μία ειδική συγκέντρωση τεχνικών και δημοσιογράφων άπό την Δανία και Νορβηγία η ένδιαφερόμενη εταιρία. Την ίδια ήμέρα έγινε πρόσ χάρη των συγκεντρωθέντων έπίδειξη των δυνατοτήτων του σωτήριου ασύρματος. Στην διάρκεια της έπίδειξως ένα άεροπλάνο και ένα ναυαγσωστικό κατάρβωσαν να έντοπίσουν έπακριβώς με την βοήθεια των σημάτων του ραδιοπομπού την θέση ενός «ναυαγού» που έπέπλεε στην θάλασσα σε άπόσταση 80 μιλίων άπό την ξηρά. ■■■

ΜΟΛΙΣ πάρουν το σήμα κινδύνου, τα πλοία σπεύδουν στο σημείο του ναυαγίου. Η Νορβηγία και η Δανία άποδέχθηκαν άπό κοινού την έφαρμογή του συστήματος, που θα επιτρέψει τον έντοπισμό της χαμένης λέμβου ή άκόμε και ενός έντελως μεμονωμένου ναυαγού.

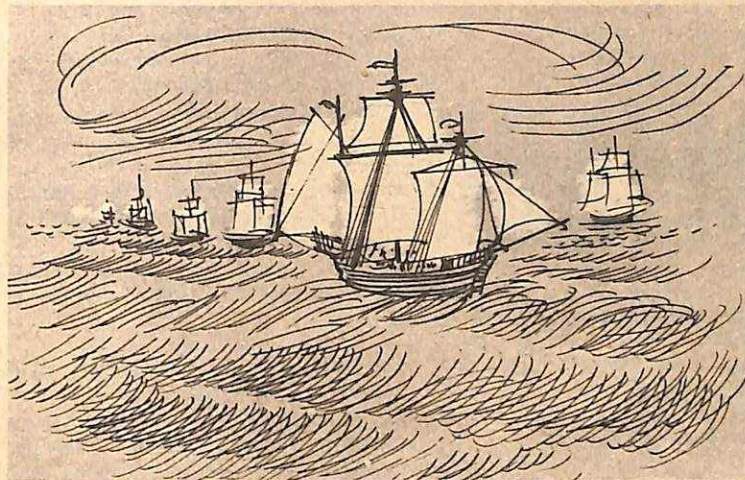
Ο ΝΕΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ είναι τόσο μικρός, ώστε μπορεί να εγκατασταθεί και να λειτουργήσει και σ' ένα σωσίδιο. Έτσι, ο ναυαγός, που ξάφνου βρίσκεται άλομόναχος μέσα στη μανία του ύγρου στοιχείου, διατηρεί την έλπίδα ότι κάποιος θα τον άκούσει και θα σπύσει άμέσως σε βοήθειά του.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΣΤΕΝ ΒΕΡΝ 300 άριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας ΣΤ ΔΟΥΜΑΣ ΕΛΛΙΟΤ ΟΜΗΡΟΣ ΟΥΓΚΟ ΕΥΡΗΛΙΔΗΣ ΝΤΟΥΛ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ

48

ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ

ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ

ΝΙΚΟΛΟ ΠΟΛΟ, Βενετσιάνος έμπορος
ΜΑΦΕΟ ΠΟΛΟ, άδελφός του
ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ, γιός του Νίκολο
ΚΟΥΜΠΛΑΪ ΧΑΝ, αυτοκράτωρ της Κίνας

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Ταξιδιωτικό χρονικό
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: Μάρκο Πόλο (1254-1324), όπως τα υπάγόρευσε στο συγγραφέα Ρουστινιάνο
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ: Περιπετειώδες μυθιστόρημα
ΧΡΟΝΟΣ ΠΛΟΚΗΣ: 1260-1295
ΤΟΠΟΣ: Άσία
ΠΡΩΤΟΕΞΕΔΟΘΗ: Σώζεται χειρόγραφον 14ου αιώνα

Η εξιστόρηση των άσιατικών ταξιδίων του Μάρκο, είναι το καταπληκτικώτερο άπό τα ταξιδιωτικά βιβλία του Άντικου πολιτισμού. Ένας άπ' τους λόγους της δημοτικότητός του είναι το γεγονός ότι ο Μάρκο Πόλο δεν έδωσε ε' άναμίξη πραγματικά και φανταστικά γεγονότα. Δεύτερος λόγος είναι ότι ο συγγραφέας κατέχει σε μεγάλο βαθμό το προσόν που ελάχιστοι ταξιδιώτες διέθετον. Ήταν ικανός να βλέπει αντικειμενικώτερα άπ' όλους που επισκέφθηκαν ξένες χώρες και τις περιέγραφαν άπό τη σκοπιά της πατρίδας τους. Το βιβλίο του είναι το χρονικό ενός έμπορευμένου άρχοντα που προβαίνει στις διαπιστώσεις του, αλλά ταυτόχρονα άποκαλύπτει όλο το μεσαιωνικό κόσμο—τα ένδιαφέροντα για την άλχημεία και τη μαγεία, για το μυθίο και τον καθαρό, λογικό τρόπο του σκέπτεσθαι που κρύβεται κάτω άπ' την έπιφανειακή δεισιδαιμονία και εδυσία της εποχής εκείνης, που έζησε ο Μάρκο Πόλο.

Ο πατέρας και ο θεός του Μάρκο Πόλο ξεκινούν για το πρώτο ταξίδι τους στην Άνατολή, στα 1260, με έμπορεύματα για την Κωνσταντινούπολη. Άπό κεί, ο Νίκολο και ο Μαφέο, προχωρούν στη χώρα των Τατάρων. Φθάνοντας στην Αύλη του Κουμπλάι Χάν, κατορθώνουν να κερδίσουν την εύνοιά του. Ο Χάν τους ρωτάει για την καθολική πίστη και τους ζητάει, όταν επιστρέψουν στην Εύρωπη, να παρακαλέσουν τον Πάπα να στείλει ιεραποστόλους. Στα 1269 οι δυο Πόλο επιστρέφουν στη Βενετία, όπου μαθαίνουν ότι ο Πάπας Κλήμης είχε πεθάνει. Στο μεταξύ, είχε πεθάνει και η γυναίκα του Νίκολο, όταν γεννούσε τον γιό τους, τον Μάρκο.

Άφου άδικα περίμεναν την έκλογή του νέου Πάπα, οι Πόλο άπεφάσισαν να επιστρέψουν στον Κουμπλάι Χάν, παίρνοντας μαζί και τον Μάρκο. Μόλις έφυγαν, όμως, άπό την Άταλία, έμαθαν ότι στη Ρώμη είχε εκλεγεί ο Γρηγόριος Ι'. Οι Πόλο ζήτησαν άπό τον νέο Πάπα να στείλει ιεραποστόλους

στον Κουμπλάι Χάν και ο Γρηγόριος άρισε δυο ιερείς για να συνοδεύσουν τους έμπορους. Πριν φθάσουν στην Αύλη του Χάν, οι ιεραποστολοί έγκατέλειψαν το ταξίδι, όταν βρέθηκαν σε άγνωστες χώρες και άγνωστους κινδύνους. Το ταξίδι τους ως την Αύλη του Χάν κράτησε τρίαμισι χρόνια.

Ο Κουμπλάι Χάν τους δέχτηκε με μεγάλες τιμές και πήρε τον Μάρκο στην Αύλη του. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, ο Μάρκο είχε μάθει τέσσερις γλώσσες και ο Χάν του έμπιστεύθηκε διάφορες άποστολές.

Δεκαεφτά χρόνια έμειναν οι Πόλο στην Αύλη του Κουμπλάι Χάν, αλλά στο τέλος ξεκίνησαν να ξαναγυρίσουν στην πατρίδα, παίρνοντας μαζί και τα πλούτη τους. Έβλεπαν ότι αν πέθαινε ο άγαθός Χάν, θα έμεναν έρμαιο του φθόνου των πριγκίπων. Ο Χάν δεν ήθελε να τους άποχωρήσει, αλλά στο τέλος υποχώρησε, όταν οι Πόλο του υποσχέθηκαν να μεταφέρουν μερικούς εύγενείς στην Άνατολική Άνδία.

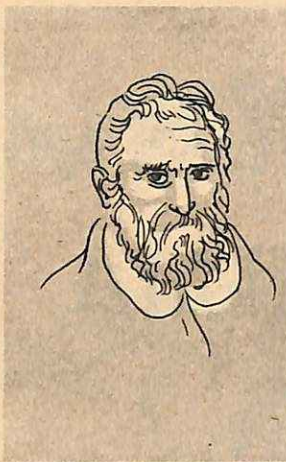
Δεκατέσσερα πλοία έτοιμάστηκαν για το ταξίδι. Έπειτα άπό τρεις μήνες οι ταξιδιώτες έφθασαν στην Άάβα. Άλλους δεκαοκτώ μήνες χρειάστηκαν για να διασχίσουν τον Άνδικό Ωκεανό. Στο μεταξύ είχαν πεθάνει 600 ναύτες και δυο εύγενείς. Οι Πόλο διέσχισαν την Άσία και έφθασαν στην Τραπεζούντα. Στο δρόμο έμαθαν τον θάνατο του Κουμπλάι Χάν. Τέλος, στα 1295, επέστρεψαν σώοι και άβάλας στην Βενετία.

Καθώς υπάγόρευε τα ταξίδια του στον Ρουστινιάνο, ο Μάρκο Πόλο θυμήθηκε ότι η Άρμενία ήταν χωρισμένη σε δυο τμήματα. Στην Μείζονα Άρμενία υπήρχε το όρος Άραράτ, όπου είχε σταθεί η κιθαρός του Νάε. Έκεί κοντά βρίσκόταν μία πηγή άπ' όπου έβγαινε τόσο πολύ πετρέλαιο, ώστε πήγαιναν με καραβάνα και το φόρτωναν. Το πετρέλαιο το χρησιμοποιούσαν σαν φάρμακο, αλλά το έκαιγαν κιόλας για να ζεσταίνονται και να φωτίζονται.

Στα σύνορα της Γεωργίας, ο Μέγας Ά-

ΝΤΑΝΤΕ ΣΑΙΕΠΗΡ 300 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΚΩΤ ΝΤΙΚΕΝΤ ΓΚΑΙΤΕ ΣΙΑΛΕΡ ΤΣΒΑΙΧ ΤΟΥ

Ο Μάρκο Πόλο

ο σπουδαιότερος περιηγητής και εξερευνητής του μεσαίωνα, γεννήθηκε γύρω στο 1254 στη Βενετία και πέθανε το 1324. Έφηβος ακόμη συνόδευσε τον πατέρα και τον θείο του στην περιήγηση που επιχείρησαν στην Μογγολία. Σ' αυτή την χώρα κατάφερε να γίνει ο έμπιστος του Κουμπλάι Χάν και απ' αυτόν πήρε την εντολή να οργανώσει και να εκτελέσει μεγάλες περιηγητικές αποστολές στην Κίνα, καθώς και σ' άλλες χώρες. Ο Κουμπλάι Χάν του έδωσε ακόμη και τον τίτλο του τοπότηρη της επαρχίας Κιάγγ-Νάν. Τότερα από απουσία 21 χρόνων ο Μάρκο Πόλο γύρισε το 1292 στην πατρίδα του. Στο ταξίδι αυτό της επιστροφής ταξίδεψε στον Ινδικό ωκεανό και μετά, με καραβάνι, διέσχισε την Περσία και την Μικρά 'Ασία κ' έφτασε στην Κωνσταντινούπολη. Μαζύ του κουβαλούσε ένα καταπληκτικό θησαυρό, που είχε συγκεντρώσει στα χρόνια των περιηγήσεών του στην 'Ασία. Η επιστροφή του στη Βενετία στάθηκε γι' αυτόν ένας θρίαμβος και η πατρίδα του τον έτιμησε με μεγάλα αξιώματα. Μιλώντας στους συμπατριώτες του για όσα θαυμαστά συνάντησε, για τους επίγειους παράδεισους στους οποίους έζησε και επιδεικνύοντας τα πανάκριβα και σπάνια αντικείμενα που αποτελούσαν τον θησαυρό του, έγινε το πρόσωπο της ημέρας. Όλα, όμως, όσα έλεγε φαινότανταν τόσο παραμυθένια και τόσο άπίστευτα σε πολλούς Βενετσιάνους, ώστε δώσανε στον συμπατριώτη τους το παρατσούκλι ο 'Κύριος Μιλλιονήσης».

Οι περπέτειές του όμως δεν επρόκειτο να σταματήσουν. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1296, πολέμοντας κατά των Γενονατών αιχμαλωτίστηκε σε κάποια ναυμαχία και δεν απελευθερώθηκε παρά μόνον έξη χρόνια αργότερα (1302) για να γίνει μέλος του Μεγάλου Συμβουλίου της Βενετίας. Στην διάρκεια της αιχμαλωσίας του υπαγόρευσε, το 1298 στον Ρουστινιάνο, ένα λόγιο απ' την Πίσα, την περιγραφή των περιηγήσεών του σε γαλλική γλώσσα με τον τίτλο «Βιβλίο των θαυμάτων του κόσμου», που έξεδόθη, με βάση το πρωτότυπο, σε δυο τόμους με σχόλια το 1865. Άλλη μία έκδοσή του έγινε απ' τον Μπενεττο το 1927. Δυο παλιότερες εκδόσεις του βιβλίου του Μάρκο Πόλο ήταν του 1298 (έκδοση Γεωγραφικής Έταιρίας Παρισιών) και του 1827 σε τέσσερις τόμους στην Φλωρεντία. Το έργο του έχει μεγάλη σημασία για τη γνώση των ασιατικών χωρών και μέσα απ' αυτό έγινε για πρώτη φορά γνωστή στην Ευρώπη η Άπω Ανατολή. Πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι οι πληροφορίες του επιβεβαιώθηκαν απόλυτως κατά τους νεώτερους χρόνους.

λέξανδρος είχε διατάξει να άνεγειρουν μια σιδερένια πύλη. Η πύλη αυτή είχε περιορίσει τους Τατάρους μεταξύ δυο θουνών.

Η Βαγδάτη, ή αρχαία Βαβυλών, θρισκόταν σ' ένα ποτάμι που χυνόταν στην Ινδική θάλασσα. Ήταν μια από τις μεγαλύτερες πολιτείες του κόσμου και ο βασιλιάς της ήταν ένας από τους πλουσιώτερους της οικουμένης. Έχασε τη ζωή του γιατί δεν ήθελε να δώσει μια δέκαρα για να την σώσει. Έκείνος που τον αιχμαλώτισε τον έκλεισε σ' ένα πύργο, όπου πέθανε από την πείνα, τριγυρισμένος από άμύθητα πλούτη. Σ' εκείνη την περιοχή ένας χριστιανός τσαγκάρης είχε μετατοπίσει με την προσευχή του ένα θουνό και το θαύμα προσηλύτισε πολλούς Άραβες.

Στο Ιράκ, ο Μάρκο Πόλο επισκέφθηκε ένα μοναστήρι, όπου οι καλόγεροι έφτιαχναν μάλλινα ζωνάρια, καλά για τους ρευματισμούς. Πήγε και στο Σαβά, απ' όπου είχαν ξεκινήσει οι τρεις Μάγοι της Βηθλεέμ. Στο Κιερμάν της Ανατολικής Περσίας, ο Μάρκο Πόλο είχε συναντήσει χαλθουργεία και πλούσια εργαστήρια κεντημάτων. Οι Καραοῦνοι της χώρας είχαν μάθει από τον διάβολο την τέχνη να προκαλούν σκοτάδι, έτσι πλησίαζαν άθρατοι τα καραβάνια που ήθελαν να ληστέψουν.

Στους Όρμους φυσούσε τόσο ζεστό, που οι άνθρωποι πέθαιναν. Κάποτε ένας δόκληρος έχθρικός στρατός είχε πεθάνει έτσι. Όταν οι κάτοικοι θγήκαν να τους θάψουν θρήκαν τα πτώματα τόσο ξεροψημένα, ώστε ήταν αδύνατο να τα πιάσουν. Εκεί υπήρχε και ο γέρος του θουνού. Ο γέρος έδινε ναρκωτικά στους νέους, που πίστευαν έτσι ότι βρίσκονται στον Παράδεισο. Οι νέοι δολοφονούσαν όποιον άπιστο τους διέτασε ο γέρος του θουνού. Οι πιστοί δεν λογάριζαν τη ζωή τους καθόλου, γιατί πίστευαν ότι μετά τον θάνατό τους θα πήγαιναν στον Παράδεισο.

Βαδίζοντας προς την Καθεύ, ο Μάρκο

συνάντησε νεστοριανούς χριστιανούς, καθώς και άλλους που ήταν λίγο χριστιανοί και λίγο μουσουλμάνοι. Εκεί είδε μια στήλη που στεκόταν μόνη της στον αέρα, δίχως να στηρίζεται πουθενά. Στο Πεύν άνακάλυψε πολύτιμα πετράδια. Διασχίζοντας μια έρημο, άκουσε τα κακά πνεύματα που φώναζαν. Στο Καμούλ οι φιλόξενοι κάτοικοι πρόσφεραν στους ταξιδιώτες και τις γυναίκες τους.

Στά σύνορα του Κόμπι, οι Πόλο έφωδίστηκαν για να διασχίσουν την έρημο. Πέρασαν κοντά από την περιοχή που πολέμησαν ο Ιωάννης και ο Τζενγκίς Χάν. Είδαν ακόμα τη χώρα των Τεντώκ.

Ο Κουμπλάι Χάν ήταν μεγάλος βασιλιάς, που χάριζε πλούσια δώρα σ' όσους τον βοηθούσαν να κατακτήσει ξένη έθνη. Είχε τέσσερις νόμιμες γυναίκες, εκτός από αναρίθμητες παλλακίδες. Είχε πενήντα γιούς, που όλοι κατείχαν ύψηλά αξιώματα στην αυτοκρατορία. Το χειμώνα έμενε στο Πεκίνο, σ' ένα μεγαλόπρεπο παλάτι, που ήταν τετράγωνο, περιμέτρου 8 μιλίων. Δώδεκα χιλιάδες καθαλάρηδες ήταν η προσωπική σωματοφυλακή του.

Οι πιο παράξενοι από τους υπηκόους του ήταν οι Θιβετιανοί, που χρησιμοποιούσαν για νόμισμα το άλατι και ντύνονταν με δερμάτινα ρούχα. Στα ποτάμια τους υπήρχε χρυσός και πολλοί απ' αυτούς ήταν μάγοι. Στο Καραζάν υπήρχαν πελώρια φίδια ή κροκόδειλοι, που τους κυνηγούσαν οι ντόπιοι. Έθγαζαν από τους κροκοδείλους ένα φάρμακο κατά της λύσσας.

Στο Καρναντάν ο Μάρκο διαπίστωσε ότι τα μωρά τα περιποιόνταν οι άντρες. Στο Μιέν είδε δυο πύργους, έναν άσημένιο και ένα χρυσό. Στη Βεγγάλη υπήρχε άφθονος πλούτος και πάρα πολλοί εύνοχοι.

Για ένα διάστημα ο Χάν είχε διορίσει τον Μάρκο Πόλο διοικητή του Γιάν-Τσι. Ο Νίκολο και ο Μαφέο βοήθησαν τον Χάν να καταλάβει το Σά-Γιάν-Φού. Οι δυο Βενετσιάνοι σχεδίασαν έναν καταπέλτη, που έ-

ξακόντιζε τεράστιες πέτρες 300 λιθρών.

Ο Μάρκο θρήκε ότι η ωραιότερη πόλη του κόσμου ήταν το Κιν-Σάι. Οι κάτοικοι του νόμιζαν ότι ζούν στον Παράδεισο. Πάνω απ' τα κανάλια και τα ποτάμια του υπήρχαν δώδεκα χιλιάδες γεφύρια. Τα σπίτια ήταν γεροκτισμένα και στολισμένα με γλυπτά. Οι δρόμοι στρωμένοι με πλάκες. Οι κάτοικοι αγαπούσαν πολύ την αστρολογία. Είχαν πυροσβεστική υπηρεσία και πλήρωσαν για φόρο στον Χάν χρυσάφι, άλατι και ζάχαρη.

Στο βασίλειο του Χόν-Τσα, ο Μάρκο συνάντησε άνθρωποφάγους. Είδε ακόμα εκεί ένα κοτόπουλο που αντί για φτερά είχε μαύρα μαλλιά. Παρακολούθησε μ' ένδιαφέρον την κατασκευή της περίφημης κινέζικης πορσελάνης.

Στα ταξίδια του είδε ακόμα τα έμπορικά καράβια των Ινδών, που ήταν μεγάλα και χωρισμένα σε στεγανά διμερίσματα. Έτσι, αν τρυπούσε σε μια μεριά, έκλειναν το στεγανό και το επιδιώρωναν, χωρίς να βουλιάζει το πλοίο. Στην Ιάβα πήρε πιπέρι, κανέλλα και χρυσάφι. Εκεί οι ειδωλολάτρες ήταν καννίβαλοι. Υπήρχαν άφθονοι έλέφαντες, ρινόκεροι και πίθηκοι. Οι Ιθαγενείς είχαν την τέχνη να θαλασμάσουν τους πίθηκους, που τους πουλούσαν στους εμπόρους και στους ναυτές.

Στο Λάμπρι είδε ανθρώπους με ούρα. Είδε ακόμη ένα δένδρο σόγια, που έβγαζε άλευρι. Στο νησί Νεκονεράν οι άνθρωποι ζούσαν δλόγυμνοι επάνω στα δέντρα. Στο Άνγκαμάν υπήρχαν άνθρωποφάγοι. Στην Κεϋλάνη θρήκε ρουμπίνια, σαπφείρους, τοπάζια και άμέθυστους. Στο ψηλότερο βουνό της Κεϋλάνης, οι κάτοικοι πίστευαν ότι ήταν ο τάφος του Άδάμ.

Ο Μάρκο πίστευε ότι η Ινδία είναι η πλουσιώτερη και η πιο πολιτισμένη χώρα του κόσμου. Άφθονα μαργαριτάρια υπήρχαν παντού. Στο βασίλειο του Μουρβίλι υπήρχαν διαμάντια. Στο Λάκ έμαθε ότι οι άνθρωποι ζούσαν εκατόν πενήντα χρόνια και, μασώντας κάποιο ειδικό λαχανικό, διατηρούσαν όλα τα δόντια τους. Στο Κάέλ, οι κάτοικοι μασούσαν ένα φύλλο, τεμπούλ, που το ανακάτευαν με καμφορά και άλλα άρωματικά φάρμακα. Στο άκρωτήριο Κομορίν θρήκε πίθηκους που ήταν μεγάλοσωμοι σαν άνθρωποι. Στο Μαλαμπάρ θρήκε χρυσά υφάσματα, άσημι και μετάξι. Στο Κουζεράτ ήταν άγριώτατοι πειραταί. Στη Βομβάη άγόρασε λιθάνι και άλογα.

Ο Μάρκο πήγε και στη Μαδαγασκάρη, όπου οι κάτοικοι του είπαν πως υπάρχει ένα τόσο μεγάλο πουλί, ώστε μπορεί να σηκώσει έλέφαντα. Οι άσχημότερες γυναίκες του κόσμου ήταν στην Ζανζιβάρη. Οι κάτοικοι έμπορευόνταν το έλεφαντόδοντο.

Ο Μάρκο διηγήθηκε πως ο Κουμπλάι Χάν και ο άνεμπίος του ο Χαϊντού πολέμησαν μεταξύ τους σκληρά για την κυριαρχία της Μεγάλης Τουρκίας. Ο κάθε αντίπαλος παρέταξε εκατό χιλιάδες ίππείς. Στην αρχή νικούσε ο Χαϊντού. Ο Χαϊντού είχε μια κόρη, την Αιγιάρμ, που ήταν δυνατή σαν άντρας. Όποιος τη ζητούσε σε γάμο, μονομαχούσε μαζί του. Στο τέλος, έπιασε μόνη της αιχμάλωτο από το στρατό του έχθρου τον άντρα που αγάπησε.

Ο Μάρκο πίστευε ότι η Ρωσία ήταν πολύ ψυχρός τόπος για να κατοικήση κανείς άνετα. Οι κάτοικοι, οι οποίοι ονομάζονταν Δυτικοί Τάταροι, έμπορευόνταν άλεπούδες, άσημι, έρμινες και κερί.

Ο Μάρκο ευχαρίστησε το Θεό που μπόρεσε να δει τόσα ωραία μέρη και να διηγηθεί τα θαύματα τόσων και τόσων τόπων.

ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ
ΤΩΝ ΜΑΟ - ΜΑΟ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ

Έχθρος οι λαθροκυνηγοί έλεφάντων που άπειλουñ να έξοντώσουν τα συμπαθή μεγαθήρια της ζούγκλας

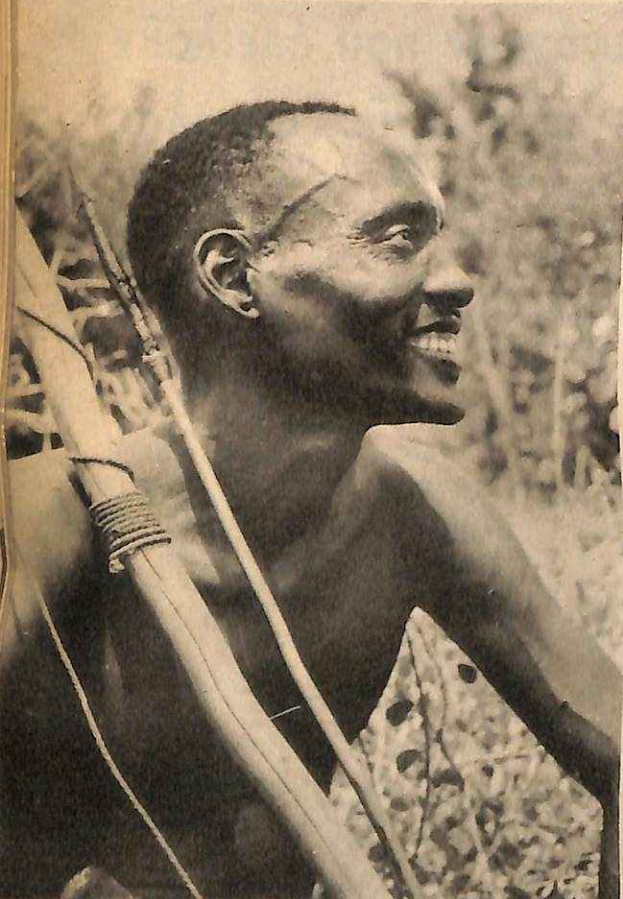
Μόλις λίγα χρόνια μετά τον έξοντωτικό πόλεμο των Μάο-Μάο, ένας νέος πόλεμος βρίσκεται τώρα στην οξύτερη φάση του στην Κένυα. Αυτή όμως τη φορά σκοπός του πολέμου δεν είναι η ύποταγή των Κικούγιου, αλλά η έξοντωση των λαθροκυνηγών και η προστασία των έλεφάντων που εύρισκοντο στα πρόθυρα σχεδόν της εξαφανίσεώς των.

ΟΙ ΑΤΡΟΜΗΤΟΙ ΛΑΘΡΟΚΥΝΗΓΟΙ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΙ, ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ, ΤΟΥΣ ΤΟΞΕΥΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΗ ΒΕΛΗ

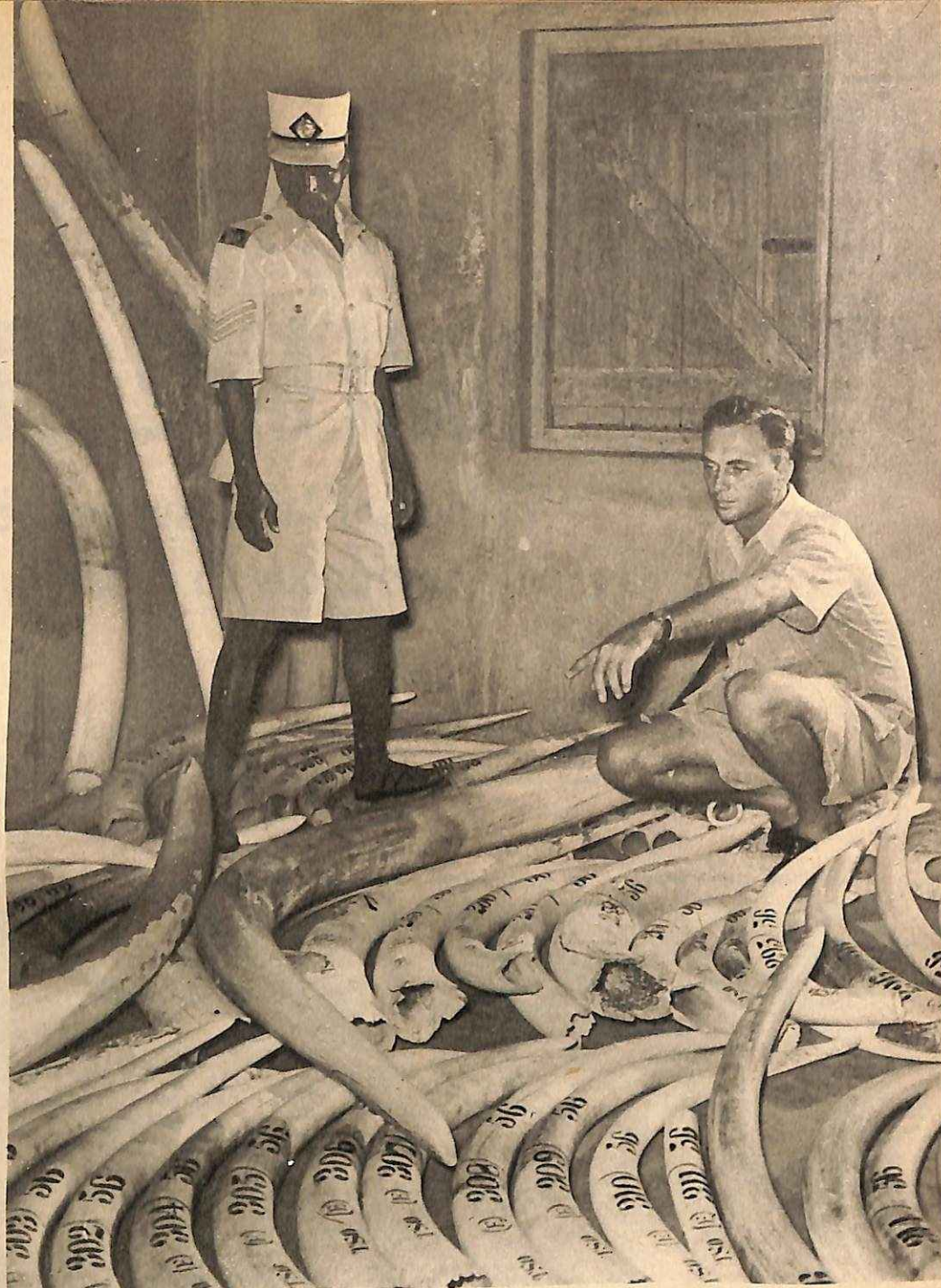

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ

Δύο χρόνια προπαγανδευτικής προσπάθειας χρειάστηκαν οι αρχές της Κένυας για να οργανώσουν μεθοδικά την εκστρατεία που ελπίζεται ότι θα δάλη όριστικό τέρμα στο λαθροκυνήγι των ελεφάντων και στο λαθρεμπόριο ελεφαντόδοντος μεταξύ 'Αφρικής και 'Ασίας. Πολύ περισσότερο από τους διαφεύγοντες δασμούς, κίνητρο της πρωτοφανούς αυτής κινητοποίησης είναι ο κίνδυνος ολοσχερούς εξαφάνισης των συμπαθητικών μεγαθηρίων. Πραγματικά, εκατοντάδες ελέφαντες πέφτουν κάθε χρόνο θύματα ενός τελείως αλόγιστου εξοντωτικού πολέμου, που τους έχουν κηρύξει οι Ιθαγενείς για να πωλήσουν το ελεφαντόδοντο και το δέρμα τους στους μεταπράτες της Μομπάσα.

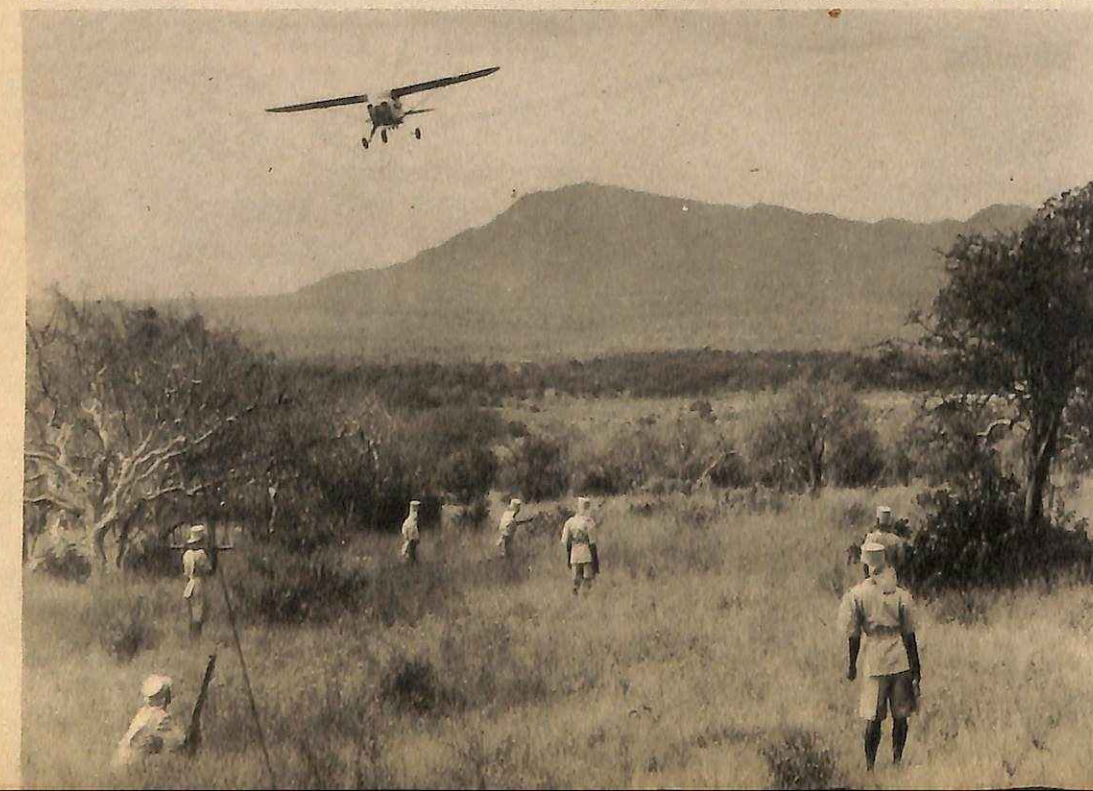

ΚΥΝΗΓΟΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΤΩΝ ΟΥΑΛΙΑΝΓΚΟΥΛΟΥ

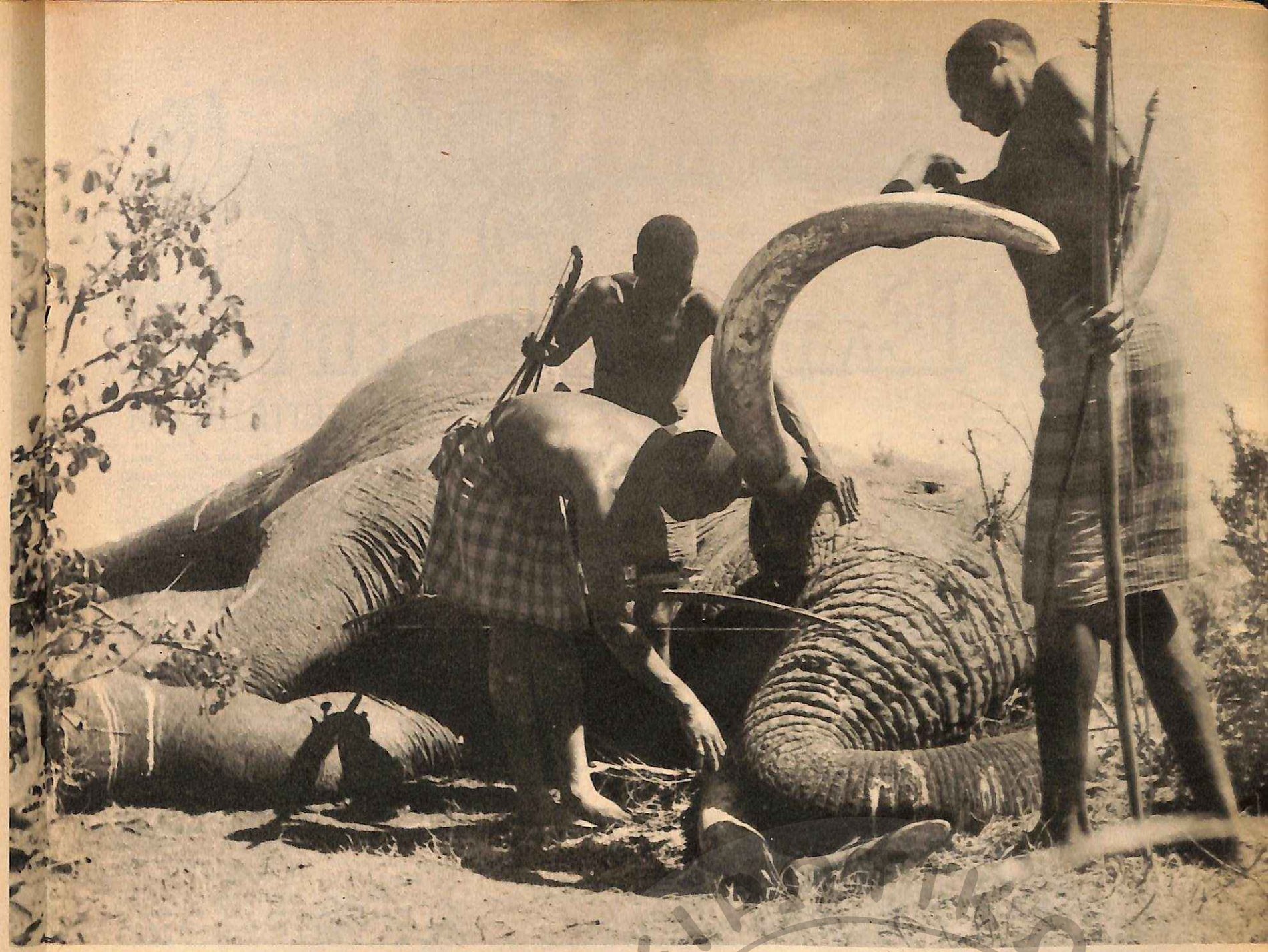
ΜΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ Ο Κ. ΣΕΛΝΤΡΙΚ ΚΑΤΑΜΕΤΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΝΤΕΣ ΧΑΥΛΙΟΔΟΝΤΕΣ

ΣΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΘΡΟΚΥΝΗΓΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Πριν δυο χρόνια, όταν πια είχε πνιγίη στο αίμα η εξέγερση των Μάο-Μάο, η άποικιακή κυβέρνηση έδωσε εντολή στην αστυνομία να πατάξη τους λαθροκυνηγούς. Έκτος από τους ελέφαντες η απαγορευτική διαταγή αφορούσε και την προστασία των ρινοκέρων, οι οποίοι υπήρχε κίνδυνος να εξαφανισθούν και αυτοί.

Το λαθροκυνήγι και το λαθρεμπόριο του ελεφαντόδοντος, των δερμάτων και των κεράτων των ρινοκέρων, από πολλά χρόνια, αποτελούσε το μεγαλύτερο πρόβλημα του υπουργείου Κυνηγίου. Στά 1952 έφθασε σε τέτοιο σημείο, ώστε το υπουργείο πρότεινε στην κυβέρνηση τη λήψη ειδικών μέτρων. Τα σχέδια μελετήθηκαν τότε και επρόκειτο να τεθούν σ' εφαρμογή, όταν εξέσπασε η μεγάλη ανταρσία, που συνεκλόνησε δολοκλήρη την άποικια. Φυσικά, δεν μπορούσε πια να γίνη λόγος για εκστρατεία κατά των λαθροκυνηγών στις κρίσιμες στιγμές του εξοντωτικού πολέμου με τους Μάο-Μάο. Και στο μεταξύ η κατάσταση χειροτέρευε. Όταν τελείωσε η αιματοχυσία διεπιστώθη πως οι ελέφαντες και οι ρινοκέροι ευρίσκοντο στα πρόθυρα της εξαφάνισης. Έπρεπε να ληφθούν άμεσως έκτακτα μέτρα. Τον πρώτο χρόνο, ύστερα από συστηματική καταδίωξη, συνελήφθησαν καμιά σαρανταριά άτομα τα οποία παρεπέμφθησαν σε δίκη. Τα δικαστήρια εξήντησαν κάθε αυστηρότητα και επέβαλαν ποινές φυλάκισης από τρεις μέχρι δεκάξη μηνών και πρόστιμο από δέκα μέχρι εκατό λιρών.

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑ ΟΙ ΟΥΑΛΙΑΝΓΚΟΥΛΟΥ ΤΕΜΑΧΙΖΟΥΝ ΤΟ ΘΗΡΑΜΑ ΤΟΥΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΟ ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ

(Φωτ. Camera Press)

Κατεσχέθησαν επίσης εκατόν πενήντα δέρματα, τριανταπέντε χαυλιόδοντες ελεφάντων και πέντε κέρατα ρινοκέρων.

Κέρδη 600 - 700%

Τον επόμενο χρόνο οι καταδιωκτικές δυνάμεις έσημείωσαν ακόμη μεγαλύτερες επιτυχίες. Τώρα, η κυβέρνηση λογαριάζει να καταφέρει το τελειωτικό πλήγμα, και γι' αυτό το σκοπό διέθεσε άλλους εκατό εξησκημένους στην ιδιότητα αυτή καταδίωξη αστυνομικούς. Η γενική διοίκηση της εκστρατείας ανέτελλε στον κ. Ντένθιντ Σέλντρικ, διευθυντή του 'Εθνικού Πάρκου του Τσάβο. Τα πιά συγχρονισμένα μέσα ετέθησαν στη διάθεση του κ. Σέλντρικ, για την επιτυχία του σκοπού. Το γενικό άρχηγείο έγκατεστάθη στο Βόϊ, όπου σταθμεύει μονίμως ένα αναγνωριστικό αεροπλάνο της αστυνομίας, το οποίο αφοῦ έπιστημάνη τους λαθροκυνηγούς στη ζούγκλα, κατευθύνει με τον ασύρματο τα καταδιωκτικά αποσπάσματα. Ένα τέλειο στρατιωτικό δικτυο τηλεπικοινωνιών βρίσκεται επίσης στη διάθεση του άρχηγείου. Έκτος από τις αεροπορικές αναγνωρίσεις, πηγή πληροφοριών είναι και οι περίπολοι των νομοταγών Ιθαγενών, που, βάσει ενός μελετημένου σχεδίου αναγνωρίσεως, διασχιίζουν τη ζούγκλα προς όλες τις κατευθύνσεις και διαδιδάχουν με τον ασύρματο τις πληροφορίες τους στο άρχηγείο.

Οι λαθροκυνηγοί χωρίζονται σε τρεις κατη-

γορίες. Είναι πρώτα οι Ιθαγενείς, που αναλαμβάνουν όλο τον κίνδυνο να στήσουν την ενέδρα και να σκοτώσουν τα ζώα. Φυσικά, αυτοί απολαμβάνουν το μικρότερο μερίδιο από τα παράνομα κέρδη. Πουλάνε το ελεφαντόδοντο 4 σελλίνια τη λίβρα στους μεσάζοντες, που, αντί κάπως μεγαλύτερου κέρδους, αναλαμβάνουν τη μεταφορά και τη λαθραία εξαγωγή του είδους. Τέλος, η μερίδα του λέοντος ανήκει στον έπιχειρηματία, ο οποίος δεν διατρέχει κανένα κίνδυνο, ούτε από τα θηρία, ούτε από τους αστυνομικούς, γιατί είναι, φυσικά, έγκατεστημένος έξω από την Κένυα. 'Αν ληφθή υπ' όψη ότι τον περασμένο χρόνο η τιμή του ελεφαντόδοντος στους έπιστημους πλειστηριασμούς ήταν 18 σελλίνια η λίβρα, ο έπιχειρηματίας πρέπει εκ του ασφαλούς να πραγματοποιή κέρδη που υπερβαίνουν το 150%. Στην περίπτωση μάλιστα που επιτυγχάνει εκλεκτή ποιότητα ελεφαντόδοντος — με την ίδια τιμή αγοράς, γιατί οι Ιθαγενείς δεν ξέρουν αυτές τις διακρίσεις — τα κέρδη του τότε ανερχονται στα... 600-700%.

Οι πιά ανάληγτοι λαθροκυνηγοί ανήκουν στη νομαδική φυλή Ουαλιανγκουλού. Είναι άτρομητοι και επέκτεινουν τις έπιχειρήσεις τους κατά μήκος του ποταμού Τάνα και κατά μήκος της άκτης μέχρι την Ταγκανίκα. 'Αναφέρεται η περίπτωση ενός Ουαλιανγκουλού ο οποίος, μέσα σ' ένα πρωί, σκότωσε έξη πελώριους ελέφαντες. 'Ικανάτατοι κυνηγοί είναι επίσης οι Ουακάμα,

οι Τζιρίάμα και οι Ουάντουρούμα. Οι Ουαλιανγκουλού όμως όχι μόνον υπερέχουν κατά πολύ, αλλά έχουν και τελείως δικό τους τρόπο δράσεως. Πέφτουν ανάμεσα στην άγέλη των ελεφάντων και τοξεύουν με δέλη έμβαπτισμένα σε δραστικότατο δηλητήριο, από απόσταση δυο μέτρων. Συνήθως, για όρμητήρια χρησιμοποιούν δένδρα κοντά σε πηγές. Η μεγάλη δηλητηριάδης αίχμη του βέλους είσχωρει αρκετά εκατοστά στο σώμα του ελεφάντος και προκαλεί γρήγορο θάνατο. Ο κυνηγός μόλις αφαιρέσει το βέλος του, χαράζει το άτομικό του σημάδι στο κεφάλι του ζώου, ώστε να μην προκύψη διαφωμία αργότερα.

Χάσανε το παιγνίδι...

Οι κυνηγοί, με μεγάλην έπιδεξιότητα, τεμαχίζουν ακολουθώντας τον ελέφαντα. Πρώτα κόβουν την προδοσκόδα, έπειτα τους χαυλιόδοντες, που πολλές φορές ζυγίζει καθένας 40 όκάδες, και έπειτα τα λοιπά μέρη.

Οι Ουαλιανγκουλού έχουν ανεπτυγμένη μιὰ τελεία αθλητική συνείδηση. Όταν συλληφθούν δεν δυσανασχετούν και δεν λυπούνται. «Χάσανε το παιγνίδι» και είναι εύχαριστημένοι, που ο αντίπαλος στάθηκε πιά εξυπνός απ' αυτούς. Πάντως, μετά την έκτιση της ποινής, πολλοί απ' αυτούς μετανιώνουν και κατατάσσονται στις δυνάμεις του κ. Σέλντρικ. Γίνονται πιά νομοταγείς και άπηνες διάκτες του λαθροκυνηγίου. Η βοήθειά τους, μάλιστα, είναι ανεκτίμητη. ■■■

ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΤ

Μυθιστόρημα της GEORGETTE HEYER

και ο λόρδος Καρλάιον της υπόσχεται να της φέρη γιά συντροφιά την παλιά της γκουβερνάντα, τη μίς Μπέκελς. Την πρώτη νύχτα συμβαίνει κάτι πολύ παράξενο: Καθώς κάθεται μόνη στη διδολοθήκη, η Έλινορ ακούει θόρυβο στο διπλανό δωμάτιο. Τρέχει να δει ποιός είναι και βρίσκει μπροστά σ' ένα μυστηριώδη άγνωστο. Ξαφνιασμένος επίσης απ' την παρουσία της Έλινορ στο σπίτι, ο επισκέπτης έζηγει άδιστα πως είναι ένας παλιός φίλος του Μάικλ και φεύγει. "Όλες οι κόρες του σπιτιού ήτανε μανιαλωμένες. Από κομ' είχε μη ή ξένος; Την έζηγηση, την δίνει ο Νίκυ την επομένη μέρα, ανακαλύπτοντας μια κρυφή είσοδο. Ένθουσιασμένος με την άπροσδόκητη περιπέτεια, ο Νίκυ παραφυλάει την ίδια νύκτα, με την ελπίδα πως ο μυστηριώδης ξένος θα ξαναφανή και, πραγματικά, μέσ' στα δαδιά μεσάνυχτα, ακούει θόρυβο και τρέχει να πιάσει τον άγνωστο. Εκείνος, όμως, καταρθώνει να διαφύγει, άφου τόν πυροβολή τρώτα στον ώμο. "Ο θεός του Τσέβιοτ, ο λόρδος Μπέντλινγκτον, έρχεται να δει την Έλινορ. Τό ύψος του είναι κάπως παράξενο. Ακόμη όμως πιά ύποπτο είναι τό ύψος του γιού του, του Φράνσις Τσέβιοτ, που καταφθάνει γιά την κηδεία του εξαδέλφου του και αναγγέλλει πως, στον άναμεταξύ, δολοφονήθηκε στο Λονδίνο ο Ντέ Κάτο, ένας Γάλλος, πιθανότατα κατάσκοπος του Βοναπάρτη.

21

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Έλινορ Ρόντσταϊνλ, νέα ξεπεσμένη άριστοκράτισσα, φτάνει άργά τη νύχτα με την ταχυδρομική άμαξα στο Μπίλινγκενστ, ένα χωριό έξω απ' τό Λονδίνο. Πρόκειται ν' αναλάβη καθήκοντα γκουβερνάντας στο σπίτι κάποιας κυρίας Μάκλεσφλντ. Ένας άμαξάς την πλησιάζει, τη ρωτά άν έρχεται απ' τό Λονδίνο, σχετικά με την άγγελία που δημοσιεύτηκε στις έφημερίδες και την πηγαίνει σ' έναν έξοχικό πύργο. Εκεί, η Έλινορ βρίσκεται σ' ένα περιβάλλον, έντελως αντίθετο από εκείνο που περιμενε να βρη. Καί άντί της κ. Μάκλεσφλντ, ένας νέος, κομψός και ώραιος, με ύψος ατταρχικό, άποδέχεται την γκουβερνάντα. Η Έλινορ διαπιστώνει με φόβη πως έκανε ένα τρομερό λάθος. Τό άμαξί που την έφερε εδω δεν ήταν της κ. Μάκλεσφλντ, αλλά του κομψού νέου, του λόρδου Καρλάιον, ο οποίος είχε δάξει επίσης μία άγγελία στις έφημερίδες γιά να βρη, όχι μία γουβερνάντα, αλλά μία νύφη γιά τόν γλεντέ, χατοπαίχτη και μέθυσο εξαδέλφό του, τόν Μάικλ Τσέβιοτ. Απελπισία κυριεύει την άμοιση Έλινορ. "Ο λόρδος Καρλάιον της προτείνει μία λύση: Νά παντρευτή άντή τόν εξαδέλφό του. Η Έλινορ ξαναίσταται. "Ο νεαρός άδελφός του λόρδου Καρλάιον, ο Νίκυ, μπαίνει έξω από τό δωμάτιο και αναγγέλλει ότι, επάνω σ' έναν καναπέ, τραμάτισε θανάσιμα τόν Μάικλ Τσέβιοτ στην ταβέρνα του χωριού. Άμέσως, ο λόρδος Καρλάιον επαναλαμβάνει την πρότασή του στην Έλινορ. Χωρίς να ξέρη και ή ίδια πως, η Έλινορ πείθεται. "Ο γάμος γίνεται διαστικά πλάι στο κρεβάτι του Μάικλ που ψυχρομαχά. Άργότερα, την ίδια νύχτα, ο Καρλάιον συζητεί με τόν άλλο άδελφό του, τόν Τζών, που άνηκε στο έπιτελείο, στο Λονδίνο. Πάνω στην κουβέντα, ο Τζών λέει πως τόν τελευταίο καιρό ένα έξαιρετικά σοβαρό εμπιστευτικό έγγραφο, που περιείχε τό σχέδιο επίθεσης του Οθέλλινγκτον εναντίον του Βοναπάρτη, εξαφανίστηκε απ' τό έπιτελείο. "Ο Τζών ύποψιάζεται άδιστα πως ο λόρδος Μπέντλινγκτον (θεός του Μάικλ και ο μόνος άνθρωπος που είχε φίλες μαζί του) είναι άπεύθυνος γιά την εξαφάνιση του έγγραφου. Στο άναμεταξύ, η Έλινορ, ως κυρία Τσέβιοτ πιά, μένει στο Κάινοους, τόν πατρογονικό πύργο του πεθάνένου άνδρός της.

λάιον, πως ο γιατρός έρχεται γιά μένα. Άρπαξα ένα γερό κυρλόγυμνα στην κηδεία του κημένου του Μάικλ και ξέρεις πόσο εύκολα κλονίζεται ή υγεία μου. Η παραμικρή σύγχυση με τσακίζει. Καί τώρα μου ήρθαν όλα τό ένα πάνω στ' άλλο. Πάντως δε θέλω να με πητε έγωιστή. Άς εξετάση ο γιατρός πρώτα την κ. Τσέβιοτ κ' ύστερα μένα. Σας αφήνω τώρα, κυρία μου, καί σας εύχομαι να συνέρθετε γρήγορα. Πού είναι ο Κρώλεϊ να με βοηθήση ν' ανέβω τη σκάλα; Πώς τά καταφέρνει έτσι καί γίνεται άφαντος όταν τόν χρειάζομαι! Τι άναιδεια! Τι άναισθησία!

Στην πόρτα, συναντήθηκε με τό γιατρό. —Περιποιηθήτε την κ. Τσέβιοτ, γιατρέ, είπε, δείχνοντας ναυελικά πρds τόν καναπέ, κ' έλάτε έπειτα στην κάμαρά μου.

"Ο γιατρός ύποκλήθηκε καί τόν παρακολούθησε με τό βλέμμα. Έπειτα κοίταξε τόν Νίκυ έρωτηματικά.

—Είναι ο κύριος που θέλομε να ξεφορτωθούμε απ' εδω, είπε ο Νίκυ όρθα - κοφτά.

"Ο Καρλάιον επενέδω, ήρεμα:

—Ηρθετε άκριδώς πάνω στη στιγμή που σας χρειαζόμαστε, γιατρέ. Η κ. Τσέβιοτ έπεσε καί χτύπησε στο κεφάλι. Σας παρακαλώ να κάνετε ό,τι μπορείτε γιά να την άνακουφίσετε. Σας αφήνω γιά την ώρα, κυρία μου.

Η Έλινορ άνοιξε τά μάτια της.

—Λόρδε Καρλάιον, άν φύγετε απ' αυτό τό σπίτι πριν μου δώσετε την εύκαιρία να σας μιλήσω, θα έστε ο πιό σκληρός, ο πιό άναίσθητος, ο πιό...

—Δεν πρόκειται να φύγω, κυρία Τσέβιοτ, θα ξαναρθω μόλις σας αφήση ο γιατρός. Έλα, Νίκυ!

"Ο Νίκυ ακολούθησε τόν άδελφό του. Ήταν φανερό πως δεν έδλεπε την ώρα να μείνη μόνος μαζί του γιά να του πη κάτι. Τόν τράβηξε στο σαλόνι κ' άφου έκλεισε καλά την πόρτα, είπε ξοναμμένος:

—Νέντ! Είχες δίκιο!

—Ναί; Σε τί;

—Όταν έλεγες πως ο Φράνσις είναι επικίνδυνος. Τό πράγμα είναι ολοφάνερο! Στην αρχή δεν μπορούσα να φανταστώ τί λόγο είχε να τό κάνει αυτό, μόλις όμως άκουσα πως η Έλινορ κρατούσε στο χέρι κάτι λογαριασμούς που μου είχε δώσει ή Μπέκελς... Άκούμπησα τά χαρτιά γιά να ξαναβάλω στη θέση του τό ρολόγι καί... τότε ένοιωσα ένα χτύπημα στο κεφάλι.

Τά μάτια του Νίκυ άστραψαν με ζωηρό ένδιαφέρον. Άνοιξε τό στόμα του να πη κάτι. Τό ήρεμο βλέμμα του Καρλάιον τόν καθήλωσε. Κατακόκκινος από ντροπή καί άμηχανία, ο νεαρός ζάρωσε. Κανείς ώστόσο δεν πρόσεφε την περιέργη έκφραση που είχε πάρει τό πρόσωπό του, γιάτι εκείνη άκριδώς τη στιγμή ο Μπάροου ήρθε ν' αναγγείλη πως τ' άμαξί του γιατρού έστρίβε γιά γανιά του άμαξόδρομου.

"Ο Καρλάιον άνασήκωσε τά φρύδια του με κάποια άπορία, αλλά είπε:

—Έρχεται πάνω στην ώρα! Πες του να περάση, Μπάροου!

—Ναί, ναί, φυσικά! Είπε ο Φράνσις. Με μεγάλη χαρά να δώσω τη σειρά μου στην κ. Τσέβιοτ, αλλά πρέπει να ξέρης, αγαπητέ μου Καρ-

λαβα καλά-καλά να φύγω καί να σου τον, κατέβεινε ο κύριος σιγά-σιγά στη διδολοθήκη καί τί λέπτεϊ;

—Την κυρία Τσέβιοτ να κρατή στο χέρι κάτι χαρτιά, σαν εκείνα που ο ίδιος ψάχνει να βρη.

—Άκριδώς. Καί, φυσικά, φαντάζεται άμέσως πως πρόκειται γιά τό περιβόητο έγγραφο, πως η Έλινορ τό βρήκε σε κανένα κρυφό συρτάρι του γραφείου—πάντα ύποψιαζόμουνα πως ύπάρχει κάπου ένα τέτιο συρτάρι—καί δεν του μένει τίποτ' άλλο να κάνει παρά να της τό πάρη με κάθε ευσία. Θάδινά πολλά γιά ναάδλεπα τά μούτρα που έκανε σαν είδε πως τό έγγραφο δεν ήταν παρά ένας κοινός λογαριασμός! Κείνη την ώρα, μπήκα εγώ στο χάλ, φωνάζοντας την Έλινορ. "Ο Φράνσις φοβήθηκε μην τραβήξω ίσια γιά τη διδολοθήκη καί τάχασε. Νά τό σκάση δε μπορούσε, γιάτι έπρεπε να περάση από μπροστά μου. Τί να κάνει λοιπόν; Άνοίγει διάπλατα τό παράθυρο καί άναστατώνει τό δωμάτιο, μόνο καί μόνο γιά να μάς κάνει να πιστέψουμε πως κάποιος ξέσυγε απ' τό παράθυρο στον κήπο. Έπειτα τρέχει κοντά στην Έλινορ καί της ρίχνει νερό στο πρόσωπο γιά να νομίσω πως προσπαθούσε να την συνεφέρη. Άλλά, Νέντ, σκέψου τί θα γινότανε άν πραγματικά ήτανε τό έγγραφο κ' εγώ δεν έρχόμουνα πάνω στην ώρα!

—Θά ξαναπήγαυνη ήσυχα στην κάμαρά του να πλαγιάση, ύποθέτω, είπε ο Καρλάιον.

—Πάντως δεν κατάφερε τίποτε κ' αυτό έχει σημασία. Άλλά τί θα κάνει τώρα;

—Ποιός τόν ξέρει.

—Νέντ, κάτι έχεις στο νου σου! Είπε ο Νίκυ κοιτάζοντας τόν άδελφό του καχύποπτα.

—Έχω πολλά πράγματα στο νου μου.

—Νέντ, μη με βασανίζεις! Τό ζήτημα είναι πολύ σοβαρό!

—Έτσι λέω κ' εγώ. Άλλά μου φαίνεται πως άκουσα τόν Γκρήνλαου να βγαίνει απ' τη διδολοθήκη. Ώδηγησέ τον στο δωμάτιο του Φράνσις, είπε ο Καρλάιον προχωρώντας πρds την πόρτα.

—Νέντ! Άν δε μου πής, θα μου ακοφανή!

Έσυ πάντα τά ξέρεις όλα!

—Νομίζεις πως τά ξέρω όλα, Νίκυ, έπειδι

δε σου λέω τίποτε άν δεν είμαι βέβαιος, άποκρίθηκε ο Καρλάιον, γυρίζοντας τό κεφάλι καί κοιτάζοντας τόν άδελφό του μ' ένα άνεπαίσθητο χαμόγελο. Άσφαλώς θαχανες κάθε ιδέα γιά μένα άν άνακαλύπτες πως μπορώ κ' εγώ να κάνω λάθη, όπως όλος ο κόσμος. Πρέπει να μ' αφήσης να κρατήσω τις σκέψεις μου γιά τόν εαυτό μου όπου να βεβαιωθώ. Καί τώρα πάω στην κ. Τσέβιοτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17ο

Βρήκε την κ. Τσέβιοτ άνακαθισμένη στον καναπέ της διδολοθήκης, μ' έναν επίδεσμο καλοδεμένο τώρα στο κεφάλι, να πίνη άργά-άργά ένα φρικτό παρασκεύασμα, κάνοντας με κάθε γουλίά ένα μορφασμό άβριας. Κατάφερε να χαμογελάση άναά δλεπόντας τόν Καρλάιον, αλλά ήταν ακόμη πλωμή καί δεν φαινότανε να είχε συνέρθει ολότελα. Πάντως, είχε ξαναβρη κάπως τη ζωντάνια της, γιάτι, μόλις ο Καρλάιον προχώρησε λίγα δήματα στην κάμαρα, του είπε με φωνή άνέκφραστη.

—Ξέρετε τί σκεπτόμουνα τώρα δά, λόρδε Καρλάιον; Τά λόγια σας, όταν προσπαθούσατε να με πείσετε να παντρευτώ τόν ξάδερφό σας. Νά είσατε βεβαία—μου είχατε πη—πως ο γάμος αυτός δε θα έχη κακές συνέπειες γιά σας. Έχετε την καλωσύνη να μου πητε τί θατανε, κατά τη γνώμη σας, μία κακή συνέτεια;

"Ο Καρλάιον χαμογέλασε:

—Είπα εγώ τέτιο πράγμα;

—Αυτό καί μερικές άλλες ψευτιές. Μου είπατε, ούτε λίγο ούτε πολύ, πως θα γλύτωνα απ' τη μίσηρη ζωή που με περίμενε στο σπίτι της κ. Μάκλεσφλντ καί θα περνούσα εδω ήσυχα κ' εύχάριστα τις μέρες μου.

—Δεν καταλαβαίνω γιάτι πηγαίνει ο νους σας διαρκώς στην κ. Μάκλεσφλντ.

—Γιατί είναι φυσικό να σκέπτομαι τί έχασα!

—Χρησή μου! Δέκομε ή μίς Μπέκελς ανήσυχα. Δεν άνεβαίνεις καλύτερα στην κάμαρά σου να πλαγιάσης, όπως σε συμβούλεψε ο γιατρός;

—Ναί, αγαπητή μου Μπέκελς, θ' ανέβω. Όχι όμως πριν τά πω ένα χεράκι στο λόρδο Καρλάιον. Πήγαυνη εσύ καί πες σε παρακαλώ της Μαίρης

να μου βάλη ένα ζεστό τούβλο στο κρεβάτι. Έρχομαι σε λίγο.

Η μίς Μπέκελς στεκόταν άναποφάσιστη, ότον όμως ο Καρλάιον τη βεβαίωσε πως θα έστελνε γρήγορα την κ. Τσέβιοτ επάνω, βγήκε απ' την κάμαρα.

—Λοιπόν, κυρία Τσέβιοτ; Είπε ο Καρλάιον πλησιάζοντας στο τζάκι καί σκύδοντας να ζεστάνη τά χέρια του. Είχατε, πολύ φοβόμαι, μία μάλλον δυσάρεστη περιπέτεια καί δεν άμφιβάλλω πως θεωρείτε έμένα ύπεύθυνο γι' αυτό που έγινε.

—Πώς σας πέρασε από τό μυαλό τέτια ιδέα; άπόρησε ή Έλινορ. Έσείς, όπως έμαθα, λείπατε στο Λονδίνο από χτές!

—Ω, ώ! Αυτό είναι, λοιπόν! Ήταν άνάγκη να πάω στο Λονδίνο. Άλλά πρέπει να παραδεχώτε πως ξαναγύρισα κοντά σας όσο γινότανε πιό γρήγορα.

—Δεν παραδέχομαι τίποτε. Θα πήγατε σίγουρα ν' αγοράσετε παπούτσια!

—Όχι. Άν σας έλεγα όμως γιά ποιό λόγο πήγα, θα τόν βρίσκατε άσήμαντο, είπε ο Καρλάιον καί πρόσθεσε χαμογελώντας: Θυμώσατε πολύ μαζί μου που σας άφησα, κυρία μου;

Η κυρία Τσέβιοτ ένοιωσε τά μαγουλά της να κοκκινίζουν καί θιάστηκε ν' άπαντήση σαρκαστικά:

—Άν θυμώσα! Γιατί να θυμώσω; Έσείς είχατε τη στόχαση να πητε του Νίκυ να φυλάγεται γιάτι ο κ. Φράνσις Τσέβιοτ είναι επικίνδυνος άνθρωπος! Θάπρεπε μάλλον να σας χρωστάω ευγνωμοσύνη γιά την προειδοποίηση. Καί τό φταίξιμο είναι ασφαλώς δικό μου, άν έχω τώρα μία καρύδα σαν αύγό στο κεφάλι!

—Κρίμα να μη μπορέι ο Νίκυ να κρατήση τό στόμα του κλειστό, παρατήρησε ο Καρλάιον. Δεν νομίζω πως ο Τσέβιοτ είναι επικίνδυνος γιά σας, κυρία Τσέβιοτ.

—Σίγουρα θα τά είδα όλα στον ύπνο μου! Είπε ή Έλινορ. Δε με χτύπησε κανείς στο κεφάλι!

"Ο Καρλάιον γέλασε.

—Δίνετε ύπερβολική σημασία στο έπισό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 52

Advertisement for Victor and Palette cosmetics. It features a man in a suit holding a box of Victor products and a woman's face. Text includes: 'Τό Νέο ΧρωμοΣαμπουάν Palette', 'Χαρίζει σε όλες τις γυναίκες μαλλιά ώρσια, νεανικά, χωρίς άσπρες ή γκριζές τρίχες. Είναι άπίστευτη ή έπιτυχία του δαυματουργού αυτού σωληναρίου. Χρήσις άπλουστάτη. Ζητήστε έντυπες οδηγίες δωρεάν. Μακιγιάρι και λούζει ταυτόχρονα τά μαλλιά. ΧΡΩΜΟ-ΣΑΜΠΟΥΑΝ Palette', 'Επί πλέον... "Ο Οίκος SCHWARZKOPF δά σας προσφέρει δωρεάν μέχρι τέλους Μαΐου, μέσα σε κάθε κουτί σωληναρίου PALETTE, δείγμα κρέμας κτενίσματος VLOT (ΦΛΟΤ) που δά σας ένδοουσίωση.', 'ΑΠΟΚΛ. ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΕ: ΛΕΩΝ Ν. ΝΑΤΣΙΟΥΛΗΣ • ΟΔΟΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ 10 • ΑΘΗΝΑ 1 • ΤΗΛ. 5746', 'ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 25739'.

ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΩΚΕΑΝΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΚΙ' ΟΛΟ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΣΠΕΥΔΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΕΥΧΗΘΗ ΕΓΚΑΡΔΙΑ...

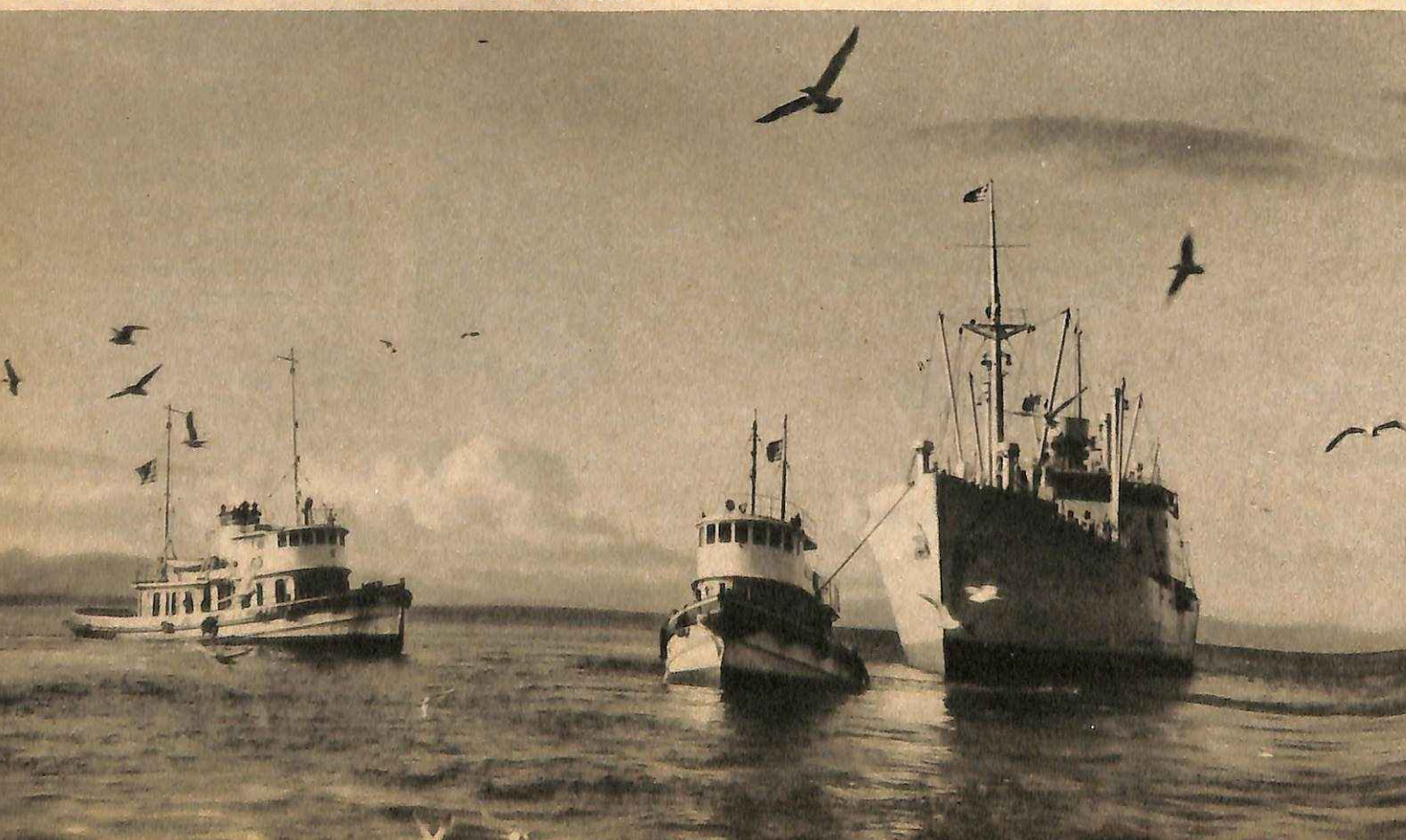

Η ΙΣΤΟΡΙΑ άρχίζει μ' ένα τηλεφώνημα: —Αύριο στις 8 φθάνει στον Πειραιά το «Βίνταλαντ».

Το «Βίνταλαντ» σφύριζε τρείς φορές, ένα σύννεφο από γλάρους ώρμησε στην μπούκα του λιμανιού, ενώ το σήμα του πλοηγού αναρριχήθηκε σβέλτα στο κατάρτι της ανυπόμονης πιλοτίνας...
Συναγερμός στον Πειραιά! Ένας απ' τους δέκα ή δεκαπέντε καθημερινούς του επισκέπτες, έφτασε πρωί-πρωί έξω από το λιμάνι. Έχει αφήσει πίσω του ένα μεγάλο και ταραγμένο δρόμο από 6.472 μίλλια—όλόκληρο τον Άτλαντικό και τη Μεσόγειο—και ζητάει τώρα μια θέση στα μουράγια της Έλευθέρης Ζώνης για να ξεφορτώσει, να φορτώσει και να ξεκουραστεί.

Το πρακτορείο, έτσι γίνεται πάντα, ειδοποίησε πριν από 24 ώρες τις αρχές για την... επίθυμία αυτή του «Βίνταλαντ». Και οι αρχές άμέσως, μία αυτή του «Βίνταλαντ». Και οι αρχές άμέσως, μία αυτή του «Βίνταλαντ». Και οι αρχές άμέσως, μία αυτή του «Βίνταλαντ».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΡΓΚΟ-ΛΑΙΝΕΡ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ ΑΠΟΛΥΤΑ ΣΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΡΥΜΟΥΛΚΩΝ

...ΚΑΛΩΣ ΩΡΙΣΕΣ!

γείο του «πρατιγάρισματος». Όλα υπολογισμένα με το δευτερόλεπτο. Ο Πλοηγικός Σταθμός άρχισε πρώτος να έρευνά τον Σαρωνικό για να δώσει εγκαίρως το σήμα της ετοιμότητας: —Προσοχή. Το συνηθισμένο φάνηκε. Θα δρίσκεται στον προλιμένα στις 8 ακριβώς...
Αυτή η έντονη, ή πυρετώδης κίνηση στο μεγάλο λιμάνι, πέρα από μίαν άρτια διοικητική οργάνωση, προδίδει όλην εκείνη την ένστικτώδη όσο και θερμή αγάπη του ανθρώπου της στεριάς για όσους έρχονται, τυλιγμένοι μάλιστα στο μυστήριο της πρωϊνής ομίχλης, από τα άχρηστα πλάτη του ωκεανού. Το βλέπεις καθαρά πώς τα ρυμουλκά και οι λάντζες, οι λιμενικοί, οι τελωνειακοί, ο γιατρός κι' ο πλοηγός δεν δείχνουν μόνο την αναγκαία για την περίπτωση υπηρεσιακή προθυμία. Η αδημονία και το κέφι τους για το γρήγορο «πρατιγάρισμα» προδίδουν ενδιαφέρον πιο γνήσιο, πιο βαθύ. Να έλευθοκοινωνήσουν το πλοίο, να δοούν οι άνθρωποι του στα μουράγια, να ξεμουδιάσουν!

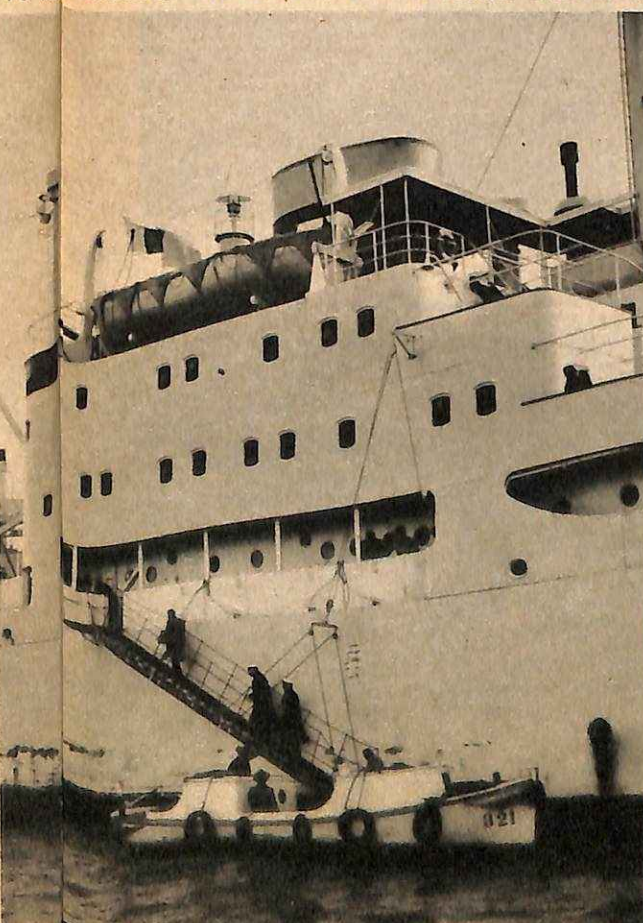
Έτσι, αυτή η άγκαλιά, της στεριάς, με τους γερανούς, τις προβλήτες, τα σιλώ και τις αποθήκες, που λέγεται λιμάνι, μοιάζει να ζωντανεύει ξαφνικά και ν' ανοίγεται διάπλατα όλο ζέση και εγκαρδιότητα για να υποδεχθεί ένα καράβι κι' ένα πλήρωμα.

Κάθε χρόνο δέκα χιλιάδες καράβια φτάνουν στο πειραικό λιμάνι, για να φορτώσουν και να ξεφορτώσουν τέσσερα εκατομμύρια τόνους εμπορεύματα, για να πάρουν και ν' αποβιβάσουν δυο εκατομμύρια περίπου επιβάτες. Από αυτά τα καράβια τα μισά είναι φορτηγά, με προέλευση το εξωτερικό. Αίφνης το 1957 έφτασαν στον Πειραιά, όπως το «Βίνταλαντ», πέντε χιλιάδες μυσταφίρειο από τους ωκεανούς. Πέντε χιλιάδες φορές δηλαδή έκινητοποιήθηκαν οι λιμενικές αρχές για να οργανώσουν μια εξυπηρετική κι' εγκάρδια υποδοχή σε ισάριθμα ποντοπόρα σκάφη.

Όσο κι' αν αυτή η δουλειά είναι ο βασικός προορισμός του Λιμεναρχείου, του Ο.Λ.Π. και του Τελωνείου, δεν μπορούμε ν' αρνηθούμε εύκολα το γεγονός, ότι οι άνθρωποι σ' ένα λιμάνι κάθε ώρα και κάθε μέρα πραγματοποιούν έναν άληθινό άλλο εργασίας. Γιατί ο τεχνικός εξοπλισμός, στην περίπτωση αυτή τουλάχιστον, δεν αποκλείει, ούτε καν περιορίζει, τον ανθρώπινο μόχθο. Για να κινηθεί σβέλτα ένα ρυμουλκό και για να κινηθεί αποδοτικά ένας γερανός, χρειάζεται το ανθρώπινο χέρι ή, πιο καλά, το ανθρώπινο κέφι.

Το λιμάνι του Πειραιώς σήμερα, γα να ολοκληρώσουμε την σύντομη σκιαγραφία του, είναι ένα άρτια εξοπλισμένο λιμενικό κέντρο. Έχει κάμποσες χιλιάδες μέτρα κρηπιδώματα, μικρούς

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΠΡΟΛΙΜΕΝΑ. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΣΠΕΥΔΟΥΝ

κοί μεγάλους γερανούς, δυο μόνιμες δεξαμενές, ευρύτατους αποθηκευτικούς χώρους και το σπουδαίο, θαυμάσιο έμφυχο υλικό.

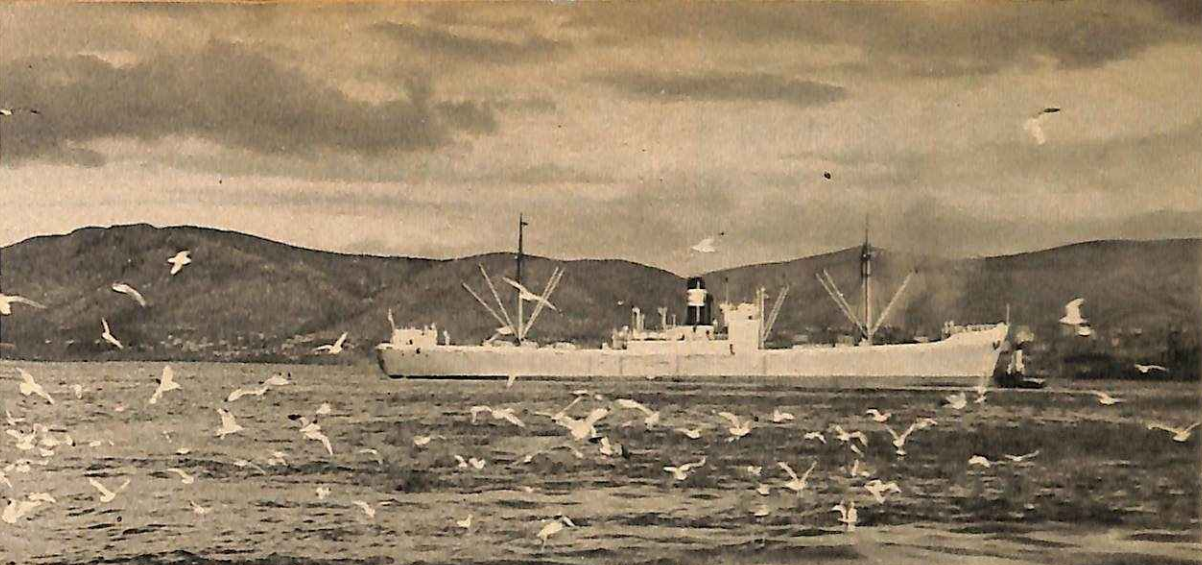
Άλλα ξεχαστήκαμε σ' αυτή την επαφή μας με το πρώτο ελληνικό λιμενικό κέντρο. Το «Βίνταλαντ» εν τω μεταξύ σφύριζε απ' έξω, τα ρυμουλκά, οι δυο λάντζες, οι αρχές, οδεύουν—έχει ή πορεία—τους κάποια, έστω και άπλη, επίσημότητα—προς συνάντησή του. Η διαδικασία για το «πρατιγάρισμα» αρχίζει...

Θαλάσσιος σιδηρόδρομος

Αλλά τι πλοίο είναι το «Βίνταλαντ», από που έρχεται και τι ακριβώς θέλει στο πειραικό λιμάνι;

Μια σύντομη γνωριμία μαζί του έχει το ενδιαφέρον της.

Είναι ένα ωραίο, μοντέρνο, πάλλευκο σουηδικό κάργκο-λάινερ το «Βίνταλαντ». Φορτηγό πλοίο γραμμής, που ξεκινά από ένα προκαθορισμένο λιμάνι για να φτάσει σ' ένα άλλο, με επίσης προκαθορισμένες ενδιάμεσες προσεγγίσεις. Είναι ένα είδος θαλάσσιου σιδηροδρόμου. Ακριβώς η άφιξη, όσο βέβαια το επιτρέπει ο ρευστότατος παράγων θάλασσα, ακριβώς και η αναχώρηση από πόρτο σε πόρτο. Το κάργκο-λάινερ εί-

ΤΡΙΓΥΡΙΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΓΛΑΡΟΥΣ Ο ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΜΠΟΥΚΑ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΤΟΝ ΠΛΟΗΓΟ

ναι ο αντίποδας του τράμπ, του φορτηγού που γυρίζει—άλητη των ωκεανών τον αποκαλεί ή ναυτιλιακή άγκυρα—από θάλασσα σε θάλασσα για να παραλάβει οποιοδήποτε φορτίο για οποιοδήποτε λιμάνι. Το «Βίνταλαντ» λοιπόν είναι νοικοκυρεμένο καράβι, όπως άλλωστε όλα τα πλοία γραμμής. Άνήκει σε μια σουηδική εταιρία, την «Σβένσκα Όριεντ Λίνιεν» που έχει συνδέσει την δραστηριότητά της στην ελληνική μνήμη, με τις πιο δύσκολες πολεμικές ημέρες της πατρίδας μας. Το «Μπόρελαντ» και το «Τάσαςλαντ» ήταν δυο πλοία της εταιρίας αυτής, που κατά την διάρκεια της φοβερής κατοχικής πείνας κουβαλούσαν τακτικά στον Πειραιά την δόθεια του Έρυθρου Σταυρού. Τα φασόλια, το αλεύρι και τις κονσέρβες. Το «Βίνταλαντ», τώρα, δεν εκπληρώνει βέβαια μια τόσο μεγάλη αποστολή. Όμως κρατά ανοικτό, μαζί με κάμποσα άλλα ελληνικά και ξένα κάργκο-λάινερ, το δρόμο για μια δραστήρια εμπορική συναλλαγή με την Νότιο Αμερική. Το συνηθισμένο αυτό σκάφος ξεκινά απ' το Μπουένος Άιρες, προσεγγίζει στο Μοντεβιδέο, μετά στο Ρίο Γκραντε, πιάνει στο Σάντα, στο Ρίο Ιανέιρο, στη Βικτόρια, στο Ίλιος, στο Λας Πάλμας, μπαίνει στη Μεσόγειο—Γένοβα, Βενετία, Τεργέστη—προσεγγίζει στον Πειραιά και περνάει τη μακρά διαδρομή του σε κάποιο τουρκικό λιμάνι, σε μια τρίτη ήπειρο, στην Ασία. Από εκεί αρχίζει και ο δρόμος της επιστροφής. Σε κάθε λιμάνι απ' αυτά, παίρνει και αφήνει εμπορεύματα. Μικροπαρτίδες κατά κανόνα, αρκετές όμως να δημιουργήσουν μια δραστήρια εμπορική κίνηση μεταξύ των λιμανιών της Μεσογείου και της Νοτίου Αμερικής. Να τι έχει σήμερα το «Βίνταλαντ» σ' άμπάρια του: Σωλήνες, ύφρα-λατα δερμάτια, καφέδες και κατεψυγμένα κρέατα.

Μέσα στο λιμάνι

Πρώτος πάτησε πάνω στο «Βίνταλαντ» ο πλοηγός. Ο Σουηδός καπετάνιος έτρεξε να τον υποδεχθεί με εγκαρδιότητα παλιού γνώριμου: —Πώς είσαστε από την άλλη φορά που έχω να σας δω;

—Μιά χαρά, καπετάνιε μου. Πώς πήγε το ταξίδι σας;

Χοντρή θάλασσα ανάμεσα Μπουένος Άιρες και Ρίο Ιανέιρο. Τίποτ' άλλο...

Ο Σουηδός καπετάνιος, ο πλοίαρχος Έρικ Φώλγκεν, είναι τύπος Σουηδού καπετάνιου. Ξανθός, γεροδεμένος, με γαλάζια μάτια που φωτίζουν ένα αίσθημα, ένα μόνιμο σκυθρωπό πρόσωπο. Ο «Έλληνας» πλοηγός, πάλι, είναι ο τύπος του Έλληνα, του νησιώτη, του Ύδραίου, αν θέλετε, ναυτικού. Έξυπνο πρόσωπο, καλοκάγαθο έκφραση. Ο πρώτος έχει 28 χρόνια θητεία στην κόντρα γέφυρα των πλοίων της πατρίδας του, ο δεύτερος 30 χρόνια θητεία στα ελληνικά λιμάνια σαν πλοηγός και αρχιπλοηγός.

Είναι γόνος της υδρακτικής οικογενείας των Κριεζήδων ο πλοηγός Δημήτριος Κριεζής. Στέκεται στις επάλξεις του ναυτικού επαγγέλματος από αγάπη στη θάλασσα, αλλά και από μια συνείδηση ευθύνης προς την παρόδοση της οικογενείας του. Πρέπει να είναι καλός πλοηγός ο γιος του αντιναύαρχου Κριεζή. Και είναι. Στη γέφυρα του «Βίνταλαντ», καθώς δίνει εντολές για

Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ του Πειραιώς ειδοποιείται για την προσεχή άφιξη ενός ακόμη σκάφους στο λιμάνι του. Πρέπει να κινητοποιήσει άμέσως τις αρμόδιες αρχές που θα το υποδεχθούν

τις κατάλληλες manouðres, μοιάζει σά να δρίσκειται σε δικό του καράβι.

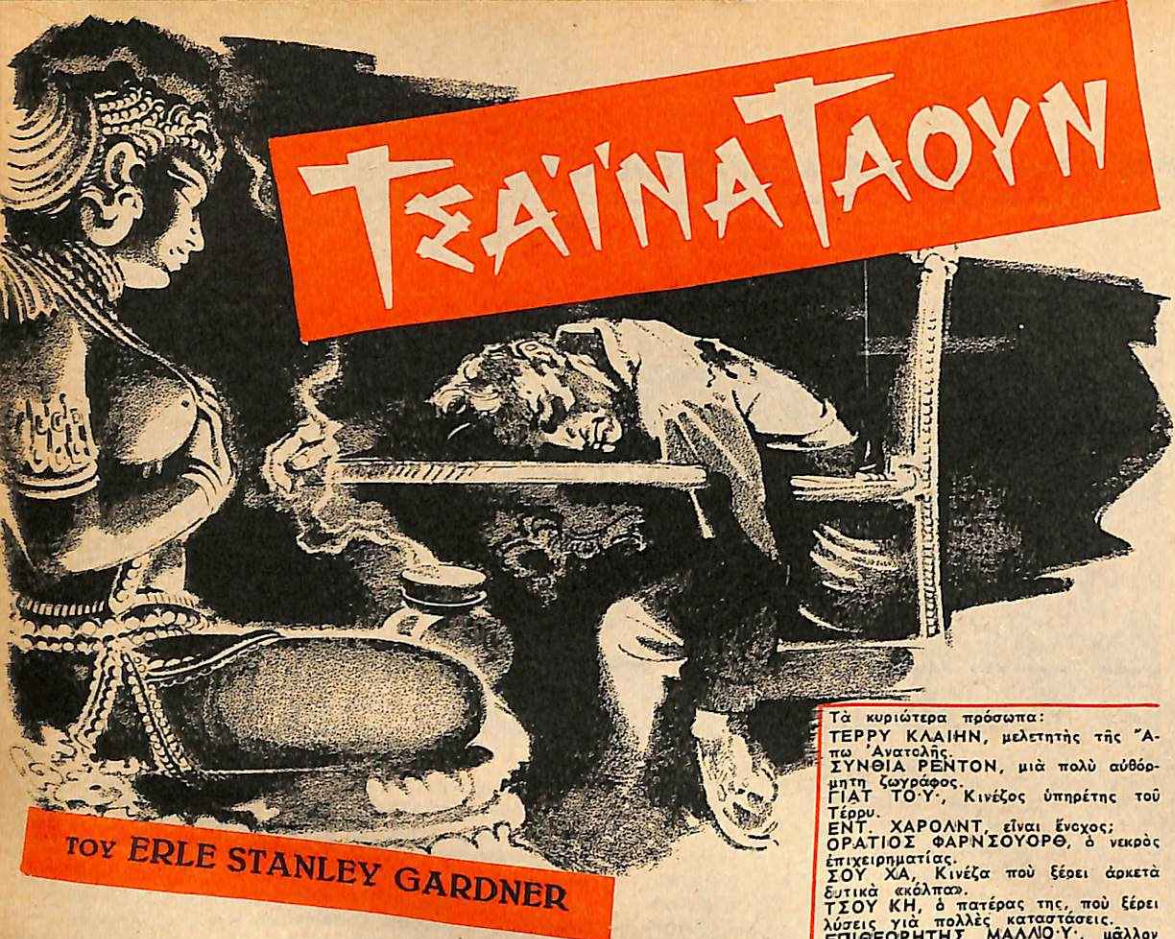
—Έτσι γίνεται με μας, απαντά στην απορία μας. Πρέπει στη γέφυρα του πλοίου, του κάθε πλοίου, να νοιώθουμε σαν στο σπίτι μας. Για λίγη ώρα, για όσο κρατήσει το πιλοτάρισμα, νομίζουμε πως το κάθε καράβι μας ανήκει...

Το «Βίνταλαντ» τώρα, δεμένο με γερούς κάβους, ακολουθεί άργα και υπάκουα το ρυμουλκό που το οδηγεί στο λιμάνι. Η σκηνή είναι δημορηγική, θα έλεγε πώς έχει ένα είδος κάλλος. Μικρός Δαυίδ το «Νικόλαος Βερνίκος» σέρνει υπερήφανα ζωπίσω του—γίγαντα έξουθενωμένο και πειθήνιο—το συνηθισμένο καράβι.

Εν τω μεταξύ, πάνω στο ωραίο φορτηγό έχει αρχίσει ή πολλή και ή σοβαρή δουλειά της προετοιμασίας για το πλεύρισμα, αλλά και ή τυπική διαδικασία για το «πρατιγάρισμα», την έλευθοκοινωνία του πλοίου. Ο γιατρός διαπιστώνει την υγιεινή κατάσταση του πληρώματος, ο λιμενικός αξιωματικός το κανονικό των ναυτιλιακών εγγράφων του πλοίου, ενώ ο τελωνάρχης σφραγίζει τις αποθήκες τροφίμων και εφοδίων. Όλα είναι τώρα εν τάξει. Η каранτίνα, ή μικρή κίτρινη σημαία που ανεμίζει στον ιστό του πλοίου, ύπαστελλεται, δείχνει ότι το σκάφος μπορεί πια να έλευθοκοινωνήσει.

Ο πιλότος θρίσκειται ακόμη στη γέφυρα. Τώρα άλλωστε έφτασε ή στιγμή των πιο δύσκολων χειρισμών. Ένα πλοίο που έχει μήκος 140 μέτρα, για να παραβάλει κανονικά σε ανάλογο κρηπίδα, ανάμεσα μάλιστα από δυο άλλα πλοία, χρειάζεται πείρα, χρειάζεται προνοητικότητα και ταλέντο στη manouðra. Όταν μάλιστα το πλοίο αυτό είναι φρεσκοδοσμένο, κάτασπρο σαν περιστέρι, κι' όταν ένα ξέγδαρμα θα μπορούσε να δυσφημίσει το ελληνικό λιμάνι, ο πλοηγός δίνει διαταγές για χειρισμούς με σχολαστική ακρίβεια. Πρέπει να φέρη όλην αυτόν τον όγκο των 4.500 τόνων σιγά-σιγά και να τον άκουμπήσει με το πλάι στη στεριά. Ακριβώς σά να ξαπλώνη έναν κουρασμένο άνθρωπο, που έχει εγκαταλείψει όστις φροντίδες του, σ' ένα μαλακό κρεβάτι...

Το πλοίο έδεσε, οι πόστες ώρμησαν πάνω

του ERLE STANLEY GARDNER

Τα κυριότερα πρόσωπα:
ΤΕΡΡΥ ΚΛΑΙΗΝ, μελετητής της "Α-
πώ Ανατολής",
ΣΥΝΘΙΑ ΡΕΝΤΟΝ, μία πολύ αούθη-
μητη λογάρα,
ΓΙΑΤ ΤΟΥ, Κινέζος υπηρέτης του
Τέρρυ.
ΕΝΤ. ΧΑΡΟΛΝΤ, είναι Ένοχος;
ΟΡΑΤΙΟΣ ΦΑΡΝΣΟΥΟΡΘ, ο νεκρός
επιχειρηματίας,
ΣΟΥ ΧΑ, Κινέζα που ξέρει άσκατά
Ευτικά εκάπασα.
ΤΣΟΥ ΚΗ, ο πατέρας της, που ξέρει
λύσεις για πολλές καταστάσεις.
ΕΠΙΘΕΡΡΗΤΗΣ ΜΑΛΛΟΥ, μάλλον
ελάσρος.

16

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Μόλις φτάνει με τὸ ὑπερκοκάνιο στὸ λιμάνι τοῦ Ἁγίου Φαγκίσκου, τὸ Τέρρυ Κλαίην, πού νοοῖει ἀπ' τὴν Ἄπω Ἀνατολή, συναντᾷ στὴν ἀποβάθρα, ἀντὶ γιὰ τὴν τέως μνηστή τοῦ Σύνθια Ρέντον, πού περ-
μενε νὰ δοῇ ἐκεῖ, τὸν Κινέζο ἀπαρτὴ τοῦ Γιάτ Τόυ, πού τοῦ κάνει νόημα ὅτι κινδυνεύει. Τὴν ἴδια σι-
γὴ τὸν πιάνει ἡ ἀστυνομία καὶ στὸ τιμῆμα, ὁ ἀστυ-
νόμος Τζόρντον τὸν σφάττει ἀν' ἑξῆς τὸν ἔντουαρεντ Χάρολντ, ἕναν ἄνθρωπο πού εἶχε συνδεθῇ μετὰ τὴν Σύνθια Ρέντον κατὰ τὴν ἀπουσία του, ἀλλὰ συνελή-
φθη ὡς ὑποπτος γιὰ τὸν φόνο τοῦ ἐπιχειρηματία Ὁ. ὀρτίου Φάρνσουορθ, κατεδικάσθη σὲ θάνατο καὶ ἀπέ-
δρασε κατὰ τὴν μεταφορά τοῦ στή φυλακῆς, δπου θὰ γινόταν ἡ ἐκτέλεσή του. Ὁ Τέρρυ Κλαίην ἀπαντᾷ ὅτι ἀπ' τὴν τέως μνηστή του, μετὰ τὴν ὁποία εἶχαν χωρίσει φιλικά, εἶχε μάθει γιὰ τὸν δεσμό της μετὰ τὸν Χάρολντ, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι δὲν ἔχει κάνει αὐτὸς τὸν φόνο. Τὸν Φάρνσουορθ, ὁ Κλαίην, τὸν ἔφερε ἐπειδὴ εἶχε ἐπενδύσει κατὰ χρέματα τῆς Σύνθιας καὶ ἦταν συνεταῖρος στὴν Ἑταιρία Εἰσαγωγῶν καὶ Ἐμπορίου Εἰδῶν Ἀνατολικῆς Τέχνης, μαζὶ με τοὺς ἐπίσης γνωστὸς τοῦ Σταύρου Νέδης, Ρικάρντο Τάονον καὶ Τζώρτζ Γκλόστερ. Ὁ Κλαίην τὰ χάνει ὅ-
ταν ὁ ἀστυνόμος Μαίηνραντ τοῦ παρουσιάζει ἕνα μικρὸ κινέζικο μπαμπολό. Ὁ Κλαίην παραδέ-
χεται πὼς τὸ εἶχε χαρίσει στὴν Σύνθια πρὶν φύγει γιὰ τὴν Κίνα. Φευγόντας ἀπ' τὴν ἀστυνομία, ὁ Κλαίην, πηγαίνει στὸ γραφεῖο τοῦ Νέδης, δπου δρισκε-
ται καὶ ὁ Γκλόστερ. Τοῦς σφάττει γιὰ τὰ χρέματα τῆς Σύνθιας, καὶ ἐκείνοι τοῦ λένε πὼς ὁ Φάρνσουορθ τὰ εἶχε τοποθετήσει σὲ μιά ἐπιχείρηση πετρελαίων πού δὲν πῆγε καλὰ. Ὁ Κλαίην πηγαίνει ἔπειτα στὴν κινέζικη συνοικία τοῦ Ἁγίου Φαγκίσκου (Τσάιν-
ταουν) καὶ ἀνεβαίνει στὸ διαμέρισμα τῆς ἐξαμερικ-
νισμένης Κινέζας Σου Χά, πού φαίνεται πὼς εἶναι ἐρωτευμένη μαζὶ του, καὶ τοῦ πατέρα της Τσού Κη, πού τοῦ λέει ὅτι δὲν εἶδε τὴν Σύνθια καὶ τὸν προ-
ειδοποιεῖ νὰ προσέξῃ τὸν Ρικάρντο Τάονον. Ὁ Τέρ-
ρυ πηγαίνει στὸ σπίτι πού τοῦ δοῖκε ὁ Γιάτ Τόυ, καὶ ἐκεῖ παίζει ἕνα τηλεφώνημα ἀπ' τὸν Γκλόστερ, πού τοῦ ζητεῖ νὰ τὸν συναντήσει στὴν ἀποθήκη τῆς Ἑ-
ταιρίας Εἰσαγωγῶν καὶ Ἐμπορίου Εἰδῶν Ἀνατο-
λικῆς Τέχνης. Ὁ Τέρρυ πηγαίνει τὴν ταῖνια της. Ἡ ἀστυνομία τὴν δρισκεῖ, καὶ ἡ Σύνθια κρύβεται στὸ σπίτι τοῦ Τέρρυ Κλαίην. Ἐκεῖ τοῦ λέει ὅτι τὴν ἀπό-
δραση τοῦ Χάρολντ δὲν τὴν ἀφάνασε αὐτὴ, ἀλλὰ ἀθανάτωσε ὁ φίλος τοῦ Μαίλ Χέντρον. Ὁ Χέντρον τοῦ ἀποκαλύπτει πὼς εἶχε δῇ τὸν Ρικάρντο Τάονον νὰ δόγητὶ τὸ ἀντικίνητό του κοντὰ στὴν ἀποθήκη δπου δρόθηκε τὸ πτώμα τοῦ Γκλόστερ. Ὁ Κλαίην προσπαθεῖ νὰ δοῇ τὸ κανεστριμπαλ ἀντικίνητο τῆς γυναίκας τοῦ Ρικάρντο Τάονον, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔχει πληροφορίες ὅτι ἔφυγε ὁ Χάρολντ ἀπ' τὴν πόλιν.

Τὶ ὥρα τελείωσε αὐτὸ τὸ περίφημο πόκερ;
—Κατὰ τίς τρεῖς τὸ πρωῒ.

—Ὁ Νέδης κέρδιζε ὡς τὸ τέλος;

—Ὁ Μάλλου γέλασε.

—Ἔμεινε πανὶ μετὰ;

—Γιὰ πέστε μου κατὶ ἄλλο, κύριε ἐπιθεωρητά.

Ἐκεῖ στὴν ἀποθήκη ὑπῆρχαν τέσσερα δακτυλικά ἀποτυπώματα στὸ στυλόχαρτο τοῦ γραφείου. Προ-
έρχονταν πιθανότατα ἀπὸ σκονισμένα δάκτυλα. Ποιανοῦ ἀράγε ἦταν; Τοῦ Τάονον; Τοῦ Χάρολντ;

—Ὁχι, ἦταν τοῦ Γκλόστερ.

—Τοῦ Γκλόστερ!

—Ναί, τοῦ νεκροῦ.

—Ἄν θιμάμαι καλὰ, τ' ἀποτυπώματα τοῦ

δείκτη καὶ τοῦ μεσαίου δακτύλου ἦταν μεγάλα, ἐ-
νῶ τοῦ μικροῦ δακτύλου ἦταν μικρὰ, πολὺ μικρὰ.

—Σωστά.

—Αὐτὸ σημαίνει πὼς ὁ Γκλόστερ στεκόταν στὸ γραφεῖο—ἴσως σκνιμένους ἀπὸ πάνω— μετὰ τὸ βάρος πάνω στὸ ἀριστερὸ χέρι, καὶ συγκεκριμένα στὸ δείκτη, στὸ μεσαῖο δακτύλο καὶ στὸν ἀντίχειρα.

—Δὲν ὑπῆρχε ἀποτύπωμα τοῦ ἀντίχειρος.

—Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον ν' ἀκουμπίση κανεῖς μ' ὅλο τὸ βάρος του στὸ δείκτη καὶ τὸ μεσαῖο δα-
κτύλο χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ τὴν ἴδια ἐπιφάνεια μετὰ τὸν ἀντίχειρα, εἰτε ὁ Κλαίην.

—Δὲν εἶπα πὼς δὲν ἄγγιζε τὸ γραφεῖο μετὰ τὸν ἀντίχειρα, ἔκανε ὁ Μάλλου. Εἶπα πὼς δὲν ὑ-
πῆρχε ἀποτύπωμα τοῦ ἀντίχειρος. Τ' ἀπο-
τυπώματα ἔγιναν ἀπ' τὴ σκόνη. Ὁ ἀντίχειρας δὲν εἶχε ἀπλούστατα σκόνη ἐπάνω του καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἀφήσε κανένα ἀποτύπωμα.

—Γιατὶ ὑπῆρχε σκόνη στὰ δάκτυλα, ἀλλὰ ὄχι στὸν ἀντίχειρα; ῥώτησε ὁ Κλαίην.

—Μὰ πού θέλετε νὰ τὸ ξέρω, καὶ Κλαίην; Αὐ-
τα τὰ πράγματα τ' ἀφήνω με τοὺς ἐξυπνοὺς ἐρα-
σιτέχνες σὰν καὶ ἐσᾶς. Καὶ τώρα, καὶ Κλαίην, ἐλπί-
ζω νὰ εἰστε ἔτοιμοι, γιατί φοβάμαι ὅτι θὰ πρέπει νὰ σᾶς συλλάβω ὡς συνεργό... Εἶναι δυσάρεστο, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ κάνω ἄλλιως. Μὴ με παρεξη-
γήσετε, καὶ Κλαίην.

Ἀλλὰ ὁ Τέρρυ Κλαίην δὲν ἀπάντησε. Τὸ πρό-
σωπό του εἶχε μεταβληθῇ σὲ μιά ἀνέκφραστη μά-
σκα, πού τὸν ἔκανε νὰ φαίνεται σὰν ὑπνωτισμένος —σὰ νὰ βρισκόταν σ' ἕνα εἶδος βαθιᾶς ἐκστάσε-
ως...

Ἡ γλυκερὴ μυρωδιά τοῦ ἀπολυμαντικοῦ τῆς φυλακῆς γέμισε τὸν ἀέρα, τυλίξε τὸν Τέρρυ Κλαί-
ην καὶ κολλοῦσε στὰ χέρια του, δίνοντάς του τὴν ἐντύπωση πὼς ὅτι, ἀν' ἔκανε ἦταν ἀδύνατο νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Οἱ διάδρομοι εἶχαν μιά ἀτμόσφαι-
ρα ἀποθρόνωσης, ἀνθρωπίνης καταπίεσης.

Ὁ Τέρρυ Κλαίην καὶ ὁ ἔντουαρεντ Χάρολντ βρισκόνταν στὸ ἴδιο κελλὶ —ἕνα κελλὶ πού περιεῖχε

δύο ξύλινα σκαμνιά, ἕνα μικρὸ νιπτήρα καὶ δύο σιδερένια κρεβάτια, τὸ καθένα μ' ἕνα λεπτὸ στρώ-
μα καὶ μιά κουβέρτα.

Ὁ Χάρολντ εἶπε στὸν Κλαίην:

—Δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ σὲ κρατοῦν ἐδῶ! Δὲν ἔχουν καμμιὰ κατηγορία ἐναντίον σου ἀκόμα...

Ὁ Κλαίην μίλησε:

—Εἶτε ἔχουν δικαίωμα εἶτε ὄχι, τὸ γεγονός εἶ-
ναι πὼς βρισκομαι ἐδῶ.

—Καὶ δὲν θὰ κάνης τίποτα νὰ βγῆς;

—Ἰσως.

Ὁ Χάρολντ ἦταν καθισμένος στὸ σκαμνί, με-
τοὺς ὤμους ἀκουμπισμένους στὰ γόνατά του, σκυ-
φτὸς καὶ κατσουριασμένος.

—Χίλιες φορὲς καλύτερα νᾶμουν νεκρός! εἶ-
πε.

Ὁ Κλαίην δὲν μίλησε.

—Εἶχα ἀποφασίσει νὰ πολεμήσω. Δὲν μ' ἀρέ-
σει νὰ εἶμαι παγιδευμένος σὰν ποντικός καὶ νὰ περιμένω νὰ με βγάλουν ἀπ' τὸ κελλὶ μου γιὰ νὰ με ρίξουν στὸ θάλαμο τῶν ἀερίων!

—Ἀντιθέτως, εἶπε ὁ Κλαίην, ἐγὼ νομίζω πὼς αὐτὸ πού σοῦ συνέβη ἦταν τὸ καλύτερο πού μπο-
ροῦσες νὰ πάθης!

Ὁ Χάρολντ ἔφησε τὰ φρύδια του.

—Τώρα, εἶτε ὁ Κλαίην, θὰ βάλουμε μπροστὰ τὴν προσφυγή σου. Θὰ ἦσουν σὲ καλύτερη θέση ἂν εἶχες παραδοθῇ οἰκουμενῶς στὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ καὶ τώρα ἔχεις πολλὰς πιθανότητες. Τὸ 'Α-
νώτατο Δικαστήριο θὰ ἐξετάσῃ τὴν περίπτωση σου προσεχτικά. Δὲν θὰ ἐπιηρεασθῇ ἀπὸ συναισθημα-
τικούς λόγους, ὅπως τὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια! Τὸ μόνο πρᾶγμα πού τοὺς ἔκανε νὰ σὲ καταδικάσουν ἦταν τὸ ψέμα πού εἶπες ὅταν δήλωσες πὼς δὲν εἶχες γυρίσει στὸ σπίτι τοῦ Φάρνσουορθ γιὰ δεύ-
τερη φορὰ. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ἀναγκαστικά πὼς ἔκανες δολοφονία. Σημαίνει ἀπλῶς ὅτι ἔκα-
νες ψευδὴ κατάθεση...

Τὸ κεφάλι τοῦ Χάρολντ ἔσκυψε καὶ τὰ μάτια του καρφώθηκαν στὸ πτώμα τοῦ κελλιοῦ.

Ἀκολούθησε μιά μακρὰ περίοδος σιωπῆς, πού θάταν πολὺ δυσάρεστη ὑπὸ ἄλλες συνθήκες. Μὰ στὴ φυλακῇ, δὲν ὑπάρχει κριτήριο γιὰ τὸ πέρα-
σμα τοῦ χρόνου. Ὁ καιρὸς ἔπαινε νὰ ἔχη σημασία, γιατί δὲν ὠδηγοῦσε σὲ καμμιὰ ἀλλαγῇ.

—Ξέρεις, εἶπε τέλος ὁ Χάρολντ, γιὰ ἕνα διά-
στημα νόμισα... νόμισα πὼς ἦσουν ἕνα εἶδος θε-
οῦ... Ἐπειτα, ἀφοῦ ἄρχισα νὰ σὲ λατρεύω, σὲ μί-
σησα!

Ὁ Κλαίην ἔμεινε σιωπηλός.

—Τὶ ὠφελοῦν τώρα ὅλ' αὐτὰ; ἐξακολούθησε ὁ Χάρολντ. Τὸ παιχνίδι τελείωσε! Σὲ εἶχα μισή-
σει ἐπειδὴ στεκόσουν ἀνάμεσα στὴ Σύνθια καὶ σ' ἐμένα. Τῆς εἶχες κάνει κατὶ πού δὲν μπορεῖ νὰ φύγῃ ποτὲ ἀπ' τὴν ψυχὴ της. Τῆς εἶχες ἐπαβάλει τόσο ἀνεξάλειπτα τὴν προσωπικότητά σου, ὥστε τὴν ἔκανες ἕνα μέρος τοῦ ἐαυτοῦ σου... Μπορεῖ ἔσεις οἱ δύο νὰ χωρίσετε, ἀκόμα καὶ νὰ τσακω-
θῆτε, μὰ δὲν μπορεῖτε ν' ἀντισταθῆτε σ' αὐτὸ πού σᾶς ἐνώνει...

—Μ' ἄλλα λόγια, εἶπε ὁ Κλαίην, ζηλεύεις! Κ' ἡ ζήλεια σου παραμόρφωσε τὴν κρίση σου.

—Καὶ βέβαια ζηλεύω. Ἡ μάλλον ζήλευα. Τά-
ρα πᾶ δὲν ἔχω τίποτα νὰ ζηλέψω, ἕνας νεκρὸς δὲν μπορεῖ νάχη γυναίκα.

—Δὲν εἶσαι νεκρὸς ἀκόμα!

—Νομικῶς, εἶμαι νεκρός.

—Ἀνοήσιες!

Καὶ πάλι ἔγινε σιωπὴ. Εἶχε νυχτώσει καὶ σὲ λίγο τὸ φῶς πού ἦταν ἀναμμένο στὸ ταβάνι θά-
σθηκε καὶ δὲν θάμεινε παρὰ ἕνα μικρὸ νυχτερινὸ καντήλι. Οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους, μαζὶ μετὰ τῆς συντριβῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πρωτοβουλίας τῶν κρατομένων...

—Ἐκανα ἕνα σφάλμα, εἶπε ὁ Χάρολντ. Χαν-
τάκωσα τὴν ὑπερδοσιή μου. Εἶπα ψέματα στὸν δικηγόρο μου καὶ αὐτὸ εἶναι πάντα κακό. Στὸ κάτω-κάτω, ἐσὺ ἔφταιγες γιὰ ὅλα.

—Εγὼ; ῥώτησε ὁ Κλαίην μετὰ ἐκπληξῆς.

—Θυμάσαι ἐκεῖνο τὸ ἀγαλματάκι πού εἶχες δώσει στὴ Σύνθια, τὸν ἀνθρωπάκο πάνω στὸ μου-
λάρ;

—Ναί.

—Δὲν ξέρω τί κατάλαβε ποτὲ ἡ Σύνθια ἀπ' τὴν πραγματικὴ φιλοσοφικὴ τὴν σημασία. Εἶναι μιά αὐθόρμητη γυναίκα. Δὲν τῆς πᾶει ἡ φιλοσοφία. Εἶναι ὁ τύπος τοῦ ἀνθρώπου πού στρέφεται πρὸς τὰ ἔξω, εἶναι ἐκδηλωτικὴ, διαχυτικὴ, ζῇ μετὰ τὰ φαινόμενα καὶ ὄχι μετὰ τὴν οὐσία...

—Ξέρω, εἶπε ὁ Κλαίην.

—Εἶναι ἀξιαγάπητη γιατί δὲν χρειάζεται φιλο-
σοφία. Ζῇ τὴ δική της φιλοσοφία. Εἶναι ἡ ἴδια

ἡ ζωὴ. Κ' ἡ ζωὴ εἶναι αὐθόρμητη, εἶναι αἰώνια νιάτα... Ἡ Σύνθια εἶναι ἱέρεια τῆς ζωῆς. Διάβο-
λε, προσπαθῶ νὰ σοῦ πῶ κατὶ πού μοῦ εἶναι δύ-
σκολο νὰ ἐκφράσω...

—Καταλαβαίνω τί θέλεις νὰ πῆς, ἔκανε ὁ Κλαίην.

Ὁ Χάρολντ σώπασε πάλι, καὶ ἔπειτα, ἔπειτα ἀ-
πὸ ἕνα ἑνὸς λεπτὰ, ἐξακολούθησε, σὰ νὰ μὴν εἶχε διακοπὴ ἢ συνομιλία:

—Μοῦ εἶπε κατὶ γιὰ τὴ φιλοσοφικὴ σημασία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπάκου πού εἶναι πάνω στὸ μουλά-
ρι. Τῆς τῶρες πῆ ἐσὺ καὶ θυμόταν ἀρκετὲς λεπτο-
μέρειες ὥστε νὰ μοῦ τὸ μεταδώσῃ μ' ἐντυπωσιακὸ τρόπο... Ἐγὼ συμπαθοῦσα τὸν Φάρνσουορθ. Τὸν ἔβρισκα ἐνδιαφέροντα τύπο. Εἶχε ἕνα σωρὸ ἰδέες πού ἄλλοι ἄνθρωποι δὲν τῆς ἔχουν. Τὴν ἡμέρα πού σκοτώθηκε ὁ Φάρνσουορθ, πῆγα νὰ τὸν δω καὶ παρετήρησα πὼς κατὶ εἶχε στὸ μυαλό του. Προσπαθοῦσε νὰ μοῦ μιλήσῃ, μὰ δὲν μποροῦσε. Τὸν ρώτησα ἂν τὸν στενοχωροῦσε τὸ ζήτημα τῶν χρημάτων τῆς Σύνθια, ἀλλὰ μοῦ εἶπε πὼς ὄχι, τὰ χρηματά της ἦταν ἀσφαλισμένα. Ἐπειτα μοῦ εἶπε πὼς εἶχε μπλέξει σ' ἕνα ἀδιέξοδο, πὼς τὴν εἶχε πᾶθει. Δὲν μπόρεσα νὰ τοῦ ἀποσπάσω περισσότερα. Ἀλλὰ κατάλαβα πὼς... πὼς ἦταν ἔτοιμος ν' αὐτο-
κτονήσῃ!

—Καὶ τί ἔκανες λοιπόν; ῥώτησε ὁ Κλαίην.

—Τοῦ εἶπα νὰ περιμένῃ ἐκεῖ, τοῦ ὑποσχέθηκα πὼς θὰ γύριζα καὶ πῆγα στὸ σπίτι τῆς Σύνθια καὶ πῆρα ἐκεῖνο τὸ ἀγαλματάκι μετὰ τὸν ἄνθρωπο στὸ μουλάρ. ἤθελα νὰ γυρίσω πίσω καὶ νὰ μιλή-
σω στὸν Ὁράτιο Φάρνσουορθ γι' αὐτὸ. Ἡ φιλο-
σοφία μετὰ εἶχε βοηθήσει πολλὰς φορὲς στὴ ζωὴ μου. Τὸ ἀγαλματάκι εἶχε ἀποκτήσει μεγάλη σημασία γιὰ μένα. Ὁ γερο-φιλόσοφος ἦταν ἕνας πνευμα-
τικὸς φίλος μου, ἕνας σύμβουλος, ἕνας ἐξομολο-
γητής... Εἶχα τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ μπορούσα νὰ μι-
λήσω μετὰ τὸν Ὁράτιο Φάρνσουορθ καὶ νὰ τὸν κα-
νω νὰ καταλάβῃ αὐτὰ πού συμβόλιζε γιὰ μένα ἐ-
κεῖνο τὸ μπαμπολό.

Ὁ Χάρολντ σταμάτησε καὶ ἡ σιωπὴ τοῦ κελλιοῦ τοὺς τυλίξε πάλι.

—Εἶναι περιεργο, ἐξακολούθησε σὲ λίγο ὁ Χά-
ρολντ, πὼς ἡ Μοῖρα ἐμπλέξε τὰ πράγματα! ἤ-
θελα νὰ πᾶω στὸν Φάρνσουορθ γιὰ νὰ τοῦ δώσω ἕνα εἶδος φιλοσοφικῆς ζωῆς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πὼς πρέπει τώρα ἐγὼ νὰ πεθάνω!

—Δὲν ἔφτασες ἀκόμα στὸ τέλος τῆς ζωῆς σου, εἶπε ὁ Κλαίην.

Ὁ Χάρολντ δὲν φάνηκε νὰ τ' ἄκουσε αὐτό.

—Ὁχι πὼς φοβάμαι τὸν θάνατο, εἶπε. Θέλω δέβαια νὰ ζήσω, μὰ δὲν φοβάμαι νὰ πεθάνω —
ἐκτός ἀπ' τὸ φόβο τοῦ ἀγνώστου πού ἔχει κάθε ἄνθρωπος. Στὸ κάτω-κάτω, εἶναι ὁ θάνατος;

—Ἐνα ὄνομα, εἶπε ὁ Κλαίην. Ὅταν κανεῖς συναντᾷ κατὶ πού δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ δὲν ξέρει πὼς νὰ τὸ μελετήσῃ, τοῦ δίνει ἕνα ὀ-
νομα καὶ τ' ἀφήνει!

—Πὼς μπορεῖ κανεῖς νὰ μελετήσῃ τὸ θάνα-
το; τὸν διέκοψε ὁ Χάρολντ.

—Μελετώντας τὴ ζωὴ.

—Ὁ θάνατος εἶναι διαφορετικὸς ἀπ' τὴ ζωὴ.

—Παῶς τότε αὐτό;

Ὁ Χάρολντ γέλασε νευρικᾶ.

—Ὅλοι πιστεύουν ὅτι ὁ θάνατος πρέπει νάναί κατὶ διαφορετικὸ ἀπ' τὴ ζωὴ. Εἶναι ἡ ἀντίθεση τῆς ζωῆς, ἡ ἀπουσία τῆς ζωῆς...

—Κ' ἡ γέννηση; ῥώτησε ὁ Κλαίην.

—Αὐτὴ εἶναι ζωὴ.

—Αὐτὸ πού λέμε ζωὴ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα κομ-
μάτι, μιά στενὴ λωρίδα, πού ἀρχίζει ἀπ' τὴ γέν-
νηση καὶ τελειώνει στὸ θάνατο. Ἀφοῦ ἔχουμε γέν-
νηση, φυσικὸ εἶναι νάχωμε καὶ θάνατο. Εἶναι ὅλα τμήματα τῆς ζωῆς. Τὸ κακό εἶναι πὼς δὲν ἔχουμε ἀκριτὴ ἐμπιστοσύνη στὸν Ἀρχιτέκτονα τοῦ κόσμου. Πιστεύουμε πὼς ἦταν ἱκανὸς νὰ σχεδιάσῃ τὸ σῆμα καὶ νὰ ἐλέγξῃ τοὺς οὐρανούς, ἀλλὰ δὲν εἴμαστε ἐντελῶς βέβαιοι πὼς ξέρει τί κάνει σχε-
τικά μετὰ τὸν ἐαυτόν... Ἄλλ' ἂς γυρί-
σωμε σ' αὐτὸ πού ἔλεγες. Εἶχες σκοπὸ νὰ ξανα-
πᾶς νὰ δῆς τὸν Φάρνσουορθ. Ἐποθέτω πὼς πῆ-
ρες μαζὶ σου τὸ ἀγαλματάκι;

—Ναί. Πῆγα στὴ Σύνθια καὶ τὸ πῆρα, γιὰ νὰ τὸ δείξω στὸν Ὁράτιο Φάρνσουορθ. Νόμιζα πὼς ἡ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὸ μουλάρ θὰ τὸν βοηθοῦσε...

Ὁ Χάρολντ σταμάτησε πάλι καὶ σὲ λίγο εἶπε:

—Ἐποθέτω πὼς, ὅταν ἔβας ἄνθρωπος ἀντιμε-
τωπίζῃ πραγματικά τὸ θάνατο, γίνεται κάπως πὸ μακρινός, πὸ ἀμερόληπτος ἀπέναντι στὴ ζωὴ... Θέλησα λοιπὸν νὰ τοῦ δείξω τὸ ἀγαλματά-

"ΜΙΝΩΣ,"

Κάθε δοκιμή...
μιά κατάκτησις

"ΟΛΥΜΠΙΑ," ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΝ 1 - ΤΗΛ. 34.720, 25.708
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΘΗΚΗ: ΟΔΟΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΤΟΓΛΟΥ) ΤΗΛ. 23-619

καὶ —μὰ ἦταν ἀργά. Χτύπησε τὸ κουδούνι καὶ δὲν πῆρα ἀπάντηση. Χτύπησε τὴν πόρτα μετὰ τὰ χέρια μου —τίποτα! Ἀρχισα ν' ἀνησυχῶ. Ὅταν εἶχα φτεγεῖ, εἶχα μείνει μετὰ τὴν ἐντύπωση πὼς ἐτοιμαζό-
ταν νὰ κἀν κατὶ ἀπεγνωσμένο. Ἐκανα λοιπὸν τὸ γύρο τοῦ σπιτιοῦ καὶ μπῆκα ἀπ' τὴν πίσω πόρτα.

»Τὸ σπίτι ἦταν ἥσυχον. Φώναξα τ' ὄνομα τοῦ Φάρνσουορθ. Καμμιὰ ἀπάντηση. Πέρασα ἀπ' τὴν

κουζίνα στὸ γραφεῖο. Ὁ Φάρνσουορθ ἦταν ἐκεῖ—
νεκρός.

»Ἦταν στὴν πολυθρόνα του, μετὰ τὸ κεφάλι πᾶ-
νω στὸ γραφεῖο. Μία σφαῖρα εἶχε τρυπήσει τὸ κε-
φάλι του καὶ αἷμα ἔσταζε στὸ πάτωμα. Σκέφθηκα τότε πὼς ἴσως νὰ εἶχε αὐτοκτονήσει. Ἐτρεξα καὶ τὸν ἔπιασα ἀπ' τοὺς ὤμους, προσπαθώντας νὰ τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 52

Τὸ φλογερὸ χρυσάνθεμο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΟΥ "ΑΝΑΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΗΛΙΟΥ", ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΜΙΤΣΙΚΟ - ΣΥΜΒΟΛΟ ΕΞΩΤΙΚΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ

Όταν η Μιτσικό έγινε δεκαεπτά χρονών πήρε μία μεγάλη απόφαση. Δεν ήταν καμμία από κείνες του παλαιού τύπου Γιαπωνέζες που προορίζονται να κλειστούν στο σπίτι του συζύγου, για να μεταβληθούν σε υπηρέτριες του αθέτη. "Όχι. Η Μιτσικό είχε έμπνευση από το κύμα μοντερνισμού που έχει κατακλύσει τα μεταπολεμικά χρόνια τη χώρα του 'Ανατέλλοντος 'Ηλιου. 'Αφησε την πατρίδα της και ξεκίνησε οδομώνα για το μεγάλο χαρμυλίο του Τόκιο. 'Η θα την ανέβαινε στον άφρο, ή θα την κατάνιζε για πάντα, όριστικά. 'Αγώνας ζωής ή θανάτου. Και τα προσόντα της Μιτσικό; Είχε βέβαια φωνή, τραγουδούσε ωραία. "Όμορφη, δεν μπορούσε να την χαρακτηρίσει κανείς, απλώς συμπαθητική. 'Αλλά διέθετε μία ζωντάνια, ένα ήφαιστειακό μπρίο, που της χάριζε την αδάμαστη άποφασιστικότητα και μία θέληση επιδιώσεως και επιτυχίας.

Κάπως τα κατάφερε στην αρχή. Προσελήφθη τραγουδίστρια σ' ένα νυχτερινό κέντρο. Κανείς, βέβαια, από τους θαμώνες, που τη χειροκρότησαν κάπως χλιαρά τις πρώτες βραδιές, δεν υπαπευδύοντο ότι η «δεσποινίς Χαμαμούρα» —όπως την αγγείλει ο κομφερσιέ— θα γινόταν μέσα σε δυο χρόνια το ίνδαλμα της γιαπωνέζικης νεολαίας. Και η ίδια, φυσικά, δεν το πίστευε. Φανταζόταν την καριέρα της δύσκολη και αργή. "Ωσπου...

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Κάποια νύχτα την είδε ένας όχι πολύ σπουδαίος φωτογράφος. 'Η δουλειά του ήταν να «ψαρεύη» ενδιαφέρουσες φυσιογνωμίες και σώματα, για ήμερολόγια εικονογραφημένα με «πίν-άπ-γκέρλς». 'Ο φωτογράφος την πλησίασε και της πρότεινε να ποζάρη... γυμνή. Και η Μιτσικό δέχθηκε. Κάτι είχε ακουστά για μία ανάλογη ιστορία που έκτιναξε στα ύψη της επιτυχίας μία «συνάδελφό» της στην άλλη πλευρά του ωκεανού. Την Μαίριλιν Μονρόε. Γιατί τάχα να μη γινόταν το ίδιο και στην περίπτωση της; Πόσαρε, λοιπόν, φορώντας μόνο ένα ζευγάρι ψιλές μαύρες... κάλτσες. Και το όνειρο έγινε εφάντασμα πραγματικότητας. Μέσα σε λίγες μέρες εκατομμύρια θαυμαστών μιλούσαν για το νέο αστέρι που ανέβαινε. Το περίεργο όμως και η ειρωνεία της τύχης είναι ότι δεν δοήθησε τη Μιτσικό το κοστούμι της Εύας, αλλά το... πρόσωπό της. Πραγματικά, όχι ότι δεν είχε ωραίο σώμα. 'Ασφαλώς και ήταν έλκυστικώτατες οι γραμμές της. 'Αλλά υπάρχουν χιλιάδες και χιλιάδες κοπέλες στο Τόκιο, που ποζάρουν με ανάλογες αμφιέσεις. 'Εκείνο που ήταν μοναδικό, και που είχε διαδλέψει το εμπειρο μάτι του φωτογράφου, ήταν η ήδυπαθής και φλογερή έκφραση του προσώπου της. Τα άπλωτα συμπαθητικά χαρακτηριστικά, κατάλληλα τουισμένα από το φακό, μεταβλήθηκαν, ως διά μαγείας, σε σύμβολο ενός τύπου.

Ο «ΒΙΚΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ»

Χρειάστηκε, βέβαια, γι' αυτή τη μεταμόρφωση και η επέμβαση ενός άλλου μάγου, που ακούει στο επιβλητικό όνομα «Βίκτωρ της 'Ιαπωνίας». Πρόκειται για έναν από τους μεγαλύτερους μάνατζερ θεατρικών επιχειρήσεων του Τόκιο. 'Ο Βίκτωρ, μόλις διέγινωσε το διάχυτο ρεύμα στην κοινή γνώμη, δεν έδισσε δόλο. 'Ανέβασε τη Μιτσικό στη σκηνή του. Κάτω από την προσωπική του επέμβαση, η νεαρή τραγουδίστρια κατώρθωσε μέσα σε ελάχιστα μήνες να επιτύχει εκείνο που δεν τολμούσε ούτε να όνειρευτη. 'Εγινε το ίνδαλμα των ένδοξων «την-ήττζερς», που ο θαυμασμός τους της χάρισε το ρεκόρ να πουληθούν οι περισσότεροι δίσκοι με τραγούδια της. 'Ιδιαίτερη επιτυχία σημείωσε μάλιστα το γνωστό μας «Μπονζούρ Τριστές», που δημιουργεί πραγματικό παραλήρημα στους ακροατές. "Ό,τι έγινε ο 'Ελδus Πρίσλεϋ για τ' 'Αμερικανόπουλο και ο Τόμν Στρήλ για τὰ 'Εγγλεζόπουλα, έγινε η Μιτσικό Χαμαμούρα για τὰ Γιαπωνέζακια. Τώρα η ημέρα της είναι κλεισμένη μέχρι δευτερολέπτο. Παραστάσεις, πρόβες, δημόσιες εμφανίσεις, —όπου αποθεώνεται από τους νεαρούς και τις νεαρές— φωτογραφίες. Γιατί, φυσικά, η Μιτσικό εξακολουθεί να ποζάρη, όχι όπως την πρώτη φορά. Τώρα της αρκεί να άπαθανατίζει το ήδυπαθές πρόσωπό της με το γλυκό πλατύ χαμόγελο, που σ' αυτό χρωσάει, άλλωστε, τη φήμη της. 'Ετοιμάζεται, μάλιστα, για μία περιοδεία στην 'Αμερική, που προμηνύεται να έχη ανάλογη επιτυχία με την επιτυχία της στην 'Ιαπωνία... "Αξιος ο μισθός της. ■■■

(Φωτ. Camera Press)

«ΚΑΛΥΨΩ ΓΚΕΡΛ» Η ΜΙΤΣΙΚΟ ΠΟΖΑΡΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΝΥΜΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΣΑΝ ΤΗ ΜΙΤΣΙΚΟ ΓΙΑ ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ

... Γιατί περιέχει ό,τι ακριβώς χρειάζεται ο ανθρώπινος οργανισμός (Λίπος - Λεύκιμα - ύδατόνδρακες) και επί πλέον την ΘΕΟΒΡΩ-ΜΙΝΗ που ξεκουράζει, προκαλεί εύχρηστη διάθεση, τόνώνει και ζωογονεί.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Καθαρόν εισόδημα

ΤΟΚΟΣ
9%
(ΑΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ)

Καταθέσεις
επί προθεσμία
6 μηνών και άνω
ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Καθαρόν εισόδημα

ΤΟΚΟΣ
8%
(ΑΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ)

Εις τα
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΤΑΧΥΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΤΑΜΙΕΙΟΝ ΠΑΡΑΤΑΥΤΗΡΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΔΩΛΟ των Γιαπωνέζων «την-ήττζερς», ή δεκαεννιάχρονη Μιτσικό, είδε μέσα σε δυο χρόνια να πραγματοποιηθεί εκείνο που ούτε σ' όνειρό της δεν τολμούσε να εύχθῃ. Οι δίσκοι της σήμερα πωλούνται κατά εκατομμύρια. Τη μεγαλύτερη επιτυχία της σημείωσε το τραγούδι «Μπονζούρ Τριστές», με το οποίο κυρίως θα εμφανισθῇ και στην περιοδεία της στις 'Ηνωμ. Πολιτείες.

'Εδῶ κι' 'Εκεῖ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ υπήρξε η υποδοχή του κοινού και των κοιτικών προς την νεαρά και Θεσσαλονίκης πιανίστα διδάσκαλο Αγγελική Φλώρου, κατά την πρόσφατη εμφάνισή της στο περιήλιο «Γουίγκμορ-Χώλ» του Λονδίνου με έργα Μπετόβεν, Μπραμς, Σούπερτ και Ντεμπυσσύ. Η δίσ Φλώρου φοίτησε στο Ίνστιτούτο Αθηνών, υπήρξε μαθήτρια του κ. Φαραντάτου και συνεπλήρωσε τις σπουδές της στο Λονδίνο υπό την συνεχή επίβλεψη της κ. Μπαχάουερ.

■ **Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ** της Αβυσσηνίας Χαϊλέ Σελασιέ καθιέρωσε ένα παρρησιομ για τους πιστούς συζύγους. Θα απονεμάται στους άντρες που επί 25 τουλάχιστον χρόνια δεν άπαισαν ούτε μία φορά τη γυναίκα τους.

■ **ΤΕΣΣΕΡΙΣ** φοιτητές του πανεπιστημίου του Μπρίστολ (Μ. Βρετανία) έπαιξαν μπριτζ, χωρίς καμία διακοπή, επί 73 ώρες και δέκα λεπτά. Το προηγούμενο ρεκόρ (72 ώρες) το είχαν οι φοιτητές του Σέφφιλντ. Έξάλλου, ένας Έλβετός, ο κ. Άντρε Μουράν, κατέρριψε ένα νέο παγκόσμιο ρεκόρ παίζοντας ακκορντεόν επί 80 ώρες συνέχεια υπό την παρακολούθηση ενός γιατρού κ' ενός συμβολαιογράφου.

ΚΑΤΙΑ Α. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

'Ακαδημίας 61, Τηλ. 616.088

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Το Μέση εποχή... Με την 'Αποκρήσιν απαρλθόν' και τις γιορτές του Πάσχα «μέλλον», έχει αναπτύχθη αρκετό κέφι και αρκετή κοσμική κίνηση. Τα κέντρα γεμάτα, τα «Αστέρια» γνωρίζουν καλύτερες εποχές και οι πρώτοι ιδιωτικοί χοροί στις λέσχες, στον 'Ιππόδρομο και σε ωραία σπίτια γνωρίζουν μεγάλη επιτυχία. Σύμπτωση: Γίνονται δύο σχεδόν Παρασκευές, γιατί αυτή την ημέρα ή πιδό αγαπημένη χορευτική ορχήστρα των 'Αθηνών είναι ελεύθερη...

Το Νεωτερισμοί... Σ' ένα τελευταίο μεγάλο χορό του Σαιν Μόρις, στο «Πάλλας 'Οτέλ», όπου ο κάθε κάτοικος δύσκολα την γλυτώνει με λιγώτερο από... 100 λίρες χάρτινες ημερησίως παρουσάσθηκε το εξής παράδοξο: Στις πρώινες ώρες έπασαν από την οροφή εκατοντάδες μπαλλόνια... 'Αλλά αυτά τα μπαλλόνια δεν ήσαν τα κοινά... Γεμάτα από λαμπρό καμπανίτη και, καθώς έπεφταν ολόκληρα ή σπασμένα, έλουαν όλους τους προχωρημένους ήδη σε γλάντι και μεθύσι με ένα δροσερό και εύγεστο αφέρο. Μη ρωτάτε για τα φορέματα. Είναι ζήτημα αν θα είχαν, πάντως, ξαναφορεθεί.

Το Άτυχίες... Η πριγκίπισσα Μάργκαρετ δεν φαίνεται να φέρνει ιδιαίτερη τύχη στους φίλους της. Ο κ. Μπίλλυ Γουάλλας αυτόσεωρίσθηκε. Έφθασε εις τας Μπαχάμας, όπου φημολογείται ότι πάσχει από μίαν ελαφρά μορφή λευχαιμίας...

Το Σχετικά... εις την 'Αμερική, την Νότιο, γίνεται ένας νέος καυγάς, δσον αφορά τη μετάγγιση

αίματος. 'Ωρισμένοι λευκοί δεν θέλουν, ούτε σε στιγμή κινδύνου, να δεχθούν αίμα που να προέρχεται από νέγρο, και οι Ιατροί αρνούνται να ασχοληθούν με την νέα αυτή περιπλοκή...

Το Μακρινά πολιτικά... Ο νέος πρόεδρος της 'Αργεντινής έχει για μας τους 'Ελληνες ένα όνομα που προλέγει πολλά καλά για τον τόπο του. Λέγεται κ. Φροντίζι...

Το Πώς και Ποῦ... Για μια αλλαγή, θα σας προσφέρουμε μια σειρά από συμβουλές, που δημιουργούν ένα αμερικανικό περιβάλλον... Πώς θα βρήτε σύζυγο... και πού και ποιά είναι τα μικρά μυστικά που θα σας βοηθήσουν σ' αυτό το κυνήγι, το οποίο όχι μόνον επιτρέπεται, αλλά επιβάλλεται όλο το χρόνο στις νεαρές που έφθασαν σε ηλικία γάμου!

Το Προσοχή... Δεν πρόκειται για σοβαρές συμβουλές, αλλά για μικρά μυστικά και λεπτομέρειες πονηρίας. Αρχίζω με τις πρώτες έξι και θα σας προσφέρω κάθε εβδομάδα από μια συλλογή, γιατί το περιοδικό έχει συγκεντρώσει άνω των 100! Λοιπόν: 1. Να αποκτήσετε σκύλο και να τον πηγαίνετε περιπάτους. 2. 'Αν οδηγείτε αυτοκίνητο να το αφήνετε να σταματά σε στρατηγικά σημεία. 3. Να γίνετε μέλος ενός δοσιδικαίου συνδέσμου. 4. Να μην πηγαίνετε έσοχη στο ίδιο μέρος, αλλά κάθε φορά να αλλάζετε τοποθεσία και ξενοδοχείο. 5. Να δοήτε οποιαδήποτε εργασία κοντά σε γιατρό ή ακόμη καλύτερα σε οδοντίατρο! 6. Να κάθεσθε συχνά σε ένα παγκάκι του πάρκου, με ένα σοβαρό βιβλίο... (Και έπεται συνέχεια...) .

Betty Page

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

■ **ΤΟΝ** τελευταίο καιρό, σ' όλες τις μεγάλες εφημερίδες του 'Ηνωμένου Βασιλείου, δημοσιεύεται η εξής περίεργη αγγελία: 'Αμερικανικό πρακτορείο ταξιδίων ζητεί λόρδους διατεθειμένους να δεχθούν στο Λονδίνο 'Αμερικανούς περιηγητές και να τους εξασφαλίσουν προσκλησεις σε εκόκταηλη-πάρτυς.

■ **ΑΓΓΕΛΙΑ** στην εφημερίδα «Μαίηλ Στάρ» του Χάλιφας: «Ζητά διαμέρισμα. Πρέπει να είναι τόσο μεγάλο, ώστε η γυναίκα μου να μείνει εύχρηστα στο σπίτι, αλλά και τόσο μικρό, ώστε να μην υπάρχει θέση για την πεθερά μου. Γράψατε κ. Τζών 'Εντμοντ...».

■ **ΛΟΓΩ** του συναγωνισμού της τηλεόρασης, ο αγγλικός κινηματογράφος περνάει μέρες μεγάλης κρίσεως. 'Εξ ου και το παρακάτω ανέκδοτο: 'Ενας κύριος τηλεφωνεί στο σινεμά της γειτονιάς του: —Τι ώρα αρχίζει η έπομένη παράσταση; —Μόλις έρθετε, κύριε.

■ **Η ΔΙΑΣΗΜΗ** ήθοποιός —δχι πιά νέα— δέχεται την επίσκεψη ενός φίλου της συγγραφέα που της προτείνει να παίξει ένα ρόλο στο νέο θεατρικό έργο.

—Είναι μια υπόθεση συναρπαστική, έξηγη ο θεατρικός συγγραφέας. 'Η ιστορία μιας γυναίκας που επισκιάζει πάντα όλες τις αντίζήλές της. 'Αλλά κάποια μέρα, στα σαράντα της, βρίσκεται αντιμέτωπη σε μια έρωτική περιπέτεια με την κόρη της, ένα ωραίοτατο κορίτσι δεκαοχτώ χρόνων και άνογκάζεται να της παραχωρήσει τη θέση της. Πώς σου φαίνεται; —'Εσοχο! 'Υπέροχο!... Και ποιά θα παίξει το ρόλο της μητέρας;

■ **ΣΤΗΝ** όπερα, στην πρώτη σειρά των καθισμάτων, κάθεται ένα ζευγάρι πολύ φλύαρο, που ενοχλεί τους γύρω θεατές. 'Ενας, που κάθεται ακριβώς από πίσω, σκύβει και διαμαρτύρεται:

—Κύριε, κυρία μου, σας παρακαλώ, δεν ακούω τίποτε! —Αυτό μας έλειπε! Έχει έτοιμη την απάντηση η κυρία. Και τί σας ενδιαφέρει εσάς τί λέμε;

Το κραγιόν
STOP

Σταθεροδοιείται
2 φορές γρηγορότερα στο
χειλή από κάθε άλλο κραγιόν (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία
απορροφητικότης.

Ομορφα
και ελαφρά χείλη

Πλούδια
και μοντέρνοι χρωματισμοί (12 αποχρώσεις).

STOP

ΤΙ ΛΕΝΕ:

“Όταν όμολογής την άγνοιά σου, τη δείχνεις μία φορά” όταν προσπαθής να την κρύψεις τη δείχνεις πολλές φορές.

“Ανώνυμο

“Εκείνο που μας χρειάζεται πάνω απ’ όλα στη ζωή, είναι ο άνθρωπος, που θα μας δώσει την απαιτούμενη αυτοπεποίθηση για να κάνουμε αυτό που μπορούμε.

“Εμερσον

Οι κρίσιμες στιγμές στη ζωή ποτέ δεν μας τσακίζουν, ούτε μας αναδεικνύουν. Οι ώρες αυτές δείχνουν μονάχα τον χαρακτήρα μας.

Τζ. Μάκ “Αρη

“Η κατανόηση και η εκδήλωση συμπαθείας είναι το κλειδί που ταυριάζει στην κλειδωνιά κάθε καρδιάς.

“Ανώνυμο

“Η υπερβολική συλλογή για πράγματα άσημαντα είναι ο τάφος των μεγάλων επιτεύξεων.

Βολταίρος

“Ενας άνθρωπος με θάρρος δημιουργεί την πλειοψηφία.

“Αντριου Τζάκσον

■ **ΓΙΑΤΡΕ ΜΟΥ**, σάς ικετεύω, σώστε με! Είναι τρομερό! Τη νύχτα δεν κλείνω μάτι και την ημέρα, μόλις πιάνω δουλειά, με παίρνει ο ύπνος.

—Δεν είναι τίποτε σοβαρό, καθησυχάζει τον άρρωστο ο γιατρός, θα το ξεπετάσουμε άμέσως... —Μά, γιατρέ μου, είναι πολύ σοβαρό, σάς διαβιάω. Πέφτω στο κρεβάτι, κάνω ό,τι μπορώ για να κοιμηθώ... Τίποτε!... Πηγαίνω το πρωί στη δουλειά μου και, ύστερ’ από πέντε λεπτά, ροχαλίζω.

—Φυσικά, αυτό είναι μάλλον έννοηλτικό. Πού εργάζεσαι;

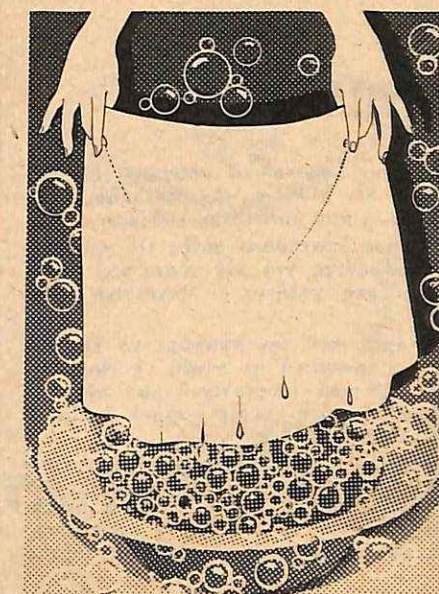
—Στα σφαγεία.

—Και ποιά ακριβώς είναι η δουλειά σου;

—Μετρώ τα πρόβατα.

■ **Σ’ ΕΝΑ** σαλόνι μία κυρία που μόλις γύρισε απ’ την ‘Ιταλία, διηγείται έντυπώσεις απ’ το ταξίδι της. —Στη Ρώμη, λέει έκστατη, είδα έναν Τισιανό υπέροχο! —'Α, ναι, παρατηρεί η Μαντάμ Σουσου δαριεστημένα. Τι ράτσας;

Μη χαλάτε
’αδिका τὰ χέρια σας

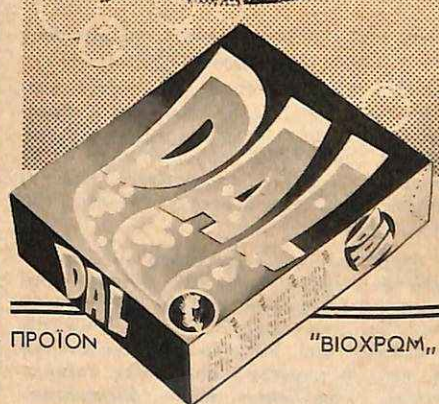

Στη σημερινή εποχή είναι κρίμα να χαλάτε πιά τα χέρια σας στις παλιοσκάφες και τους νεροχύτες, όταν το “DAL” σας δίνει την εξαιρετική ευκαιρία να έχετε άκοπα και γρήγορα την πιο καθαρή πλύση.

Το “DAL”, παρασκευασμένο με τας τελευταίας επιστημονικές μεθόδους, θα σας βοηθήσει να διατηρήτε όλα τα είδη του ρουχισμού σας: BAMBAKEPA, ΜΑΛΛΙΝΑ, ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΛΙΝΑ, ΝΑΪΛΟΝ, κ.λπ., πεντακάδαρα και να μοσχοβολάνε, χωρίς να δαλάπη και έρεδίξη τα χέρια σας.

“Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται “DAL”.

“Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνον “DAL”.

ΠΡΟΪΟΝ “ΒΙΟΧΡΩΜ”

■ **ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ** επιστολών μεταξύ δύο φίλων: —'Αγαπητέ μου, έπειδή πέρασαν τρία χρόνια από τότε που σου δάνεισα έκινες τις τρεις χιλιάδες κ' έχω έπείγουσα ανάγκη από λεπτά, σου κάνω την εξής πρόταση: Δώσε μου τα μισά άμέσως και σου χαρίζω τα υπόλοιπα.

—'Απάντηση: —'Αγαπητέ μου, μολονότι η προσφορά σου δεν είναι διόλου κακή, θα σου κάνω εγώ μία άλλη, ή οποία, όμολογώ, με βολεύει καλύτερα: Περιμένε άλλα τρία χρόνια και είμαστε πάτσι.

■ **ΕΝΑΣ** γέρος φιλόσοφος και κυνικός πέφτει μία μερα βαρειά άρρωστος. ‘Ο γίός του, που ήτανε γιατρός, καλεί δύο συναδέλφους του σε συμβούλιο.

—'Υστερ’ από μία έμπεριστατωμένη εξέταση του άρρώστου, οι τρεις γιατροί έτοιμάζονταν να πάνε στο πλάι-πλάι δομάτιο για να συζητήσουν την περίπτωση του. Είχανε φθάσει στην πόρτα, όταν ο άρρωστος φώναξε κοντά του το γίό του και του ψιθύρισε σ’ αὐτί, χαμογελώντας μελαγχολικά: —Γιέ μου, βασίζομαι σε σένα... για να με προστατεύσεις...

Συναρπαστικό ετών εξωτισμό του! Συγκλονιστικό εθ δραματική του δύναμη!

Το άριστο έργο του μαίερ των εθνοθετών

ΥΒ ΚΙΑΜΠΙ

ΤΥΦΩΝ ΣΤΟ ΝΑΓΚΑΣΑΚΙ

Με τους πιο δυνατούς έρμηνευτές

ΖΑΝ ΜΑΡΑΙ

ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡΡΙΕ

και την καταπληκτική χαπωνίτζα

ΚΙΣΙ ΚΕΪΚΟ

Μία άγάπη δίχως όρια αλλά και δίχως έαπίδα

ΕΙΧΡΩΜΟΝ

Γυρισμένο έξ ολόκληρου στην 'Ιαπωνία.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Παρμένο 100 τοίς 100 μέσα απ' την ίδια τη ζωή

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

ΜΕΤΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ

Σύντομη

Ερμηνεία 'Ιδανική:

ΣΗΛΙΑ ΤΖΟΝΣΟΝ

ΤΡΕΒΟΡ ΧΑΟΥΑΡΝΤ

Παραγωγή

ΑΡΘΟΥΡ ΡΑΝΚ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΝΑΥΠΛΙΕΙΣ...

* 'Αδελφοί, η Ζωή αγάπη είναι, κι αποστολικά πράγματι θα ήθελα ν' άρχιζα αυτή την επιστολή αν δεν πίστευα πως δεν υπάρχει λόγος να άνακατεύουμε τα θεία στη δική μας πρόσκαιρη καθημερινότητα.

* Μά είναι η 'Αγάπη πράγματι που υπαγορεύει αυτές τις γραμμές, μαζί με την εύγνωμσύνη του γράφοντος για τις τόσες και τόσες πανέμορφες μέρες που έχει περάσει στη γαλήνια κι άρχοντική Πολιτεία σας.

* Σώστε την, και βοηθήστε κι εμάς που την αγαπάμε να την σώσουμε! Είναι τούτη μια ευκαιρία μοναδική να στηθεί το Ναύπλιο στην κορφή της πυραμίδας του 'Εθνικού Τουριστικού μας πλούτου, χωρίς κανένα έξοδο, χωρίς καμιά δαπάνη, χωρίς καμιά θυσία εκ μέρους σας εκτός από μία: τήν 'Ομόνοια.

* Δεν είναι λίγο αυτό που ζητάμε από σας, δεν είναι άπλο κ' εύκολο. Στόν τόπο τούτο της μνηχτής, του άλληλοκαρφώματος, της μικροπαμπασίας και της μαροφιλοδοξίας, να δώγεται, πενήντα άνθρωποι, και να διακηρύξετε στο Πανελλήνιο πως η πρώτη πρωτεύουσα του Βασιλείου διατηρεί πάντα την πνευματική κ' αισθητική άρχοντιά της.

* Τί ζητάμε από σας;

* Να στριμώξετε τους δουλετάς σας, να τους πιέσετε, να μην τους αφήσετε ήσυχους στιγμή προτού να ψηφισθούν τρεις ΝΟΜΟΙ.

* 'Ο πρώτος: «Απαγορεύεται η καταστροφή οιασδήποτε προώφους κτιρίου είτε Δημοσίου είτε ιδιωτικού έξ εκείνων που η άρμόδια επιτροπή θα κρίνει διατηρητέο». Αυτό δεν σημαίνει πως απαγορεύεται και οιαδήποτε διαρρύθμιση του έσωτερικού. Πολυκατοικίες έχουν κτίσει πίσω από τέτοιες προσόψεις οι 'Ιταλοί στο Πορτοφίνο. Μά για τους 'Ιταλούς, φυσικά, ο Τουρισμός είναι ένα δεύτερο ένστικτο, παράλληλο σχεδόν προς τόν έρωτα...

* 'Ο δεύτερος νόμος: «Απαγορεύεται η άνέγερση οιοδήποτε κτίσματος Δημοσίου ή ιδιωτικού άνευ έγκρίσεως των σχεδίων από μια υπεύθυνη όλιγομελή επιτροπή». (Στην όποιαν φυσικά δεν θα συμμετέχουν οι ιεροφάντες ούτε του Τουρκιαμπάρκ ούτε της Κομμέντια ντέλ 'Αστε!) 'Υπόδειγμα του ρυθμού που θέπρετε να ακολουθήσει αυτή η 'Επιτροπή υπάρχει ήδη, και το περίεργο είναι πως υπάρχει όχι στο Ναύπλιο, αλλά στο 'Αργος, —το άκαλαίσθητον, άνασούμπαλο και δημοκρατικώς έγκαταλελειμμένον εκείνο 'Αργος. Βρίσκεται σε μια πάροδο άντικρύ στο όζον ΚΤΕΛ και άνηκει σ' έναν όδοντογιατρό! Τέτια περίεργα συναντάει κανείς πολλά στην 'Αργολίδα.

* 'Ο τρίτος νόμος: «Συγκροτείται (προς δράση και όχι προς βαθμιαία αυτοόάλυση, όπως συνήθως συμβαίνει μ' αυτές τις επιτροπές) μια δυναμική Τουριστική 'Επιτροπή από την όποιαν θα περιμένη κανέναν το άκατόρθωτο: να αποόδιδι άμεσα, σαφή και τελεσφόρα αποτελέσματα».

* 'Εχετε κότσια να την φτιάξετε;

* Σείς με την τόση σας καλλιέργεια, με την δαντελλένια κοινωνική σας ζωή με τις καντριλλίες σας και τους ίδίσκους σας, και το θαυμάσιο εκείνο «Παλαμίδι»;

* 'Εχετε τη δύναμη να τα βάλετε με τα δενζινάδικα, τους εργολάβους, τους οικοπεδομεσίτες και κυρίως με μερικούς άπ' τους πατριώτες σας που έχουν μαγευτή άπ' την σύγχρονη άθηναϊκή αβλιότητα και θέλουν να την μεταφέρουν ντε και καλά κάτω από τόν ναυπλιακό ούρανό;

* Παρασάγγες έχει προχωρήσει το Ναύπλιο σήμερα στην τουριστική του εξέλιξη σε σχέση με άλλες έλληνικές περιοχές. 'Ο «Αμφιτρύων» συναγωνίζεται όποιοδήποτε διεθνές ξενοδοχείο, το «Μπουρτζι» είναι ένα άπό τα πιδ πρωτότυπα ένδιατήματα της Μεσογείου, το «Παλαμίδι» σε λίγο δε δάχη τίποτα να ηλέψη άπό το «Ελισιον» ή το «Ρενιάκι».

* Μά όταν κ' οι πλέον άντιτουριστικές πόλεις της 'Ελλάδος (ή Κοζάνη, να πούμε, ή το 'Ηράκλειο της Κρήτης) άρχίζουν κι άποτούν τουριστική συνείδηση, δεν είναι κρίμα κι άδικο να επαναπαυθώ στην κρατική μόνο πρωτοβουλία και την καθ' όλα βέβαια θαυμαστή δραστηριότητα της Τουριστικής 'Αστυνομίας και του 'Ελληνικού 'Οργανισμού Τουρισμού;

* Στελέχη έχετε. Μυαλό, δεν σας λείπει. Φαντασία, άλλο τίποτα. Σχέδια για κερναβάλλια, άγώνες, παραστάσεις, συνεχώς περιπλανητάι στις κλειστές σας κοινωνικές συναστροφές. Όλα μπορούν να γίνουν, άρκεί να γίνη πρώτα ένα: η 'Επιτροπή.

* Κι άρκεί αυτή η 'Επιτροπή να μαζευτή ένα πρωί και να δώση όρκο πάνω στο ιερό Ευαγγέλιο πως δεν θα τσακωθή, δεν θα κρυπτο-υπονομευθή και δεν θα αύστυναχθή τουλάχιστον για ένα χρόνο...

* Όλα τα άλλα, θα έρθουν μόνα τους...

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 17 έως 23 Μαρτίου 1958

Μην προσπαθήσετε να άντισταθήτε στην δύναμη του πεπρωμένου. Πολλές φορές κάνουμε λάθη που ύστερα τα πληρώνουμε σ' όλη μας την ζωή. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Οι αισθηματικές σας ύποθέσεις παίρνουν την τροπή που επιθυμούσατε άπό καιρό. Οι μικρές δυσκολίες δεν πρέπει να σας άποθαρρύνουν. Εύνοϊκή ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Πρέπει βεβαίως κανείς να πιστεύη στον εαυτό του, χωρίς όμως να δάχη παροπίδες σε τέτιο σημείο, ώστε να μην άντιλαμβάνεται άρισμένα βασικά γεγονότα. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Καλύτερεύει η κατάσταση και σύντομα θα λάβετε πολύ εύχάριστες είδησεις άπό μακριά. Μη γίνεστε άπαιτητικός άπό την οικογένειά σας. Εύνοϊκή ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 8.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Δεν πρέπει να πλανάσθε. 'Η ζωή έχει τις καλές και τις κακές της στιγμές και χρειάζεται άρεκτη δύναμη για να τις παρακάμψη κανείς. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 Αύγ. - 22 Σ'ρίου: Οι αποδείξεις που κρατάτε στα χέρια σας δεν πρέπει να μεταβληθούν σε όπλα εναντίον σας. 'Εχετε παρεξηγήσει πάρα πολλά πράγματα. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωδρίου: Μάθετε να ξεχωρίζετε το καλό άπ' το κακό, πριν δημιουργηθούν καταστάσεις που θα σας φέρουν σε δύσκολη θέση. Κουράγιο. Εύνοϊκή ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 10.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 'Οκτ. - 22 Ν'ρίου: Μία εύχάριστη εκπλήξη θα σας ξαναδώσει καινούργιο κουράγιο και κέφι να συνεχίσετε τόν άγώνα, που σύντομα θα καταλήξη σε σειρά άτυχιών. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 23 Νοεμ. - 21 Δ'μβρίου: 'Εχετε βεβαίως δίκιο, αλλά είναι προτιμότερο να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας παρά να παρασυρθήτε σε μέλλουσες να άποτύχουν έέργειες. Εύνοϊκή ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 4.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Τα μίση δεν οδηγούν τους ανθρώπους στον καλό δρόμο. 'Η άνωτερότης είναι το μόνο συναίσθημα που μπορεί τελικά να επαναφέρει την προτέρα κατάσταση. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 8.

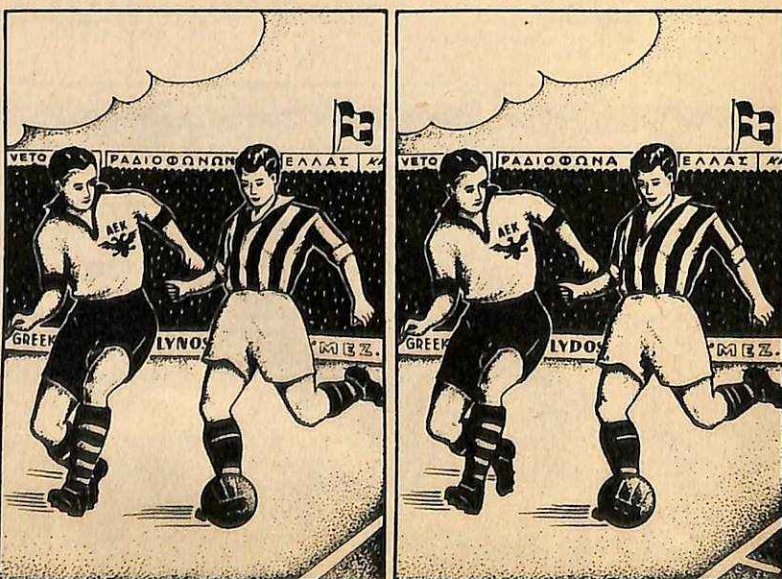

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 20 'Ιαν. - 18 Φ'ρίου: Όσοι έχουν τη δύναμη να ξεπερνούν χωρίς ίχνη τα εμπόδια της ζωής, κατορθώνουν στην εποχή μας να επιπλεύσουν και να επιτύχουν. Εύνοϊκή ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 29.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν άπό 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Μία πάρα πολύ σπουδαία εργασία που θα σας διατεθή σύντομα θα δώση την ευκαιρία στο περιβάλλον σας να σας κρίνει επί τέλους εύνοϊκά. Θάρρος. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει άπό το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Το επίθετον μίας πασιγνώστου στάρ του κινηματογράφου που συμαίνει — εις την γλώσσαν της έθνικότητός της —...δημάρχος! — Προηγούνται του 'Ανακτος
- 'Υποχωρώ, ύποτάσσομαι — Νοτιοαμερικανική πρωτεύουσα
- Το μικρό όνομα της προαναφερθείσης στάρ — Πόλις και κοιμητεία της 'Ιρλανδίας
- 'Η κοκκινομαλλούσα σύζυγος του Φερνάντο Λάμας, η 'Αρλήν... Ποσοτικών επίρρημα (δημ.) — 'Αριθμός 6
- Μέρος του ποδός, ένάρθρος — Συμβία... άμνηρική
- Λέγεται, δίδοντας — 'Ευτυρετεί την όπτησιν κερών (δημ.)
- Μονάς δάρους (αίτ.)

- Μαζύ με το γουρούνι... γίνεται βόδι! — 'Εξμνεί ήρωίσμούς
- Νομός της Γαλλίας — Περιέχει πολλά 6 τηλεφωνικός κατάλογος
- Συνήθως σίδημα, περιέχον πυόν — Βελγική λουτρόπολις
- Περίφημος σινική δυναστεία του Γ' αιώνας π. Χ. ή... ένός ζώου κλητική — 'Αρτυμα (γεν.)
- Διαπράττονται άπό άνηθίκους άνδρών
- 'Αρμος... λατινιστί, ως στίδος διεθνώς γνωστή — Σημείον αριθμητικής

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Στρατιωτικών παράγγελμα — Δέν ίκανοποιούν τους περισσότερους των μισθωτών
- Λαμβάνεται δι' έκθλιψως (αίτ.) — 'Ατεμχίστο (κυριολ.)
- 'Ομνηρική ήρω, υός του Νηλέως και της Χλωρίδος (αίτ.) — Το θηλυκόν μίας μετοχής που δηλοι ύπαρξιν
- Περίφημος εκ Πύλου μάντις — 'Η δοτική ένός ζώου, προφερό

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

- μενα μαζί
- Αθηναϊκόν πρσάσιον — 'Αποτελούσαν, το πάλοι, μετά του Γιαννάκη, τά... Δαρδανέλλια τών 'Αθηνών
- 'Ο μέγιστος τών παραποτάμων του Ροδανού — 'Η του Στέντορος έξίσουτο προς την... 500 άνδρών — Μετοχή ούδετέρου
- Πλείστα όσα έντύπων υπάρχουν συνήθως στα γραφεία τών άρχισυντακτών
- 'Αντίστροφος νότα — Κατ' εύθείαν (δημ.) — Γνωστόν άπό την αυτονομίαν της Κρήτης όνομα ένός πασά
- 'Ιδρυμα... κομικών ασφάλισων — Πρόβεςις πρό φωνήεντος ψηλουμένου — 'Ητο 6 Βουκεφάλος
- Τών έρωτευμένων ρήμα... λατινιστί — Παλουνται, σε όλα τα ζαχαροπλαστεία, ένάρθρως
- Δημοφιλέστατος στους Παριζιάνους τραγουδιστής — 'Ερωτά διά την τιμήν
- 'Αοιδός, μέλος του χορού και λ-δία του μελοδράματος (ξεν.)

ZIGK ZAGK

'Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίστε λοιπόν άπό όποιοδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε άπό το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρίσκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για καθ' λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για καθ' λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για καθ' λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για καθ' λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για καθ' λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Π	Α	Ν	Μ	Η	Λ
Λ	Α	Κ	Ε	Α	Β
Υ	Φ	Υ	Π	Ι	Ε
Σ	Ο	Ρ	Ο	Β	Ο
Α	Κ	Θ	Υ	Ν	Ω
Μ	Η	Ρ	Τ	Τ	Ν

Για κάθε λέξη τών 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο τών βαθμών που μπορούσατε να πετύχετε. Βαθμοί άπό 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

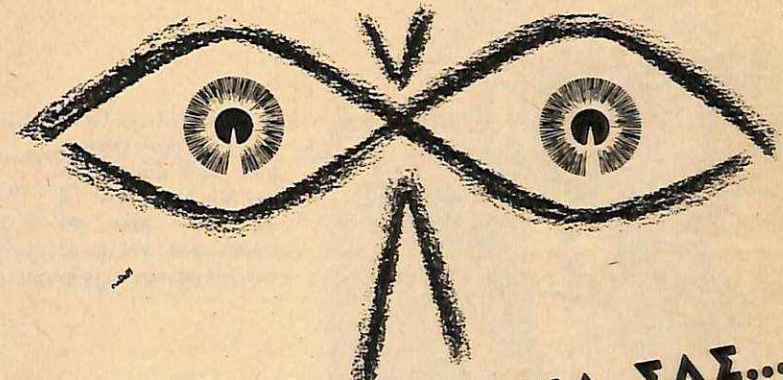
Βαθμοί άπό 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί άπό 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί άπό 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί άπό 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 52

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ...

'Από την κούρασι και άπό τόν ήλιο...
'Επισκεφθήτε τόν γιατρό σας
και έμπιστευθήτε την
πιστή έκτέλεσι κάθε
ιατρικής συν-
ταγής
στα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

και φυσικά... κοφώντες Μαρινουπόουλου

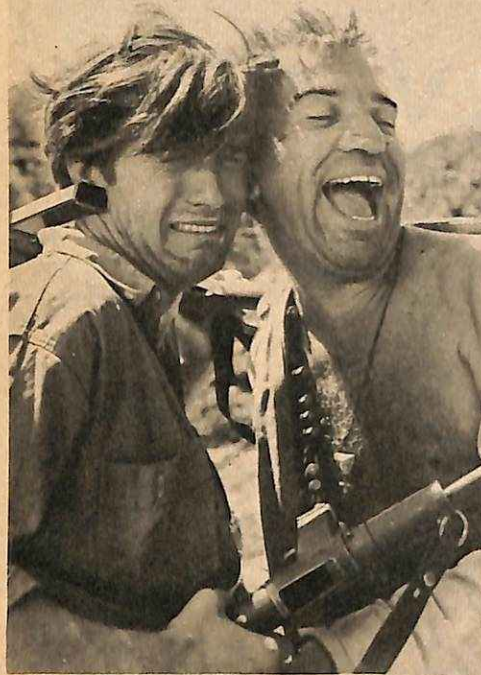
Έκτελούνται συνταγαι ΙΚΑ και 'Εταιρειών

Με τις
ΣΕΡΒΙΕΤ ΥΓΕΙΑΣ

άσφάλεια - καθαριότης
άνεση - αυτοπεποίδηση

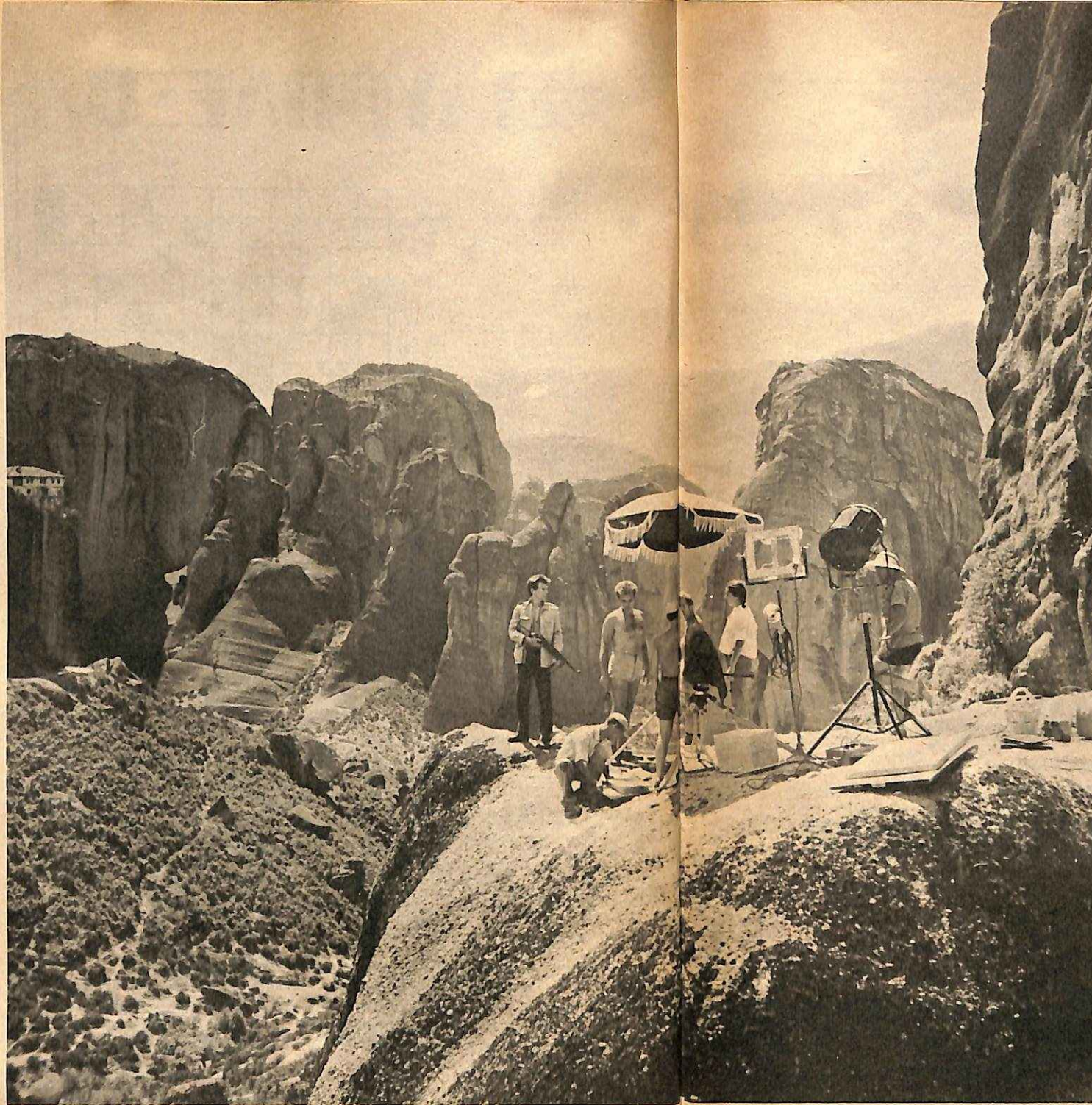

←
Ο ΓΕΡΟΣ (Τίτος Βανδής) δεν ελπίζει πιά. «Θα μάς ξεπαστρέψουν άργά ή γρήγορα», λέει και σκάει στα γέλια με τόν τρόπο των μικρών

ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ έμεινε το κινηματογραφικό συνεργείο στην άγρια φύση των Μετεώρων, προσπαθώντας με χίλιες δυσκολίες να μετακινήται στους απότομους γκρεμούς και στους μεγάλους και γλιστερούς δράχους.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΛΛΗ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Ο ΕΝΑΣ (Πέτρος Φυσσούν) σκότωσε έναν προδότη. Ο άλλος (Ανέστης Βλάχος) τόν αδελφό του για μερικά μέτρα χωράφι. Τώρα πασχίζουν και οι δύο τους να ξεχαστούν κάποτε και να γλυτώσουν.

ΣΤΟΝ ΠΗΝΕΙΟ ΓΥΡΙΣΤΗΚΑΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΣΤΟΙΧΙΣΕ ΠΟΛΥ ΜΟΧΘΟ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ

ΟΙ ΦΥΓΟΔΙΚΟΙ

Το καλοκαίρι που μάς πέρασε, οι ξένοι περιηγητές, που φθάνανε να επισκεφτούν και να θαυμάσουνε τους μοναδικούς σ' όλο τον κόσμο δράχους των Μετεώρων με τα παλιά βυζαντινά μοναστήριά τους, μένανε συχνά έκπληκτοι βλέποντας να περνάνε κοντά τους τρεις ώπλισμένοι άντρες, αξύριστοι, με μακριά μαλλιά, με βρώμικες μισοστρατιωτικές στολές και σειρές από φυσεκλίκια, περασμένα σταυρωτά στο κορμί τους. Τό ήλιοκαμένο δέρμα τους, ο άνετος τρόπος που κρατούσανε τα όπλα τους, η εύκολια που περπατούσανε στους απόκρημνους δράχους, τούς κάνανε να μοιάζουν με κομμάτια από το ίδιο το τοπίο.

—Α! Έχω άκουσει γι' αυτούς, είναι κυνηγοί αγρίων αετών, εξήγησε δυνατά στους άλλους, που κοίταζαν έκπληκτοι, μία Γαλλίδα περιηγήτρια.

Ο Ένας από τους τρεις κυνηγούς «αγρίων αετών» χαμογέλασε, κάτι είπε στους άλλους δυο, και οι τρεις μαζί βάλανε τα γέλια. Τα βλοσυρά ήλιοψημένα πρόσωπά τους πήραν μία εύθυμη έκφραση, που δεν ταίριαζε καθόλου με το υπόλοιπο «σκληρό» παρουσιαστικό τους. Δεν ήτανε «κυνηγοί αγρίων αετών», ήτανε μονάχα οι τρεις πρωταγωνιστές της καινούργιας ταινίας του Νίκου Κούνδουρου, που

γυριζότανε όλο το καλοκαίρι στην άγρια, επιβλητική φύση των Μετεώρων.
—Ο Κούνδουρος, μάς εξηγεί ο Πέτρος Φυσσούν, θέλησε, πριν αρχίσει το γύρισμα, να μάς εξοικειώσει με το περιβάλλον και τους χαρακτήρες των ρόλων μας. Στην αρχή ήταν δύσκολο και κοπιαστικό. Τα όπλα μάς κόβανε τον ώμο, οι απότομοι, γλιστεροί δράχοι μάς κόβανε τα γόνατα και οι τεράστιες χαράδρες, που ανοίγονταν μπροστά στα πόδια μας, μάς κόβανε την ανάσα. Και ο Κούνδουρος μάς έλεγε διαρκώς: «Θα μάθετε να περπατάτε στην άκρη του γκρεμού σ' να κάνετε περίπατο στην πλατεία Συντάγματος κι όχι σ' αν κοπελίτσες που ανεβαίνουν στο Λυκαβηττό με ψηλά τακούνια».

—Στο τέλος πήραμε τέτοιο αέρα, προσθέτει ο Τίτος Βανδής, που συχνά κινδυνέψαμε να γκρεμιστούμε σ' εκείνα τα τεράστια δάραθρα. Μία μέρα με πήρε ο ύπνος και, καθώς στριφογύριζα για να δουλευτώ καλύτερα πάνω στο σκληρό δράχο, δρέθηκα χωρίς να το καταλάβω στην άκρη ακριβώς του γκρεμού. Άνυπντος, χασμουριάμουναι και στριφογύριζα με κλειστά μάτια, ενώ οι άλλοι είχανε παύσει.

—Ασπρίνανε τα μαλλιά μας, λέει η Νέλλη Αγγελίδου —πρωταγωνίστρια και μοναδική γυναί-

κα της ταινίας—, ώσπου να του δώσουμε να καταλάβει πού βρίσκεται.

—Για να γυριστεί αυτή η ταινία, λέει ο σκηνοθέτης Κούνδουρος, χρειάστηκε πολλή καλή θέληση και πολλή υπομονή από μέρους όλων, ήθοιων και τεχνικών. Οι συνθήκες της δουλειάς ήταν δύσκολες. Άρχισαμε τον Αύγουστο, με 42 βαθμούς θερμοκρασία, με τα φοβερά δράχια των Μετεώρων να καίνε σαν πυρωμένα σίδερα, και τελειώσαμε τον Δεκέμβριο μ' ένα δαιμονισμένο κρύο και βροχές, με πολλές σκηνές που έπρεπε να γυριστούν μέσα σ'ε πατάμια, με το συνεργείο χωμένο με τις ώρες μέσα στα νερά ή στις λάσπες. Είχαμε, όμως, «κέφι». Μας άρεσε η δουλειά που κάναμε και κάθε εμπόδιο που μάς τύχαινε το περναίσαμε με καλή διάθεση και με το περίεργο εκείνο ταλέντο που έχουμε εμείς οι Ρωμηοί να τα βγάζουμε πέρα στις πιο άπιθανες δυσκολίες. Ώδηγούσαμε μόνοι μας τ' αυτοκίνητά μας, στήναμε σκηνές, φτιάχναμε «άσπραγγιστικά» έργα για να γλυτώνουμε από τις βροχές και συχνά ανοίγαμε δρόμους στα κατσάρβαρα, για να μπορέσει να σκαρφαλώσει το αυτοκίνητο με την ηλεκτρική γεννήτρια.

—Τα χέρια μου κάναμε ρόζους, γκρινιάζει ο Φυσσούν. Έσκαψα δρόμους κ' έσπρωξα αυτοκίνητα

τόσο, που κόντεψα να ξεχάσω πώς είμαι ήθοποιός.

—Η τέχνη θέλει θυσίες! Αποφαινεται με σοβαρότητα ο Ανέστης Βλάχος, ο πιο νέος από τους πρωταγωνιστές της ταινίας.

Για την υπόθεση της ταινίας ο Κούνδουρος προτιμά να μη μιλήσει. «Ο κινηματογράφος είναι αφήγηση με εικόνες», μάς λέει. «Ό,τι κι αν πω τώρα, θα φανή φτωχό. Το πραγματικό «κινηματογραφικό έργο» ούτε γράφεται, ούτε λέγεται. Γεννιέται από την αρμονική συνύπαρξη όλων των στοιχείων που το συνθέτουν. Την εικόνα και την κίνηση, το λόγο, τον ήχο, τη σιωπή, τη μουσική».

Γρήγορα, λοιπόν, θα δούμε μία ακόμη ελληνική ταινία που, όπως δείχνουν τα πράγματα, θ'αναι ένα ακόμη βήμα στην εξέλιξη του νεαρού ελληνικού κινηματογράφου. Ο Κούνδουρος μάς έχει ξαφιάσει με τον πρωτότυπο δυναμισμό των ταινιών του. Τώρα, η συνεργασία του με την «Φίνος Φίλμ», που διέθεσε τα τελειότερα καινούργια εργαστήριά της, και η μετάκληση από την Ιταλία, ειδικά γι' αυτή την ταινία, του οπερατέρ Τζιοβάνι Βαριάνο εγγυώνται πολλά. Πρωταγωνιστεί: ο Τίτος Βανδής, ο Πέτρος Φυσσούν, ο Ανέστης Βλάχος, η Νέλλη Αγγελίδου. Το σενάριο είναι του Κούνδουρου.

ΟΙ ΞΕΝΑΓΟΙ ΘΑ ΥΠΟΔΕΧΩΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΣ ΜΟΛΙΣ ΦΘΑΝΟΥΝ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Τριάντα πέντε εκατομ. άτομα υπολογίζεται ότι θα επισκεφθούν την Διεθνή Έκθεση των Βρυξελλών, που άνοιξε τις πύλες της στις 17 'Απριλίου 1958.

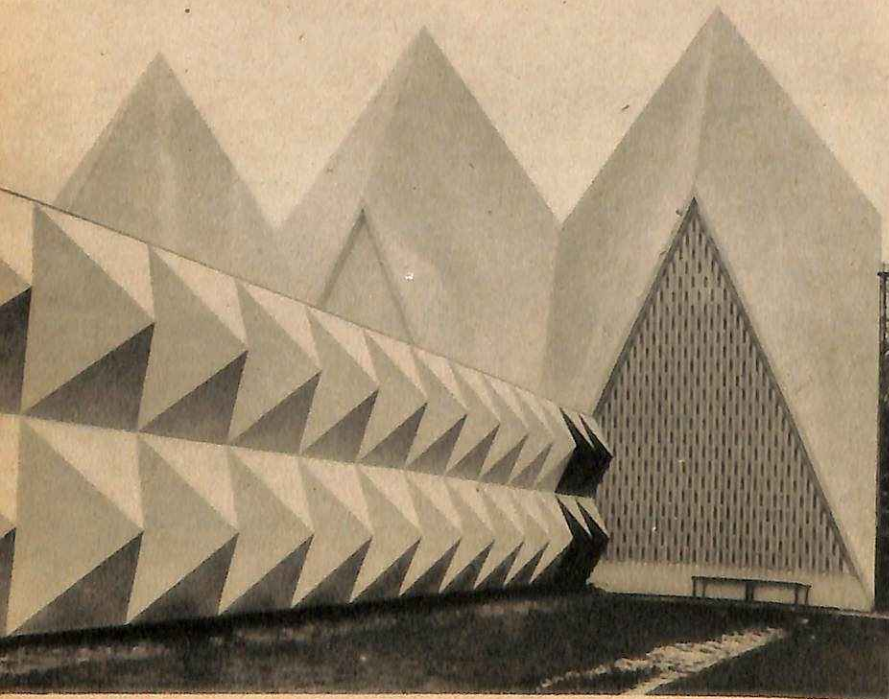
Οι εργασίες για την κατασκευή των περιπτέρων της έκθεσης διεξάγονται μ' ένα πυρετώδη ρυθμό και ήδη κοντεύουν να συμπληρωθούν τα ήδη οργανισμών, που παίρνουν μέρος στην έκθεση. Η έκταση που κατέχει το αγγλικό περίπτερο είναι μιά από τις μεγαλύτερες και συναγωνίζεται τους χώρους που έχουν κατα-

λάβει οι 'Ηνωμένες Πολιτείες, ή Σοβιετική Ένωση, ή Γαλλία και η 'Ολλανδία. Ο βελγικός τομέας καταλαμβάνει, μαζί με το Βελγικό Κογκό, το ένα τέταρτο του χώρου της έκθεσης.

Η Διεθνής Έκθεση των Βρυξελλών θα μείνει ανοικτή ως τις 19 'Οκτωβρίου. Στη διάρκεια της έχει καθορισθή να γίνουν μεγάλες γιορτές προς τιμήν των κρατών που συμμετέχουν σ' αυτήν και που θα περιλαμβάνουν χορούς, θεατρικές παραστάσεις και πυροτεχνήματα.

(Φωτ. The Time Photograph)

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΕΧΕΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟ, ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΣΧΗΜΑ

Όλες οι μεγαλύτερες μάρκες καλλυντικών και άρωμάτων ELISABETH ARDEN, PAYOT HELLEN RUBINSTEIN, AYER.

Επί τη εύκαιρία γνωρίζωμεν ὅτι τὰ γνήσια Γαλλικά άρώματα πωλῶνται καὶ χύμα μετὸ γραμμάριον.

MA GRIFFE, ARPÈGE, SCANDAL, CHALIMAR, MITSOUKO, HEURE BLEUE, TABU, BOLERO, N° 5 CHANEL, SOIR DE PARIS

Δοκιμάσατε τὴν ἀδύνατον νοσηρίαν N° 7 Βαγενά!

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

...πού μὰς ἔστειλαν

«ΑΠΟΨΕ Η ΓΗ ΚΑΙΕΙ». ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ Ν. ΚΑΡΤΕΡ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) 'Αθήναι 1958. 'Ορθά παρατηρεῖ ὁ 'Ανδρέας Καραντώνης πῶς: ἡ ποίηση τοῦ Κάρτερ ἐκφράζει μὲ προσωπικὸν τόνον τὸ ἀγχος τῆς ἐποχῆς μας. 'Η φωνὴ τῆς εἰλικρινῆς καὶ ἡ λεπταίσθησις τῆς ἐκδήλη. 'Ο Γιώργος Κάρτερ, πρῶτον, εἶναι μιὰ πολὺτιμη καὶ αἰσιόδαξη σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς συγχρόνου ἀθηναϊκῆς πνευματικῆς ζωῆς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ποίηση καὶ τελειώνοντας στὴν Ραδιοφωνία καὶ μεθυσίον, ἐλπίζω, στὴν Τηλεόραση. Στὰ δέκα περίπου χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ παρουσιάστηκε στὸν νεοελληνικὸ ποιητικὸ ὀρίζοντα μετὰ τὰ 'Ἐλ ἀντιφειγγίσματα τῆς ψυχῆς μου' ἔχει διανύσει ἕναν δρόμον ἀρκετὰ σημαντικόν. «Μὲ τὴν αἴσθησιν τῶρα τῶν ἀποστάσεων —χαραγμένη στὴν ἡλικία τοῦ ὕψους μου— περιπολῶ τὰ γεγονότα, μακριὰ τῆς, κοντὰ τῆς» λέει κι' ὁ ἴδιος...

ARISTOPHANES — two plays — «Peace» and «Lysistrata» — a new translation by Doros Alastos — «Zeno», London 1957. Σελ. 145. 'Η «Λυσιστράτη» καὶ ἡ «Εἰρήνη» ἀνήκουν στὴν κατ' ἐξοχὴν δημιουργικὴ ἐποχὴ τοῦ 'Αριστοφάνη: πραγματεύονται τὸ ἴδιο θέμα ἀπὸ δύο διαφορετικὰς πλευρὰς καὶ ἀποτελοῦν σημαντικὸν σταθμὸν στὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἀττικῆς Κωμωδίας.

Ἡ νέα αὕτη ἐκδοσις τῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Δώρου 'Αλαστοῦ περιλαμβάνει, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κείμενα, μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐνδιαφέρουσες καὶ πρωτότυπες παρατηρήσεις καθὼς καὶ ἕνα εἰδικὸν χάρτη τῆς Ἀρχαίας 'Ελλάδος μετὰ εἰδικὴν μνείαν ὅλων τῶν τόπων ποὺ ἀναφέρονται στὶς δύο κωμωδίας.

«ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ» ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΡΘΕΝΗ. (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) 'Αθήναι 1957 Σελ. 30.

Μὲ τὴν παράξενον ἀρχιτεκτονικὴν τῶν στίχων του, ποὺ ἔχει κάτι ἀπὸ τὴν ἀρμονία τῆς κλασσικῆς μουσικῆς, ὁ κ. 'Αγγελος Παρθένης δίνει στὰ ποιήματά του ἕνα ρυθμὸ χορευτικόν, ποὺ γεννᾷ ἕνα αἶσθημα χαρᾶς. Ξεχωρίζουν, ἀπὸ τὶς «Ρίμες τοῦ Μάρκου Ροδόση» ἡ «Τρίτη» καὶ ἀπὸ τὰ «Κάνιστρα τῆς Ἀκρογιαλίας» τὸ ποίημα «Μὲ τὸ στυτό».

«ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΟΥΛΙ» (ΠΟΙΗΜΑΤΑ), ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΥ. 'Αθήναι 1958. Σελ. 27. 'Ο νέος αὐτὸς ποιητὴς μὰς δίνει ἄλλη μιὰ φορά, ἴσως ἀπὸ τέσσαρα χρόνια, μιὰ ἀρτια συλλογὴ ποιημάτων, ὅπου μετὰ τὴ σωστὴ τεχνικὴ τοῦ στὸν ἐλεύθερον στίχον προσφέρει ὁλοζώντανες τὶς εἰκόνες ποὺ νοιώθει νὰ πᾶλλωνται μέσα του. Ἔχουν πολλὴ εὐαισθησίαν τὰ ποιήματά του, μὰ ἀξίζει ν' ἀναφέρουμε ἰδιαίτερα τὸ «Υστερόγραφον» καὶ τὸ «Οὐρανὸς καὶ θάνατος».

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΚΛΕΚΤΙΚΟΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΕΣ ΤΟΥ

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΠΛΗΤΤΕΙ...

Θυμάστε τὸν χαριτωμένο παραθεριστὴ τῆς Μυκόνου; Περιμένει ἀνυπόμονος τὸ καλοκαίρι καὶ στὸ μεταξὺ... τὰ βάζει μετὰ τοὺς σκύλους.

Ο Πέτρος πλήττει... Τὸν θυμάστε, ἀλήθεια, τὸν Πέτρο, τὸν δημοφιλέστερο παραθεριστὴ τῆς Μυκόνου; Πρὶν λίγους μῆνες οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ εἶχαν προσφέρει τοὺς ἀναγνώστες των μιὰ σύντομη σκιαγραφία τοῦ... οὐρανοκατέβατου τουρίστα τῆς Μυκόνου, ποὺ εἶχε κατορθώσει νὰ μαγέψῃ ντόπιους καὶ παρεπίδημους. Ἐκτοτε πέρασε ἡ περίοδος τῶν διακοπῶν, ἐφυγαν οἱ παραθερισταί, ὁ συμπαθέστατος ὁμοῦ πελεκάνος δὲν ἐγκατέλειψε τὸ νησί. Κάνει καθημερινὰ τὸ

συνθισμένο σεργιάνι του, δὲν μπορεῖ μονάχα νὰ καταλάβῃ τί ἔγινε ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ποὺ γέμιζε ἄλλοτε τὴν προκουμαία, γιὰ τὴν ἡσυχία ὁλόγυρα. Καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ντόπιων δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ διώξῃ τὴν πλήξη του. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ κάπως αὐστηρὴ στάση του ἀπέναντι στὸν καμένο τὸ σκύλο. Ὁ Πέτρος ἔχει νευράκια. Καὶ περιμένει μὲ ἀνυπομονή νὰ ἔλθῃ πάλι ἡ ζέστη ποὺ θὰ γεμίσῃ τοὺς δρόμους μετὰ θέρυδα καὶ ἀνθρώπους.

ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΒΑΖΗ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΧΛΗΡΟΥΣ

Lait de Lanoline

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ
SÉNART, PARIS

Τὸ χρησιμοποιοῦν μετὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα ὅλες οἱ γυναῖκες στὴν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
Μ. ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ • ΑΘΗΝΑΙ, ΔΩΡΟΥ 11*

ΑΛΜΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝΑΥΤΗΓΩΝ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

Όλυμπία

Τὸ μεγαλύτερον νεώτερον
ταχύτερον Ἑλληνικόν
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ

23.000 τόνων ναυπηγήσεως 1953
ταχύτητος 21 μιλίων

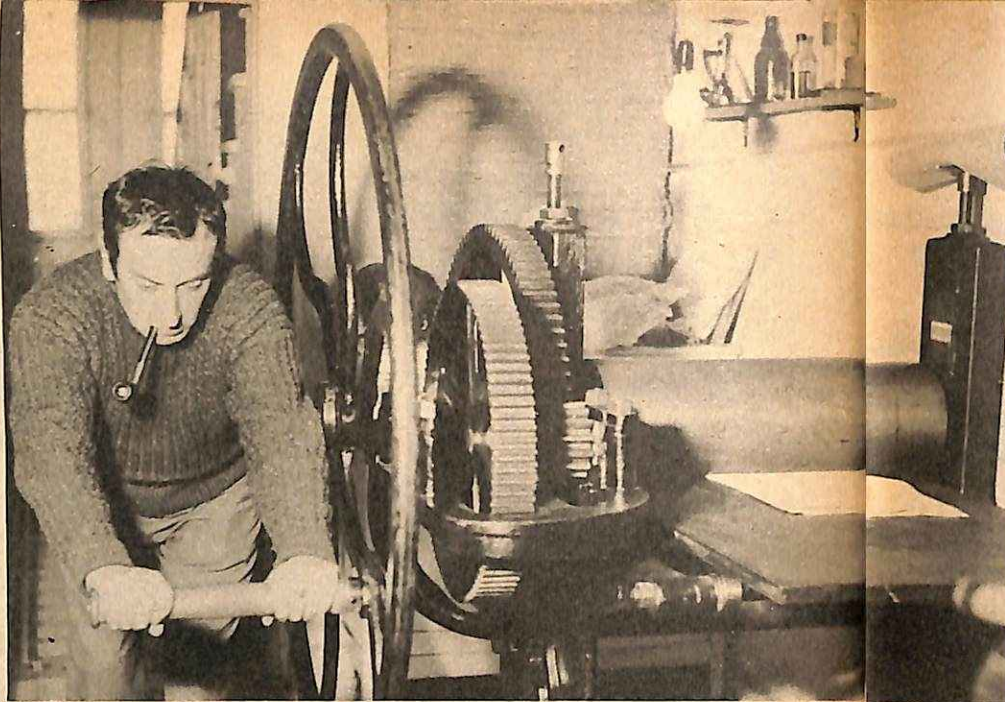
Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17 - 19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

«NATYP MORT». Δουλεμένο με την παλιά ιαπωνική μέθοδο του «σίλκ-σκήν» (μεταξοτυπία), ή ό-ποια έδω και μερικά χρόνια ξαναήλθε πάλι στην έπικαιρότητα με τ ο υ ς 'Αμερικανούς.

(Φωτ. Κ. Ρωφσηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

Ο Γ. ΒΑΡΛΑΜΟΣ ασχολείται με όλα τα είδη της χαρακτηριστικής, αλλά ιδιαίτερη συμπάθεια τρέφει στη χαλκογραφία πού, κατά τη γνώμη του, προσφέρει άπειρες τεχνικές δυνατότητες. Στο υπόγειο του σπιτιού του έχει εγκατεστημένο ένα παλιό πιεστήριο, πού πριν απ' αυτόν ανήκε στο δάσκαλό του Γιάννη Κεφαλληνό — κληρονομιά και τούτο μαζί με τόσα άλλα τόσο ήθικά όσο και τεχνικά διδάγματα

Ο ζωγράφος - χαράκτης Γ. Βαρλάμος

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΑΤΟΜΙΚΗ ΤΟΥ ΕΚΘΕΣΗ

Σ τα χρόνια της Κατοχής, μάς είπε μίαν ημέρα ο Γιώργης Βαρλάμος, ζωγραφίζαμε πάνω σε χαρτοσακκούλες κ' ένα στεγνό, ξεραμένο σωληνάριο με εύρωπαϊκό χρώμα ήταν για μάς θησαυρός ανεκτίμητος. Με τιμές βασιλικές κι ανείπωτη εulάβεια διαλύαμε το πετρωμένο περιεχόμενό του με λάδι και το χρησιμοποιούσαμε με την ίδια «σπάταλη διάθεση», πού έδειχνε ο γενετισιάνος Σάυλκ για τo διός του... 'Ο κατοχικός μαθητής της Σχολής Καλών Τεχνών τών 'Αθηνών, πού σμίλεψε την προσωπικότητά του στα δύσκολα καί φοβερά εκείνα χρόνια, είναι σήμερα φτασμένος πιά μαστορής της Χαρακτικής, κυρίαρχος τού κάθε είδους της καί τών μουσικών της.

«ΤΟΠΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΚΟΝΟ». Μεταξογραφία με τέσσερα χρώματα. 'Η εικόνα αυτή τού Γ. Βαρλάμου αποδίδει όλη τη φωτεινή ατμόσφαιρα καί τo γαλάζιο όραμα τών νησιών μας καί τού μεσογειακού τοπίου.

Η προσωπική αυτή αντίληψη για τo έργο τού Γιώργη Βαρλάμου έγινε πεποίθηση για κάθε επισκέπτη της έκθεσας έργων του Χαρακτικής πού έγινε τόν περασμένο μήνα στην αίθουσα έκθεσας «Κούρος», στην πλατεία Κολωνακίου. 'Αφιερωμένη «στην σεβαστή σκιά τού μεγάλου δασκάλου τού Γιάννη Κεφαλληνού» αυτή ή πρώτη ατομική έκθεσή του, όπως ο ίδιος ο καλλιτέχνης αναφέρει στο πρόγραμμά της, αποτελεί για τόν φιλότεχνο μίαν έκπληξη. 'Εκπληξη για τo τί μπορεί να δημιουργήσει ή Χαρακτική: ή ξυλογραφία, ή χαλκογραφία, ή λιθογραφία, ή έγχρωμη ξυλογραφία, ακόμη καί ή μεταξοτυπία καί τὰ παρακαλάδια τους. Τo σκληρό έυλο, τo αναλλοίωτο μέταλλο, γίνονται απαλές γραμμές γεμάτες θηλυκότητα, χάρη καί χρώμα' σίγουρα τοποθετημένες φιογούρες τοπία μεσογειακά, πλημμυρισμένα θαλωρή κοριτσιόστικα σώματα, μαλλιά μεταξένια, αναμνήσεις παλιές ή σημερινά όνειρα τού καλλιτέχνη.

Ζωγράφος καί χαράκτης σήμερα ο Βαρλάμος, με μιά ξεχωριστή επίδοσι στην ύδατογραφία, έδειξε την κλίση του από μικρός καί τελικά, παρά την διάθεση τών δικών του να τόν δούν αρχιτέκτονα, έδωσε εξετάσεις καί μπήκε στη Σχολή Καλών Τεχνών τών 'Αθηνών ένα μήνα μόλις πριν διαγωνισθή για μιά απ' τις θέσεις της Σχολής 'Αρχιτεκτόνων τού Πολυτεχνείου.

'Από τότε ο Βαρλάμος δουλεύει έντατικά στην τέχνη του. Στις έξη τo πρώι είναι κιόλας στο πόδι έτοιμος για δουλειά, πού συνεχίζεται ως τις δέκα τo βράδυ. Μπαούλα ολόκληρα με σχέδια πιστοποιούν την αλήθεια τών λόγων του. Αυτή ή προσήλωση στην τέχνη τόν βοήθησε να κερδίσει τὰ περισσότερα βραβεία της Χαρακτικής όταν ήταν σπουδαστής καί την εκτίμηση τού δασκάλου του, τού Κεφαλληνού, πού τόν πήρε κοντά του σαν συνεργάτη πιά, για να τού αποκαλύψει όλα τὰ μυστικά της ξυλογραφίας καί της χαλκογραφίας. Κοντά στον Κεφαλληνό έμεινε ο Γιώργης Βαρλάμος καί μετά τo τέλος τών σπουδών του κ' έτσι τού δόθηκε ή ευκαιρία να πάρη μέρος στην θαυμαστή χαρακτική

εργασία πού είχε σαν αποτέλεσμα την έκδοση τού βιβλίου τών «Δέκα Λυκήθων», πού είναι σήμερα ένα μνημειακό ντοκουμέντο για τούς αρχαιολόγους. Οι παραστάσεις δέκα αρχαίων ελληνικών λυκήθων, τών καλύτερων πού υπάρχουν στα μουσεία μας, αντιγράφηκαν με θαυμαστή ακρίβεια καί τέχνη ως την τελευταία τους λεπτομέρεια καί τυπώθηκαν σ' ένα άλμπουμ, πού δρίσκεται σήμερα στα περισσότερα μουσεία καί τις βιβλιοθήκες τών φιλοτέχνων. Για την αντιγραφή τών παραστάσεων, όλα καί τών φθορών τών λυκήθων χρησιμοποιήθηκαν όλα τὰ είδη της Χαρακτικής, ανάλογα με την ιδιομορφία τού κομματιού πού έπρεπε ν' αντιγραφεί.

Στο Παρίσι

Το 1951 ο Βαρλάμος, πού είναι Κυκλαδίτης, έφυγε για τo Παρίσι με δικά του έξοδα καί την βοήθεια τού 'Ιδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου. Στη Σχολή Καλών Τεχνών της γαλλικής πρωτεύουσας σπούδασε καί πάλι Χαρακτική κοντά στον Ρομπέρ Καμύ, πού είναι καθηγητής της Σχολής. Λίγα χρόνια μετά, όταν ο δάσκαλος συνάντησε τόν μαθητή του στην 'Αθήνα καί είδε την εργασία τών «Δέκα Λυκήθων», είπε τὰ πιά κολακευτικά λόγια γι' αυτούς πού αντιπροσωπεύουν την ελληνική Χαρακτική: Στο Παρίσι δεν γίνονται πιά τέττα πράγματα καί μόνον έρεσις έδώ, τού τόνισε, πού συνεχίζετε την παράδοση μπορείτε να τὰ δημιουργήσετε.

Στην πρόσφατη έκθεσή του ο Βαρλάμος παρουσίασε τὰ τελευταία του, χαρακτηριστικά μόνον, έργα καί ύποσχέθηκε πως στον γυρισμό του θα έκθεσε καί τις ύδατογραφίες του, πού δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν από τo χαρακτηριστικό του έργο.

Λέμε στον «γυρισμό», γιατί ο Βαρλάμος πρόκειται να φύγει τόν ερχόμενο Σεπτέμβριο για τo Παρίσι καί πάλι, με κρατική ύποτροφία.

Στο σημείο αυτό πρέπει να προσθέσουμε, ότι ο 'Ελληνας καλλιτέχνης, έκτος από τὰ έργα-πινάκες, έχει να παρουσιάσει καί την καλλιτεχνική του εργασία στον τομέα τού

βιβλίου, πού περιλαμβάνει εικονογραφήσεις για μυθιστορήματα καί παραμύθια καί την προσφορά του στην όρθη αρχιτεκτονική της σελιδοποιήσεως τών βιβλίων. Μίαν έπαχη εικονογραφούσε κατ' αποκλειστικότητα τὰ βιβλία τού Νίκου Καζαντζάκη.

'Εκτός απ' την τελευταία του έκθεση, πού ώργάνωσε για πρώτη φορά ο Βαρλάμος με έργα αποκλειστικά δικά του, ο χαράκτης μας έχει πάρει μέρος στις Πανελλήνιες έκθεσεις τού 1948 καί 1957, στην έκθεση ελληνικής Χαρακτικής στην 'Ελβετία καί στην περυσινή έκθεση τού Σαντιάγο της Χίλης. Πρέπει παράλληλα να σημειωθεί ότι ο Βαρλάμος είχε θέσει ύποψηφιότητα τo 1957 για την έδρα της Χαρακτικής στη Σχολή Καλών Τεχνών, περιελήφθη σ' αυτούς πού έμειναν για την τελική ανάμετρηση, αλλά δεν συγκέντρωσε, όπως καί οι άλλοι ύποψήφιοι, τόν απαραίτητο αριθμό ψήφων. Φέτος σκέπτεται να έκθεση καί πάλι ύποψηφιότητα για την ίδια έδρα.

Μιλώντας για την τέχνη με τόν Βαρλάμο, διαπιστώνεις ότι γι' αυτόν ή εκδήλωση αυτή τού πνευματικού κόσμου τού ανθρώπου είναι πρώτ' απ' όλα συγκίνηση καί κατά δεύτερο λόγο τεχνική. 'Ο ίδιος δίνει τόση προσοχή στο ένα δση καί στο άλλο, χωρίς να ξεχνάει ποτέ ότι ή προσπάθειά του αυτή δεν πρέπει να τόν κάνει να αλλοιώσει τo αποτέλεσμα της συγκινήσεως — πού είναι τo έργο — για να ικανοποιησθ τo τεχνικό μέρος της δουλειάς, πού έρχεται μετά καί δρίσκεται πέρα απ' την όρμη της πρώτης δημιουργικής έμπνευσης.

Καί αυτό, κατά την γνώμη του, είναι τo δύσκολο: Να κρατήσει την συγκίνηση ως τo τέλος. 'Όταν, δηλαδή, θα γίνει τo «γράψιμο» αυτού πού έμπνευσθηκε. 'Ακολουθώντας κανείς την συγκίνηση του όσο γίνεται πιά πιστά, συμπληρώνει ο Βαρλάμος, καταφέρει στο τέλος να παρουσιάσει τόν εαυτό του.

«Ζωγραφίζω, λέει ο ίδιος, αυτό πού μου άρέσει, αυτό πού νοιώθω, αυτό πού αγαπά. Κι αυτός είναι».

Θ. Δ.

«ΚΟΠΕΛΑ ΚΑΘΙΣΤΗ». Χαλκογραφία (ανάμικτες τεχνικές «άκου-ατίντας» καί «θερνύ-μού»), στην όποία εκμεταλλεύεται με δεξιοτεχνία τις δυνατότητες τις όποιες παρέχουν τὰ χαλκογραφικά είδη.

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Η «ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΤΖΟΥΛΙΑ», κ. Λιλή 'Αργυροπούλου (Πάτρα), που παρουσίασε το «κλιμάκιο του «Εθνικού Θεάτρου», που έδωσε παραστάσεις στην πόλη σας, έχει πολλές φορές παιχθεί από ελληνικούς θιάσους. Ο Γιάννης Σιδέρης —ό τόσο πληροφορημένος ιστορικός του νεοελληνικού θεάτρου— αναφέρει ότι η πρώτη ελληνική μετάφραση του μεγάλου αυτού μονόπρακτου έργου του Στρίνμπεργκ, που έχει γραφή στα 1888, έγινε από τον Καμπύση στα 1898. Σεις είδατε την καινούργια του απόδοση από τον Λέοντα Κουκούλα. Για πρώτη φορά έπαιξε την «Δίδα Τζούλια» στην αθηναϊκή σκηνή η κ. Κυβέλη με τον λαμπρό της περασμένης γενιάς Νίκο Παπαγεωργίου. Αυτό, νομίζω, συνέβη στα 1908.

Η ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΓΓΥΡΗ, κ. Πέτρο 'Ιγνάρη (Πειραιεύς), είναι μαθήτρια του Κούν και έχει 16 χρόνια στο θέατρο. Ντεμπούταρε στο «Σουάνεβιτς» και ο καλύτερος ρόλος της στο «Θέατρο Τέχνης» ήταν στο «Ρόσμερ-σχαλμ». Όταν απέχωσε από το συγκρότημα Κούν, συνεργάστηκε με το «Κρατικό Θέατρο» Θεσσαλονίκης, με την Κατερίνα, με τον Γιώργο Παππά και με τους θιάσους Κοτοπούλη και Μουσούρη. Μετά έπηξε στο «Εθνικό», κατόπιν ξανασυνεργάστηκε με το Μουσούρη, εμφανίστηκε στον «Εθνικό Κήπο» και πάλι στο «Ρέξ» και τώρα, καθώς θα έχετε, είναι με τον Κατράκη. Να! Έχει ένα έργο από τον πρώτο της γάμο.

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ και δημοτικού τραγουδιού, της Ντόρας Στράτου, κ. Γεώργιου Φιντικλή (Φλώρινα), που διαβάσατε στις εφημερίδες ότι πήγε τελεεύσεως των διαλέξεων στα μέρη της προελεύσεως των βουλγαρικών και γνώρισε πολλή επιτυχία, δεν είναι καινούργιος. 'Αριθμεί βίον όκτώ έτών και έχει κάνει πολύτιμη εργασία συγκεντρώσεως χορευτικού ύλικού, καθώς και μουσικού υλικού στα μέρη της προελεύσεως των διαλέξεων ελληνικών χωρών. Και δεν είναι η πρώτη φορά που έδωσε παραστάσεις εκτός της Ελλάδος. Έχει κάνει εμφανίσεις στην Τουρκία, στην 'Ολλανδία, στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στην 'Ελβετία και έχει πάει και στο Νέο Κόσμο. Το περασμένο καλοκαίρι, επί δυο μήνες, περιώδεσε στην Δυτική Γερμανία με πολύ-πολύ ικανοποιητική απόδοση. Η Ντόρα Στράτου έχει τη γενική διεύθυνση του όμιλου που τιτλοφορείται «Εταιρία 'Ελληνικών Χωρών και Τραγουδιών», την δε καλλιτεχνική διεύθυνση του συγκροτήματος έχει ο γνωστός μουσικολόγος Φοίβος 'Αγγελαινάνης.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, κ. Γιάννη Στελλάκη (Λαμία), έχει την προσωπική του επίσκεψη την ελληνική επαρχία την προσεχή χειμερινή σαιζόν. Ο δημοφιλής καμικός σκέπτεται να ήγηθι προσωπικού θιάσου και να περιοδεύση από το φθινόπωρο στα μεγάλα επαρχιακά κέντρα. Καί, φυσικά, μην άμφιβάλλετε ότι μεταξύ των πρώτων θα επισκεφθί και την γενέτειρά του, που πάντοτε την αναστρέει με συγκίνηση. Στο θέατρο πρωτοβγήκε —το ανέφερε και άλλοτε— εις τα 1929, πλάι στην Κυβέλη και αφού προηγουμένως εφοίτησε εις την 'Επαγγελματική Σχολή Θεάτρου.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ Σταυροίδη-Θεοφανίδη, κ. 'Ανδρέα 'Αντωνιάδη (Σάμος), διακρίνεται με το τέλος της τρεχούσης χειμερινής περιόδου. Οι δύο αυτοί συμπαικνόμενοι σας καλλιτέχνην το καλοκαίρι θα χωρίσουν. Ο Σταυροίδης θα παίξει στο «Ριάτο» μαζί με την Καίτη Ντιριντάου, τον Κώστα Χατζηκρήστο και τον 'Αλέκο Λειβαδίτη. Ο Θεοφανίδης θα είναι στο «Περικέ», όπου θα εγκατασταθί μουσικός θιάσος υπό την Καλή Καλό, που τώρα επιχειρεί τσιρνή στη Δυτική Μακεδονία. Ο δημοφιλής συνθέτης θα γράφει τη μουσική των έργων που θ' ανέβουν και θα είναι και ο μασέτορας της ορχήστρας του «Περικέ».

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Η «Τέσσα» στο 'Εθνικό και το «Χρυσό χάπι» στο Ρέξ

Οι αλλαγές στα αθηναϊκά θέατρα συνεχίζονται. Μιλήσαμε ήδη στα προηγούμενα τεύχη για τα καινούργια έργα του 'Ιντεάλ, του «Κεντρικού» και του «Θεάτρου Τέχνης» και αναφέραμε για την επαναβίωση της θρυλικής «'Ανας Φράνκ» εις το θέατρον Κώστα Μουσούρη. Σήμερα θα μās απασχολήσουν η «Τέσσα» και το «Χρυσό Χάπι». Η «Τέσσα» είναι το καινούργιο έργο που εμφανίζει το 'Εθνικό Θέατρο και το «Χρυσό Χάπι» το έργο που θα διαδεχθί εις το «Ρέξ» την αμερικανική επιτυχία «Βαθειές είναι οι ρίζες» που παίζει εξακολουθητικά το σιγκρόνιμα του Μάνου Κατράκη.

Αρχίζουμε με την «Τέσσα», το νέο έργο της κρατικής σκηνής. Δεν είναι η πρώτη φορά που η δημιουργία αυτή της Μαργαρίτας Κένεντυ —που την έχει διασκευάσει ο Ζιρωντού— ανεβαίνει στην ελληνική σκηνή. Την πρωτοπαρουσίασε, τον Νοέμβριο του 1938, η Κατερίνα στο τότε θέατρο «'Αλικής» και απέτελεσε αξιόλογη προσωπική επιτυχία της. Η ηρώδια του είναι μία κοπέλα 15 χρόνων. Κόρη κάποιου εκκεντρικού μουσικού, που έχει αποκτήσει από διαφορετικές γυναίκες 11 παιδιά (από τα οποία ο θεατής βλέπει τέσσερα) έχει από μικρούλα στενό φιλικό δεσμό μ' ένα μουσικό. Ο μουσικός αυτός, που γίνεται σύν τω χρόνῳ διάσημος, παντρεύεται με μία γυναίκα, η οποία όμως δεν τον καταλαβαίνει. Παράλληλα με τον άποτυχημένο αυτό γάμο αντιλαμβάνεται ότι η κλίση του προς την Τέσσα δεν ήταν απλή φιλία, αλλά ερωτικό αίσθημα, ένα αίσθημα που δοκίμαζε και η ίδια η νεαρή ηρώδια. Η κοπέλα έχει μεγαλώσει εν τω μεταξύ και γίνεται 18 έτών, τότε δε το άπραγο κορίτσάκι μεταμορφώνεται σε γυναίκα που καταλαβαίνει πια την ακριβή σημασία που έχουν τα σκιρτήματα της καρδιάς της. Οι δυο έρωτεςμένοι συνεννοούνται, τα παρατούν όλα και κλέβονται. Το έργο προχωρεί με πλοκή που εξελίσσεται επάνω σ' αυτό τον καμβά, για να τελειώσει δραματικά: Η Τέσσα πεθαίνει από την καρδιά της, ενώ παρακολουθεί από τα παρασκήνια έναν από τους καλλιτεχνικούς θριάμβους του αγαπημένου της...

Αντιφατικές κρίσεις

Δεν ξέρω ποιά θα είναι η υποδοχή που θα συναντήσει η σκηνική αυτή δημιουργία Κένεντυ-Ζιρωντού στην τριώνη αναβίωσή της. Μία φορά, πριν από 20 χρόνια που πρωτοπαίχθηκε στην 'Αθήνα, δημιούργησε ζωηρότατο ενδιαφέρον και προκάλεσε πολλές συζητήσεις, γιατί οι κριτικοί μοιραστήκανε. Άλλοι υπήρξαν θερμοί συνήγοροι του έργου, και άλλοι το επέκριναν, ένας-δύο μάλιστα με σφοδρότητα. 'Ανάμεσα στους διασώτες και στους υποστηρικτές του, ο πιο ανεπιφύλακτος ήταν ο αείμνηστος Μιχ. Ροδάς, που είχε γράψει στο «Εθνος» ότι «ένας τόνος εύθυμος διακρίνει το έργο της Μαργαρίτας Κένεντυ, μα στο βάθος υπάρχει και η κοινωνική σάτιρα και το δράμα, με άπειρες φιλοσοφικές σκέψεις και επιγραμματικούς χαρακτηρισμούς για πρόσωπα και πράγματα... Είναι ευτύχημα —έγραφε παρακάτω ο Ροδάς— γιατί η Κατερίνα 'Ανδρέαδη, σύμφωνα με την καλλιτεχνική παράδοση του θεάτρου της, μάς έδωσε την «Τέσσα», έργο πνευματικών αξιώσεων, και το συνιστά ανεπιφύλακτως εις όσους αγαπούν το θέατρο, εις όσους αναζητούν κάτι το ανώτερο και ευγενέστερο, το ψυχικότερο και το φιλοσοφικότερο στην περιοχή της τέχνης». Άλλος όμως έγκυρος θεατρικός κριτικός, ο Κώστας Οικονομίδης (δ Κ. Ο. του «'Εθνους») είχε διαφωνήσει ριζικά. Και είχε επιτεθεί καυστικώτατα. Παραθέτω τι έγραψε πριν από 20 χρόνια: «Ποιάς λόγος υπήρχε ν' ανεβάσει η κ. Κατερίνα 'Ανδρέαδη την «Τέσσα» ή πιστή καρδιάς, της 'Αγγίλιδος Μαργαρίτας Κένεντυ; Να την πήραν, άραγε, στο λαϊκό τους οι Γάλλοι κριτικοί των οποίων δημοσιεύονται στο πρόγραμμα ή εντυπώσεις από την διασκευή του Ζιρωντού, που έπαιχθη στο Παρίσι; 'Αλλ' αν εκεί και στο Λονδίνο η «Τέσσα» έσημείωσε επιτυχία, αν έγινε και ταινία ακόμη, εδώ στο θέατρο «'Αλικής» απέδειξε σπουδαίον «ναβέ», όπως χαρακτηρίζεται στο Παρίσι, με την όνομασίαν του γαγγυλιού, το άποτυχημένο θεατρικό έργο. Βέβαια, δεν στερείται ώρισμένων προσόντων, τα οποία πάντως δεν είναι ανώτερα των στοιχειωδώς απαιτούμενων από τα αιώνια εκείνα αγγλικά, ρομαντικής μάλλον ύψης, μυθιστορήματα, τα ικανά να τέρψουν μίαν κυρίαν ή δεσποινίδα, άνιώσαν μετρίως. 'Επί της σκηνής, όμως, ούτε αυτό δεν κατορθώνει η «Τέσσα», διότι είναι άνιαρη και άργει πάρα πολύ να εκμετρήσει το ζήν εκ καρδιακής προσβολής». Αυτά τα εκ διαμέτρου αντίθετα έγγραφον δυο ύπα τα εκ διαμέτρου αντίθετα έγγραφον δυο από τους σοβαρώτερους κριτικούς στα 1938, που, εν πάση περιπτώσει, συνεφώνησαν εις το ότι η

Ο ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ του 'Ελληνικού Λαϊκού Θεάτρου Μάνος Κατράκης μαζί με τον νέον θεατρικόν συνεργάτη Νότη Περγιάλη, του οποίου το νέον έργο «Χρυσό Χάπι» θ' ανεβάζει σε λίγες μέρες στο «Ρέξ».

Κατερίνα άρεσε στον κεντρικό ρόλο. Το κοινό, εάν δεν κάνω λάθος, προσήλθε και έχειροκρότησε την παράσταση με θερμότητα και γενικά η «Τέσσα» θεωρήθηκε συνολικά σαν επιτυχία. Τώρα τον βασικό γυναικείο ρόλο —ρόλο ύπερενζενύ— υποδύεται η Βάσω Μανωλίδου και τον μουσικό παίζει ο Βασίλης Διαμαντόπουλος. Μαζί με τη βασική δυάδα, τους κυρίους ρόλους του έργου —που μετέφρασε και έσκηνοθέτησε ο 'Αλέξης Σολομός— έρμηνεύουν η Ρίτα Μυράτ, η Μαρία 'Αλκαίου, ο Λυκούργος Καλλέργης, ο Τάκης Γαλανός, ο 'Αρης Μαλλιαγρός, ο 'Αρης Βλαχόπουλος, η Γιάννης Αυλωνίτης, η Κική Ρέππα, η Νέλλη Μαραέλλου, η Μαρία Μασχολίου και άλλα στελέχη της κρατικής σκηνής.

Η «'Ωραία μπαλωματού»

Υστερα από την «Τέσσα», το 'Εθνικό θ' ανεβάσει την «'Ωραία μπαλωματού» του Λόρκα, μαζί μ' ένα μονόπρακτο του Κοκτώ, αφού προηγουμένως μεσολαβήση ολιγοήμερη επανάληψη της κωμωδίας του Ράμα το «Ζαμπελάκι», που παίχθηκε την περασμένη εβδομάδα και στην Πάτρα. Στο έργο του Λόρκα —που θα είναι το τελευταίο της εφετείνης σαιζόν του έπισήμου θεατρικού οργανισμού— θα πρωταγωνιστήση η Μαίρη 'Αρώνη και θα εμφανισθούν εις ένδιαφέροντας ρόλους ο Νίκος Παρασκευάς, ο Παντελής Ζερβός και ο Μιχάλης Μπουζύλης. Τα σκηνικά και τα κοστούμια θα γίνουν από τον Μόραλη.

Το νέο έργο του «Ρέξ»

Ερχόμαστε τώρα στο καινούργιο ελληνικό έργο που ανεβαίνει σε λίγες ημέρες στο «Ρέξ». Όπως είπαμε ήδη, ο Μάνος Κατράκης και οι συνεργάτες του ετοιμάζουν το «Χρυσό χάπι» του Νότη Περγιάλη, που έχει δώσει έμπρακτες σκηνικές αποδείξεις του συγγραφικού του ταλέντου. Το νέο του θεατρικό έργο είναι ιδιόρρυθμο. Έχει πρωτότυπη υπόθεση βγαλμένη από τα άμεσα φλέγοντα θέματα του καιρού μας και όσοι παρακολουθού τις δοκιμές του βεβαιούν ότι θα προσελκύση ζωνρό το ενδιαφέρον του κοινού.

'Αλλ' ακούστε καλύτερα την υπόθεση, όπως την αφηγείται ο ίδιος ο Νότης Περγιάλης: «Ο Λόρδος Μείσον, υπουργός 'Αμύνης μιάς σύγχρονης αυτοκρατορίας, είναι υπεύθυνος για το ξέσπασμα του τρίτου Παγκοσμίου πολέμου, του λεγόμενου «ατομικού». Ο ίδιος τώρα βρίσκεται παγιδευμένος στο αντίτακτικό του ιδιόκτητο καταφύγιο, δέκα μέτρα κάτω από την επιφάνεια της γής, μαζί με τη γυναίκα του, τη λαίδη Μείσον. Όμως, από κακό υπολογισμό, το καταφύγιο σπάζει με την ατομική έκρηξη και μπαίνουν τώρα μέσα απρόσκλητοι, πληγωμένοι και μολυσμένοι από τη ραδιενέργεια, δεκαπέντε άνθρωποι της κατεστραμμένης πολιτείας».

'Ανάμετά τους είναι ένας γιατρός, ένας δημοσιογράφος, ένας κουτσός εργάτης, ένας ατομικός έπιστήμων, ένας καθολικός παπάς, τρεις τέσσερις άποικοι μαύροι, μία ετοιμόγεννη 'Εβραία, ένας τρελλός κ' ένας νεαρός ληστής και φονιάς. Όλοι τους έχουν στα μάτια τη σφραγίδα της τρέλας και του πανικού και μοιάζουν με αγέλη ζώων την ώρα της πυρκαϊάς. Ο γιατρός τους λέει τότε πώς τους μένουν είκοσιτέσσερις ώρες ζωής ακόμη. Και από αυτή τη στιγμή ο καθένας αντιδρά μπροστά στο θάνατο με το δικό του τρόπο. Ο κουτσός Ντέμ σαρκάζει τα πάντα και τον εαυτό του ακόμη. Ο ατομικός έπιστήμων είναι γεμάτος τύψεις. Ο παπάς μιλάει για μέλλουσα ζωή, ενώ ο ληστής προσπαθεί ν'

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΛΛΑΚΟΥ, όπως εμφανίζεται εις το θρυλικό «'Ημερολόγιο της 'Ανας Φράνκ» που ξανσφηνίζει ο Κώστας Μουσούρης στο θέατρό του με όλους σχεδόν τους πρώτους διδάξαντας.

άρπαξη κανένα χιλιάρικο. Οι μαύροι άποικοι βρίσκουν ευκαιρία να δείξουν όλο το μίσος τους κατά των λευκών κατακτητών και ο Τζιμ Μέισον έλπιζει ακόμη πώς... κέρδιζε τον πόλεμο! Μέσα σ' αυτό το ανθρώπινο χάος, η Ραχήλ, στο άλλο δωμάτιο, σκούζει από τους πόνους του τοκετού και σε λίγο πρόκειται να διακονήση το ανθρώπινο είδος!... Όσο περνάει η ώρα, τόσο καρυφώνεται η αγωνία του θανάτου. Μάταια προσπαθούν να επικοινωνήσουν με τον έξω κόσμο. Καί όταν, κάποια στιγμή, παρουσιάζεται μία ξαφνική έλπιδα σωτηρίας, καταβάλλουν την πιο αγωνιώδη προσπάθεια για να σωθούν. Όμως η ίδια η έλπιδα γίνεται σε λίγο η όρστική ανθρώπινη διάλειψη, αρχίζει να γεννιέται μέσα τους ένας καινούργιος ήθικός άνθρωπος».

Αυτά για τις αλλαγές προγραμμάτων εις το «'Εθνικό Θέατρο» και εις το «Θέατρο Κοτοπούλη». 'Υπάρχει όμως αλλαγή και εις το «Μπουρνέλλη» με το «Τοπάς», την πολύ γνωστή και καυστική σάτιρα του Πανιάλ. Ο Κάρλος Κούν, έξ άλλου, θα δώσει, όπως έχουμε ξαναπεί, έντορο στο Μαρίτσιο, την άπαικτη εδώ σκηνική δημιουργία του Τένεσσ Ουίλλιαμς «Καλοκαίρι και καταιχία», για την οποία υπάρχουν εύλογα προγινωστικά. Τέλος, αυτές τις ημέρες, θ' αλλάξουν έργο η «Διάνα», παρουσιάζοντας την καινούργια επίθεωρηση «Νοβοκάνη», τον κ.κ. 'Ελευθερίου και Λυμπεροπούλου με μουσική του Μενέλαου Θεοφανίδη, καθώς και το «Θέατρο Κυβέλης», το οποίο θα εμφανίση την γνώριμη από τη σκηνή και την όθνη σειρά σκέτης της δυάδας Σακελλάριου και Γιαννακόπουλου «Νυκτερινή περιπολία». Το έργο πρωτοπαίχθηκε από τον Μίμη Φωτόπουλο στο «Θέατρο Σαμαρτζή» με τον τίτλο «Ουδέν αξιοσημείωτον» και έχει για συνθετικό κρίκο —όπως θα θυμούνται όσοι το είδαν— έναν αστυφύλακα (θα τον υποδυθί τώρα ο Γαβριηλίδης), που κάνει νυκτερινή περιπολία και του συμβαίνουν πολλά καί διάφορα, συγκινητικά και εύθυσια, ευχάριστα και δυσάρεστα. Εις ένα σκέτος, που εκτυλίσσεται στα μουζούκια, θα εμφανίζεται και θα τραγουδά η Βέμπο, οι δε συγγραφείς έγραψαν και δυο-τρία καινούργια πρόγραμμα και διά να εμφανισθούν όπως πρέπει όλοι οι ήθοιοι, και για να υπάρχουν στοιχειώδους αξιοσημείωτος στο σατιρικό μέτρος του έργου, έργο που άρεσε πολύ όταν πρωτανέθηκε στο θέατρο της όδοι Καρόλου. Η «Νυκτερινή περιπολία» σκηνοθετείται από τον Πέλο Κατσέλη, ο οποίος μάλιστα αυτόν τον καιρό επέτυχε και κάτι που δεν είναι διόλου συνηθισμένο. 'Εξείδαξε ταυτοχρόνως δυο έργα: Το «Τοπάς» και την «Νυκτερινή περιπολία». Πήγαινε τρεις ώρες στη μία πρόβα και τρεις ώρες στην άλλη και επέτυχε και τα δυο έργα να φέρουν τη σφραγίδα της διδασκαλίας του.

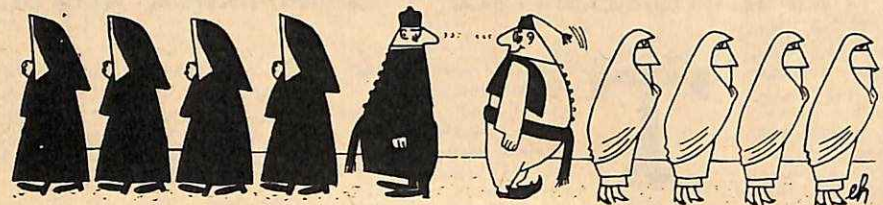
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

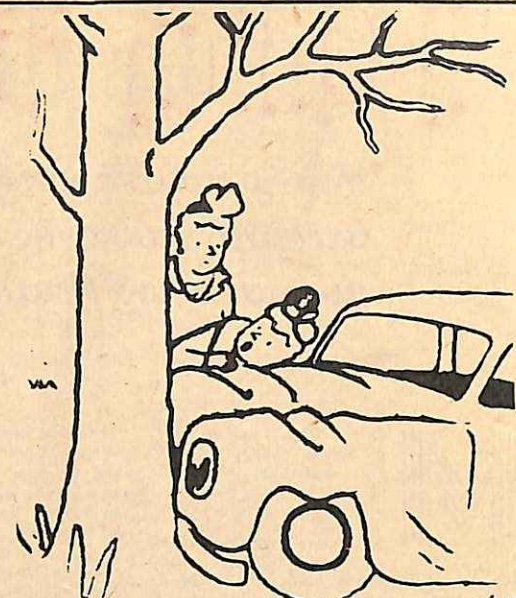
Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗΣ προεξέτεινε έφετος τις υπερπόντιες καλλιτεχνικές του προσπάθειες. Δεν θα πάη τον Μάιο μονάχα στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Θα πάη και στον Καναδά και, συνοδεύοντας με την 'Ιλντα Λιδουκού και το άλλο του έπιτελείο, θα κάμη και τρεις εμφανίσεις στο Λονδίνο. Έκτός, όμως, από όλα αυτά, που απαιτούν φυσικά ένα σωρό προετοιμασίες και σκληρό κόπο, έχει, εν συνεχεία, να κάμη και μία καινούργια έγχειρηση. Η περσινή επέμβαση του δημιούργησε μία μικροκλή και χροιάζεται πάλι για μερικές ημέρες νοσηκομείο και χειρουργείο. 'Αλλ' ο πρίνταπς των κομικών μας έχει πια τόσο συνηθίσει, ώστε αυτό το πράγμα το αναφέρει κατά τον ίδιο τρόπο που μιλάει για τις πρόδες, τις παραστάσεις και την καινούργια ταινία που γυρίζει. Τίποτε δεν τον έπηρε-άζει και τίποτε δεν τον κουράζει. Γεμάτος νεότητα και άφάνταστη διάθεση δουλειάς, δεν βλέπει την ώρα να ξαναπάρση τον άκαιρό για να ξαναπαίξη μπροστά στο κοινό των όμογενών μας, που τόσο τον αγάπησε και τόσο το αγάπησε.

ΣΤΙΣ τελευταίες παραστάσεις του έργου του 'Ελμερ Ράις, στο θέατρο Κώστα Μουσούρη, συνέβη κάτι το ιδιότυπο. Ο εκλεκτός διασώτης και σκηνοθέτης έπαθε, από δυνατή ψύξη, μία νευραλγία στο πρόσωπο. 'Απαιτήκανε τα νευρά από την δεξιά πλευρά και πονούσε πάρα πολύ. Συγχρόνως, αυτή η ταλαιπωρία του δημιούργησε και τρανερή δυσχέρεια όταν επιχειρούσε ν' ανοίξη το στόμα του. Αυτό του ήταν άδυνατο. Μ' όλα ταύτα, ο Κώστας Μουσούρης, συείχεσθαι έλαός —είναι η ακριβολογία— τις εμφανίσεις του στις «Σκηνές του έθιμου». 'Ετοίμασε, για κάθε ένδεχόμενο, αναπληρωτή (τον κ. Τσάππη), αλλά όλες τις ημέρες της δεκαμασίας του γύγχε και έπαιζε, και κανείς στην πλατεία δεν υπαπέτευχε το μικρό δράμα του. Μόνο, ενώ πονώντας μιλούσε στη σκηνή, κρατούσε ασπληρότατη άφωνία στα παρασκήνια. Και επειδή, φυσικά, τόσο οι συνεργάτες του, όσο και οι γνωστοί και οι φίλοι του, που είχαν μόθει την περσινή του, έπήγαν να τον καμαρίνι του και τον ρωτούσαν πώς είναι, ο Μουσούρης είχε λύσει κατά ιδιόρρυθμο τρόπο το ζήτημα: Κρεμούσε στον καθέκτη του ένα χαρτί όπου, με μεγάλα γράμματα, σημείωνε: «Είμαι καλύτερα» ή «Τα ίδια χάλια» ή «Πονάω και σήμερα πάλι» και ούτω καθεξής. Και αντί να μιλήση όταν τον ρωτούσαν έδειχνε το άνηρημένο ιδιότυπο «ιατρικό» δελτίο...

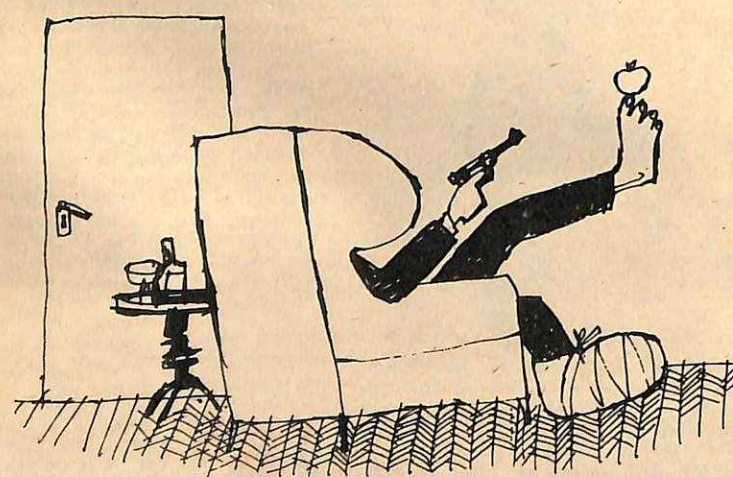
Χιούμορ

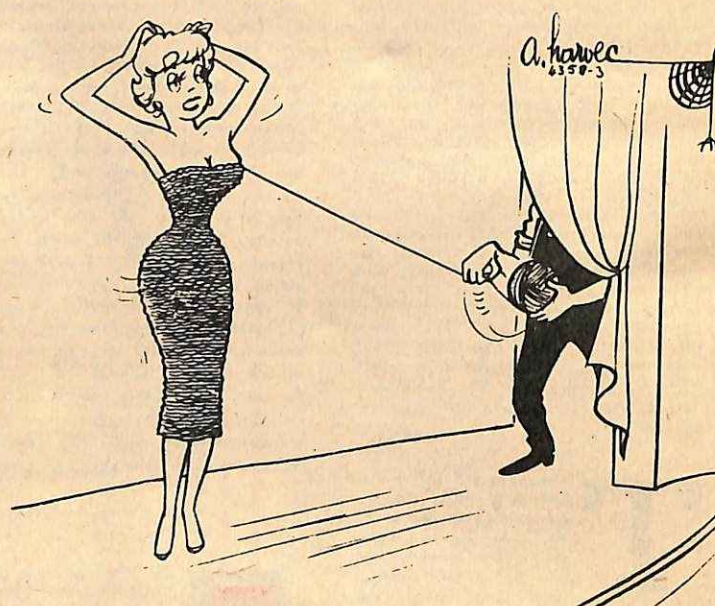
ΖΗΛΕΙΑ

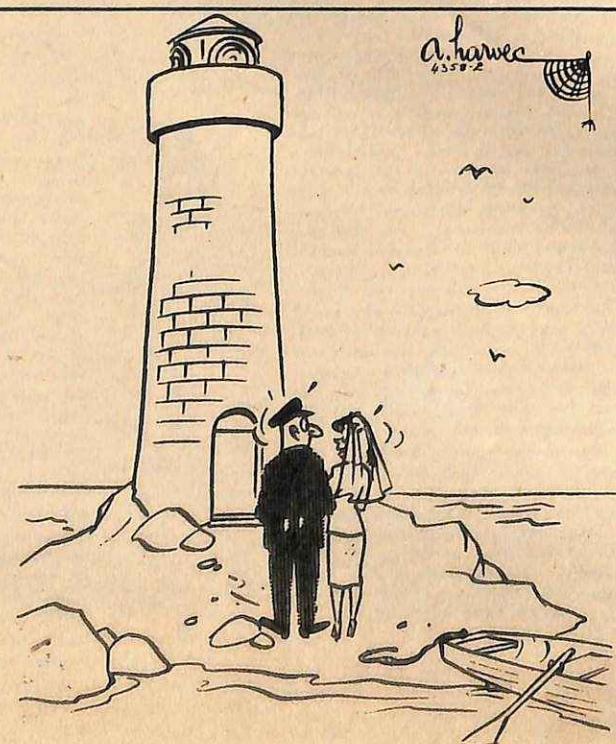
—'Αναπνέει ακόμη!

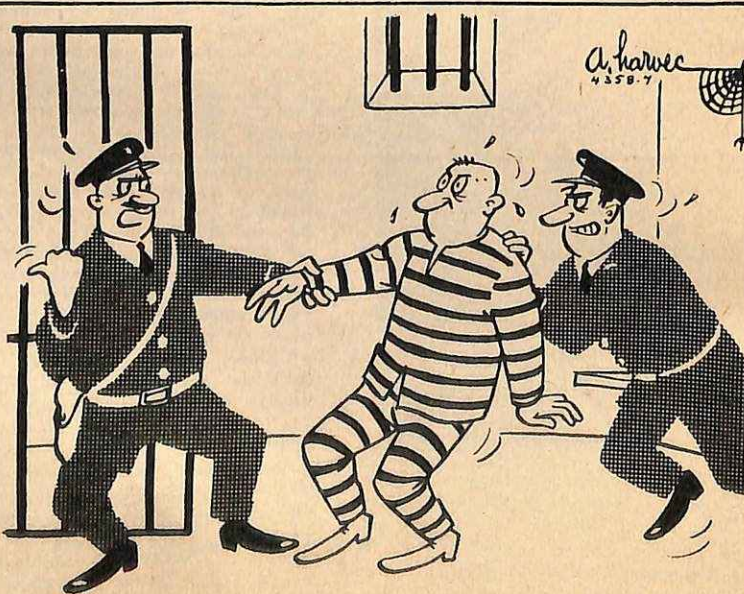
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΣΤΡΙΠ — ΤΗΖ

—Μοῦ ὑπόσχεσαι ὅτι γι' ὅποτε θὰ σῆσης τὸ φῶς;

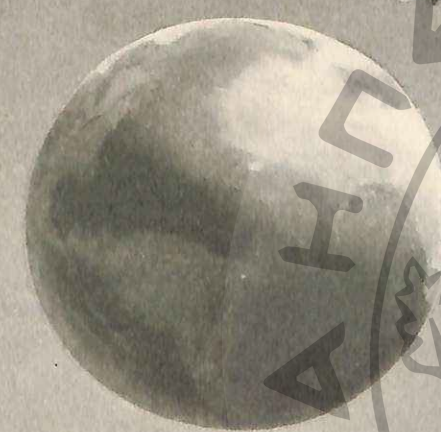
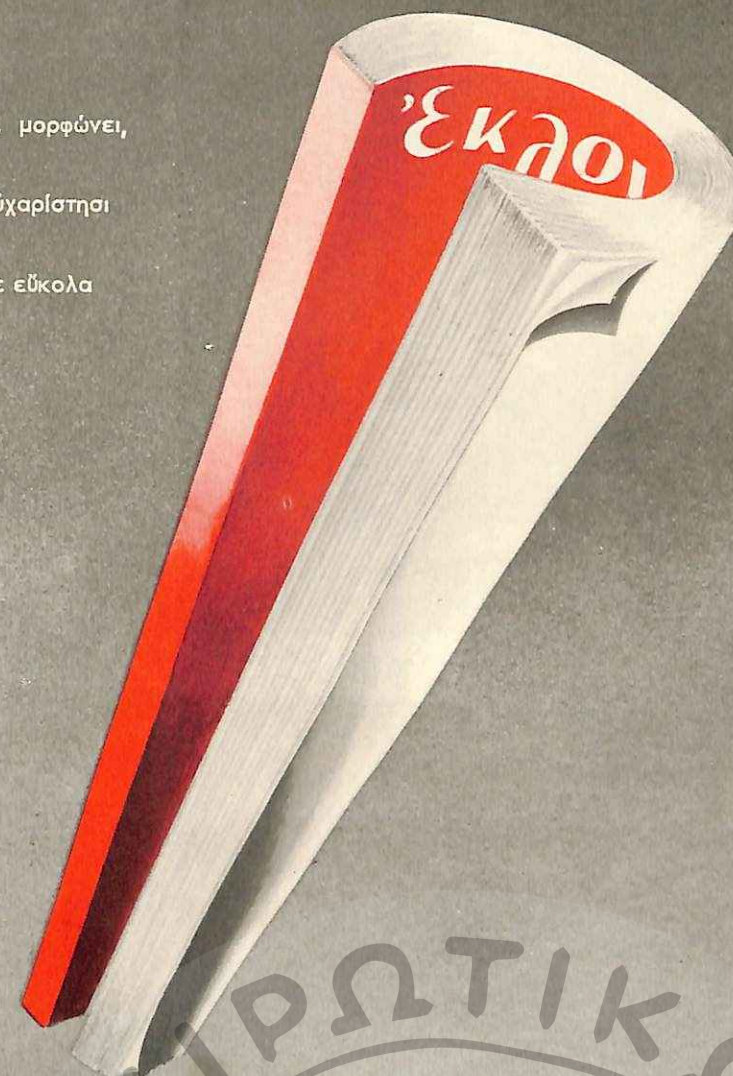
—Εἶσαι ἐλεύθερος. Σὲ περιμένει ἔξω ἡ πεθερούλα σου.

Ἡ Ἑκλογή, μὲ τὶς 144 σελίδες της, μορφώνει, διασκεδάζει, ξεκουράζει, ἐνημερώνει.

Ἡ Ἑκλογή διαβάζεται οπουδήποτε μὲ εὐχαρίστησι καὶ ἐνδιαφέρον.

Τὸ σχῆμα της σὰς ἐπιτρέπει νὰ τὴν πέρνετε εὐκολα μαζί σας σὲ ἐκδρομὲς καὶ ταξίδια.

Τὸ περιεχόμενό της εἶναι ἐπίκαιρο καὶ πλούσιο.

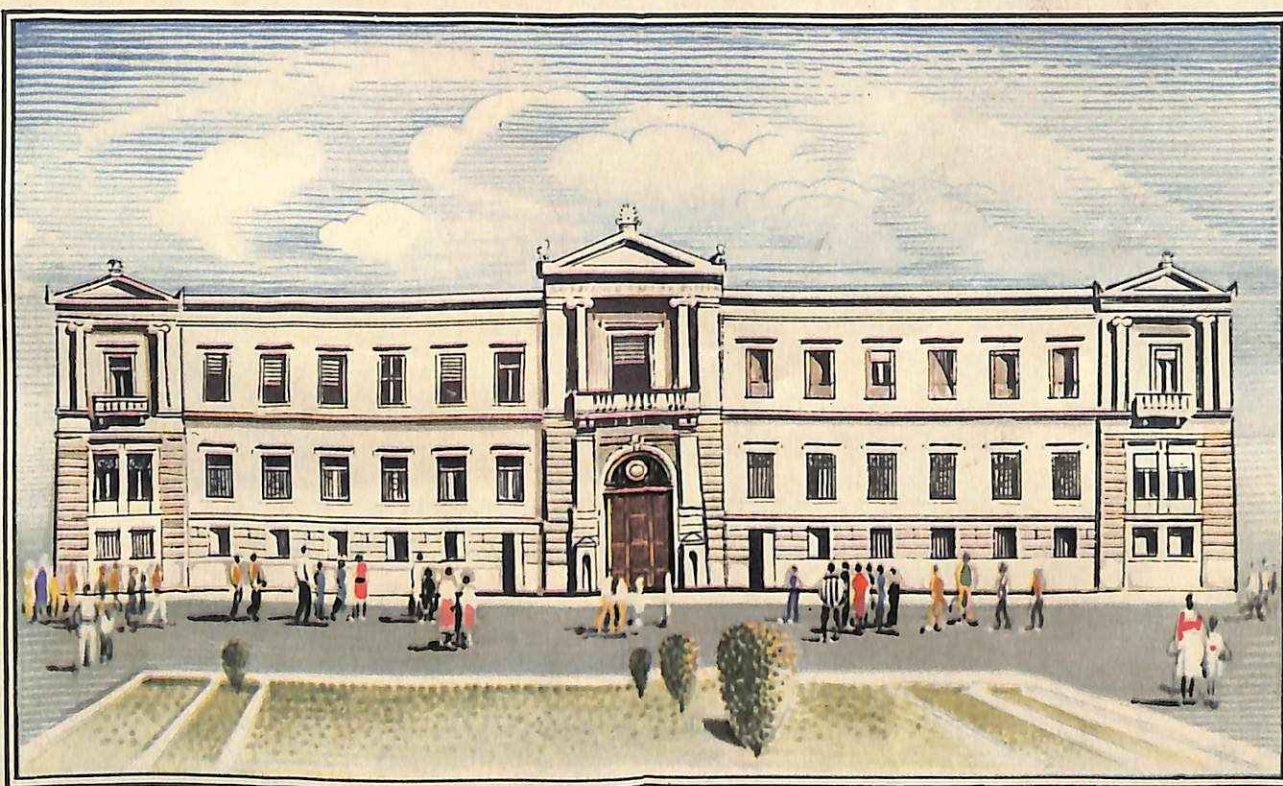

Ἡ ΕΚΛΟΓΗ προσφέρει ἐπίσης
στοὺς συνδρομητὰς της τὸ μοναδικὸ
ἐλληνικὸ βιογραφικὸ λεξικὸ
«ΠΟΙΟΣ ΕἶΝΑΙ ΠΟΙΟΣ;»
Μόνον οἱ συνδρομητὰς τῆς ΕΚΛΟΓΗΣ
μποροῦν ν' ἀποκτήσουν
—καὶ ἀποκοτῶν δωρεάν—
τὸ λεξικὸ
«ΠΟΙΟΣ ΕἶΝΑΙ ΠΟΙΟΣ;»
Ἑτησίᾳ συνδρομὴ δραχ. 96

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΗΝ...

Ἑκλογή

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ